

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 01

Comissió d'Investigació sobre el Fraud i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política

X legislatura / Sisè període / 2 de febrer de 2015

Comissió d'Investigació sobre el Fraud i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política

Presidència de David Fernández i Ramos

Sessió núm. 9

SESSIÓ NÚM. 9

La sessió s'obre a **. Presideix David Fernández i Ramos. Assisteix la Mesa el lletrat Francesc Pau i Vall.

Hi són presents els diputats Meritxell Borràs i Solé i Roger Montañola i Busquets, pel G. P. de Convergència i Unió; Oriol Amorós i Capdevila i Sergi Sabrià i Benito, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Maurici Lucena i Betriu i Jordi Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialista; Josep Enric Millo i Rocher i Santi Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Joan Mena Arca i Marc Vidal i Pou, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Carlos Carrizosa Torres i José María Espejo-Saavedra Conesa, pel G. P. de Ciutadans, i Quim Arrufat Ibáñez i Isabel Vallet Sánchez, pel G. Mixt.

Assisteix/-en a aquesta sessió...

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Lluís Franco Sala, expresident de l'Agència Tributària de Catalunya, davant la Comissió d'Investigació sobre el Fraud i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política (tram. 357-00939/10). Comissió d'Investigació sobre el Fraud i l'Evasió Fiscals i les Pràctiques de Corrupció Política. Compareixença.

2. Reformulació del Pla de Treball.

3. Replantejament de la documentació sol·licitada.

El president

Bona tarda a totes i a tots. I si els sembla, comencem la sessió de la Comissió d'Investigació sobre el Fraud i l'Evasió Fiscal i les Pràctiques de Corrupció Política.

Saben que l'ordre del dia són tres punts, que iniciarem amb la compareixença del senyor Lluís Franco Sala, a qui agraïm avui la seva presència en les tasques d'aquesta comissió. I només, i també com saben per comunicacions prèvies, dir-los que les altres dues compareixences previstes per avui no es poden substanciar en primera instància, amb relació al director d'inspeccions de l'Agència Estatal d'Administració Tributària, perquè han comunicat que entenen que no estaven obligats a comparèixer. Això haurà de ser objecte de debat de la comissió, i d'una segona requisitòria, recordant-li que està subjecte a l'obligació legal de fer-ho, sota un delictes de desobediència contemplat al Codi penal. I l'altra és amb relació al comissari en cap de la UDEF, el senyor Manuel Vázquez, del qual l'únic que els podem dir a aquestes hores de la tarda és que des del 22 de gener encara no han recollit el certificat postal a l'estafeta de correus de Madrid en nom del Parlament de Catalunya. Tot i així, sí que tenim el tercer compareixent, amb doble motiu també li agraïm que sigui aquí avui amb nosaltres.

Compareixença

de Lluís Franco Sala, expresident de l'Agència Tributària de Catalunya (tram. 357-00939/10)

I, per tant, per un temps inicial –ara ho comentàvem– de quinze a divuit, vint minuts, el que li calgui, farà una intervenció inicial, el senyor Lluís Franco Sala, que com vostès saben és l'expresident de l'Agència Tributària de Catalunya. Sense més, benvingut, senyor Franco, i moltes gràcies per la seva compareixença.

Lluís Franco Sala (exdirector de l'Agència Tributària de Catalunya)

Moltes gràcies, senyor president. Només una petita precisió. Vinc com a exdirector, no..

El president

Sí, perdoni. Sí.

Lluís Franco Sala

...com a exdirector de l'Agència de l'Agència Tributària de Catalunya. President de la comissió, il·lustres diputats, molt bona tarda a tothom. S'ha requerit la meva compareixença davant aquesta comissió per tal que informi amb relació als mecanismes i les prioritats de la inspecció i amb la lluita contra el frau fiscal. Centraré aquesta exposició que amablement m'han permès que faci vostès en el període en el qual jo vaig ser director de l'Agència Tributària de Catalunya entre el 21 de febrer del 2011 i el 2 d'abril del 2014. I m'agradaria tractar quatre coses en aquesta exposició inicial. La primera, una mica quins són els objectius i els mitjans que té l'agència. En segon, la contextualització del que representava l'Agència Tributària de Catalunya dins del conjunt de Tributs de Catalunya. La tercera és la prevenció i lluita contra el frau fiscal. I aquí, en la prevenció i la lluita contra el frau fiscal, dir que em centraré en el pla de control tributari i en el programa anual d'actuacions, que són els dos instruments que compta l'Agència Tributària per portar-lo a terme. I finalment, sí que voldria fer també, si m'és possible i em dóna temps, alguna referència a les relacions que hi ha amb les altres administracions tributàries.

Respecte a quins són els objectius i els mitjans de l'Agència Tributària de Catalunya, que, com vostès saben, es va crear mitjançant llei 7/2007, de 17 de juliol, que desenvolupava l'article 204 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Dir, en primer lloc, quina és la missió. La missió principal de l'Agència Tributària de Catalunya és gestionar, liquidar, inspeccionar i recaptar els tributs propis de la Generalitat i els tributs cedits totalment a la Generalitat. Sobre aquesta qüestió dels tributs que gestiona, com he dit abans, tornaré dins d'uns moments.

Quins són els principals objectius de l'Agència Tributària de Catalunya? Jo diria que els principals objectius són tres. Primer, precisament relacionat amb aquesta comissió, la lluita contra el frau fiscal. El segon dels objectius és la informació i

l'assistència al contribuent. Nosaltres som una Administració propera al ciutadà i el que fem és col·laborar amb el ciutadà. Des d'aquest punt de vista, també és molt important tot el que sigui la informació i l'assistència al contribuent. I, en tercer lloc, la col·laboració social en l'àmbit tributari, tant amb altres administracions públiques com amb els operadors tributaris.

Pel que fa als mitjans, i si ens centrem en l'últim any que jo vaig ser director, l'any 2013, nosaltres ens trobem que comptàvem amb 325 persones per portar a terme aquesta tasca, amb un pressupost en aquell moment de 27,5 milions, en números rodons, d'euros, i després amb la col·laboració de cinquanta-dues oficines liquidadores del registre de la propietat i mercantil.

El següent punt a què volia fer referència, i veuran vostè per què, és al fet de la contextualització de l'Agència Tributària de Catalunya, dins dels tributs que es recapten a Catalunya. Dins dels tributs que es recapten a Catalunya, nosaltres podem diferenciar tres grans àmbits pel que fa als gestors. D'una banda, tenim l'Agència Estatal de l'Administració Tributària, d'altra, l'Agència Tributària de Catalunya, i per últim tot el que fa referència a la tributació local. I per intentar veure una mica la dimensió de l'activitat de cadascuna d'aquestes agències o àmbits, m'he permès portar el que és la mitjana del que va ser la recaptació dels tributs entre els anys 2006 i 2010 a Catalunya. He triat entre el 2006 i el 2010 perquè hi han anys d'expansió i anys de crisi, i d'aquesta manera ens en podem fer una idea.

Pensin vostès que, deixant de banda, si no es considera la seguretat social, a Catalunya es van generar cada any una mitjana de 42.983 milions d'euros. La seguretat social he dit que va de banda, i la seguretat social va representar 24.524 milions. Ara bé, aquests 42.983 milions d'euros que es recapten a Catalunya, qui els recapta? En primer lloc, nosaltres tenim l'Agència Estatal de l'Administració Tributària. És la que recapta els grans tributs, IVA, societats, IRPF, tributs locals, etcètera. Per aquests conceptes es recapta el 80,60 per cent en aquests anys. Però és que ha d'afegir-se-li tot el tema de duanes, que no és un tema menor. I en tema de duanes, que tenim comerç exterior i IVA importació, nosaltres ens trobem que l'agència estatal, que també és la que ho fa, fa un altre 4,56 per cent.

Els tributs que gestiona directament l'Agència Tributària de Catalunya, amb dades d'aquests anys, representen el 7,90 per cent de tots els tributs que es generen a Catalunya. I els tributs locals, els de gestió local, el 6,92 per cent.

Amb aquestes dades el que s'ha volgut mostrar, com ja posar de manifest l'informe del CAREC de juliol del 2013, és que sobre l'evasió fiscal i l'economia submergida, l'Agència Estatal de l'Administració Tributària és la responsable de recaptar les grans figures tributàries a Catalunya fins al moment present.

El tema del frau fiscal, que era el següent que volia tractar. Es produeix evasió o frau fiscal, com segur han dit altres persones que han passat per aquesta comissió, quan les persones o empreses no declaren o declaren incorrectament de manera intencionada els fets imposables que són característics de cada tribut. Bé sigui amagant els ingressos o el patrimoni, incorporant despeses fictícies o no deduïbles, alternant magnituds o bé aplicant criteris interpretatius que són contraris a la llei. L'evasió fiscal suposa un impagament voluntari de tributs i una activitat il·lícita sancionable en via administrativa o via penal.

Com ja he dit, la lluita contra el frau fiscal és un dels grans objectius de l'Agència Tributària de Catalunya. I ho és des del punt de vista que evidentment és injust, però no només perquè és injust sinó perquè té efectes econòmics molt perjudicials. Tenim nosaltres que les administracions recaptin menys, conseqüència d'això, tot el que és el poder mantenir l'estat del benestar es posa més dificultats. Si a més a més nosaltres ens trobem en una època de crisi, resulta que els ajustos que s'han de fer són ajustos molt més forts que els que s'haurien de fer, evidentment, si no hi hagués frau fiscal. I també hi ha una altra característica, i és que provoca competència deslleial entre les empreses i els professionals.

Hi ha un tema lligat amb el tema del frau fiscal, que és el tema de l'economia submergida. L'economia submergida està formada per les activitats productives que de manera deliberada s'amaguen de l'Administració i se situen al marge de la llei, ja sigui per no pagar impostos, però també per altres motius: per no pagar les cotitzacions a la seguretat social, per incomplir tot el que és la matèria de normativa laboral, no complir determinats requisits que fixa l'Administració. Per totes aquestes coses hi ha una sèrie d'activitats que queden amagades a l'Administració i queden al marge de la llei. És cert que és molt difícil mesurar la

magnitud del que és l'economia submergida, però això no treu que s'han de fer els esforços per intentar, com a mínim, apropar-nos a quina és la dimensió d'aquesta.

De ben segur que a aquestes alçades de la comissió vostès ja coneixen per exemple l'informe que va fer Gestha, els tècnics tributaris, en el qual determinava que era el 24,6 per cent del conjunt de l'economia de l'Estat espanyol, i també el 24,6 per cent en el cas de la catalana, que representa a nivell estatal que 253.000 milions d'euros queden fora del control de l'Administració, fora del control d'Hisenda en el conjunt de l'Estat. Podríem buscar altres estudis. La Comissió Europea, per exemple, l'any 2002 va fer un estudi on sortia que era el 22 per cent. A l'Institut d'Estudis Fiscals, el 2003, en va sortir un que era el 21 per cent. Siguin com siguin, surten xifres molt elevades. Pensen que hi han països, els que en tenen menys, que haurien de ser la referència última, Suècia, Finlàndia, en què ens trobem amb xifres al voltant del 6 per cent. Per tal motiu, si s'aconseguís, en un país, situar-se entre el 6 o el 8 per cent, de ben segur seria un èxit en la lluita contra l'economia submergida i contra el frau fiscal.

Dit això, el següent punt que voldria tractar, que ja els ho he dit a vostès, és el tema del Pla de control tributari i el programa anual d'actuacions. L'Agència Tributària de Catalunya desenvolupa la lluita contra el frau fiscal mitjançant dos instruments: el Pla de control tributari i el Programa anual d'actuacions. L'Agència Tributària de Catalunya té com a instrument específic de la lluita contra el frau fiscal els plans de control tributari que elabora cada any. Aquests plans es vénen desenvolupant des de l'any 2008. L'article 116 de la Llei general tributària estableix, precisament, que l'Administració tributària ha d'elaborar anualment un pla de control tributari. Mitjançant aquest instrument es procedeix a planificar i dissenyar el contingut de l'activitat de control, comprovació i verificació del compliment de les obligacions dels contribuents amb relació als tributs competència de l'agència. S'ha de dir que, si bé els criteris generals que informen el pla de control tributari mantenen, any rere any, un esquema i una estructura similars, conseqüència directa de la coherència de l'actuació planificada plurianual de l'agència en matèria de control del frau fiscal, no gensmenys cada exercici novetats en les tasques que s'han de desenvolupar, ja sigui com a conseqüència de les modificacions normatives produïdes, ja sigui per l'explotació de noves vies i àmbits de control tributari.

Juntament amb els criteris generals del pla, que són uns criteris que són publicats en el *Diari Oficial de la Generalitat*, per resolució del director o directora de l'agència, hi ha els que s'anomenen els plans parcials. Els plans parcials tenen com a objectiu detallar les línies d'actuació que s'han de realitzar per a la gestió, per a la inspecció i per a la recaptació. Aquests plans parcials, en canvi, no es publiquen, aquests plans parcials són uns plans que són reservats. És en el plans parcials on apareixen els aspectes de l'aplicació dels tributs dels quals l'agència és responsable, però no poden ser objecte de difusió entre el públic, ja que s'estaria vulnerant, precisament, l'article 116 abans esmentat, i a més es dificultaria la situació de l'agència en la comprovació i el control dels fets imposables i les actuacions tributàries dels contribuents.

Quines han estat les novetats més importants dels plans entre l'any 2011 i l'any 2014, que van ser els plans de la meua responsabilitat? L'any 2011, com a novetat, el control de les situacions concursals comunicades pels jutjats mercantils, en què l'agència manifesta l'existència de deutes dels obligats tributaris pendents del cobrament. Pel que fa a l'any 2012, el control i comprovació dels fets imposables derivats de les transaccions d'or i pedres precioses i semiprecioses efectuades entre els particulars i les empreses del sector, i el control i comprovació dels fets imposables derivats de les compravendes d'amarradors de ports esportius. Pel que fa a l'any 2013, el control i comprovació dels fets imposables derivats de les declaracions fiscals derivades de l'impost sobre grans establiments comercials, el control de la presentació de les autoliquidacions de l'impost de patrimoni i de no-declarants, i el control i comprovació d'autoliquidacions de l'impost sobre estades en establiments turístics i de no-declarants. I ja per a l'any 2014, el control i comprovació dels fets imposables derivats dels contractes de lloguer de finques urbanes.

Arribat aquest punt, també voldria posar alguns exemples de les prioritats que tenen els plans de control tributari. I m'he agafat l'últim any, l'últim pla de control, el qual va publicar-se per resolució meua. Quines són algunes d'aquestes novetats? Per a l'any 2014, entre els criteris adoptats en els plans d'inspecció, destaquen: respecte a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentals, el control de negocis jurídics en què pot haver-se renunciat indegudament a l'exempció de l'IVA, i el control de les transmissions de les quals poden haver-se

aplicat indegudament l'excepció regulada en l'article 108 de la Llei del mercat de valors. Respecte a l'impost de successions i donacions, el control selectiu de no-declarants mitjançant creuaments informàtics. I el control de declaracions seleccionades per haver-hi discrepàncies entre les dades declarades i les dades de què disposa l'Administració. I també, com no pot ser d'altra manera, el control dels beneficis fiscals.

Respecte a l'impost sobre grans establiments comercials i l'impost sobre estades en establiments turístics, el control selectiu de no-declarants –que ho fem, o es fa– mitjançant creuaments informàtics. I, respecte a l'impost sobre patrimoni, tindran atenció prioritària les actuacions següents: la investigació i comprovació de la situació tributària dels contribuents que tenint l'obligació de presentar la declaració de l'impost sobre el patrimoni no ho hagin fet, i la comprovació de la situació tributària dels contribuents en els quals es produeixen discrepàncies [#entre]

Fitxer 2

...el patrimoni declarat i el calculat, basant-se en les dades en poder de l'Agència Tributària de Catalunya, i les facilitades per altres administracions tributàries i pròpies.

Això és pel que fa al pla de control, però conjuntament tenim el que és el programa anual d'actuacions. El programa anual d'actuacions és un instrument que està previst en l'article 4 de la Llei de creació de l'Agència Tributària, i en aquest precisament es recullen quins són els objectius i quins són els indicadors per poder veure fins quin punt s'estan complint els objectius que s'han fixat. Els objectius són els que he citat a l'inici de la meva intervenció: primer, la lluita contra el frau fiscal; segon, la informació i assistència al contribuent; i tercer, la col·laboració social en l'àmbit tributari, administracions públiques i operadors tributaris.

Els indicadors. Em centraré en els indicadors de la inspecció, i els diré alguns d'ells perquè vegin una mica com treballa l'Agència Tributària de Catalunya. Un dels indicadors –tots els que diré estan relacionats amb el primer dels objectius, el del frau fiscal– és el nombre de liquidacions de gestió tributària en l'impost de transmissions i actes jurídics o documentats. Han de pensar que a l'any es vénen a

comprovar aproximadament unes 600.000 liquidacions en matèria de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentals. Doncs, aquí hi ha un objectiu de fer 25.000 liquidacions, d'aquestes autoliquidacions. L'any concret aquest es van fer 24.022, o sigui, menys d'un 4 per cent pràcticament de l'objectiu fixat, i com a conseqüència d'això, es van aixecar 84,4 milions d'euros relacionats amb aquest impost.

El segon és el nombre de liquidacions de gestió tributària relatives a l'impost de successions i donacions. Aquí es revisen, per fer-nos idea, unes 100.000 autoliquidacions de l'impost de successions cada any. D'aquestes 100.000, es va posar com a objectiu de liquidacions que hi haguessin 4.500 liquidacions, i es van fer finalment 6.804 liquidacions, el 51 per cent. Parlo molt del conjunt de les comprovacions, perquè clar, si les autoliquidacions estan ben fetes, per molt que s'hagi posat un objectiu, també és difícil d'arribar a l'objectiu. L'idea seria –l'ideal seria– que al final no s'hagués de fer cap liquidació, voldria dir que totes i cadascuna de les autoliquidacions estan ben fetes. Però per fer-nos una idea de la magnitud de la feina que hi ha, jo penso que dir que es fan 600.000 comprovacions en matèria de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, i 100.000 en matèria de successions, dóna la idea de la gran quantitat d'activitat que es fa.

El nombre de liquidacions, pel que fa a l'impost de patrimoni d'aquell any, l'impost de patrimoni ja saben que va ser un impost que es va introduir l'any 2011, es va haver de declarar el 2012, i, per tant, el 2013 és el primer del qual es produeixen les autoliquidacions, es van fer el nombre de liquidacions de l'impost de patrimoni de 4.150, amb el resultat de 12 milions d'euros. Abans, al de successions, no m'he recordat de dir que eren 43,9 milions d'euros el que es van detectar.

Després tenim el tema de les actes d'inspecció. Les actes d'inspeccions que es van fer durant l'any 2013 van ser 467 actes d'inspecció, per un import total de 42,8 milions d'euros. I a partir d'aquí podria dir-los altres indicadors que utilitzem, per exemple, quant és el termini mitjà de temps per tramitar un expedient en matèria de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, per exemple, que hi ha un objectiu que en deu mesos es tramiti tot el que és la liquidació, i es fa en 9,2 mesos. O en matèria de successions, que el termini mitjà

de tramitació d'un expedient, que estava fixat en dotze mesos, també aquí es va assolir l'objectiu, perquè es va fer en 6,9 mesos.

Dit això, només fer una referència, perquè em sembla que m'estic menjant ja el temps, eh?, president. (*Veü de fons.*) Moltes gràcies, s'agraeix, president. Primer, quant als òrgans que fan la lluita contra el frau fiscal, evidentment es fa en totes les àrees –les àrees de gestió, l'àrea d'inspecció i l'àrea de recaptació– però de manera important es tracten les àrees de gestió i l'àrea d'inspecció. A l'àrea d'inspecció, les funcions administratives van dirigides fonamentalment al descobriment de supòsits de fets de les obligacions tributàries que siguin desconegudes per l'Administració, a la comprovació de la veracitat i l'exactitud de les declaracions presentades pels obligats tributaris, i a la comprovació dels valors dels elements bàsics i determinats del fet imposable.

També he de fer una referència a una altra qüestió, que és la següent, que és que evidentment hi ha una instrucció que és la que coordina els òrgans de gestió tributària i els d'inspecció dels tributs de l'Agència Tributària de Catalunya. Aquella instrucció, la que està actualment en vigor si no recordo malament, és la de 5 de juliol del 2012, i el que fa és que determinats supòsits que detecta la gestió s'han d'elevat forçosament a la inspecció. A tall d'exemple de com són de grans els tributs que gestiona avui, eh? –avui– l'Agència Tributària de Catalunya, és a dir, l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, l'impost de successions i donacions i l'impost de patrimoni, que serien les tres grans figures tributàries, dir que a grans trets hauran de ser analitzades per la inspecció el següent: pel que fa a l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, les renunciacions a l'exempció de l'IVA o les operacions en les quals, amb relació a l'article 108 de la Llei del mercat de valors, no quedi suficientment acreditada l'exempció. Pel que fa a l'import de successions i donacions, les autoliquidacions a les quals s'hagi aplicat una reducció del 95 per cent del valor d'elements patrimonials a efectes d'una activitat, o de participacions en entitats. I pel que fa a l'impost de patrimoni, les autoliquidacions en les quals es declaren els béns qualificats com a exempts. Dir que la inspecció, abans he fet relació a les campanyes, i no ho tornaré a fer a les campanyes que he anat especificant. A les campanyes únicament és que en un determinat any es posa especial èmfasi en aquell aspecte, i, per tal motiu els he anat anomenant les diferents que s'han anat

posant en marxa durant els anys 2011 a 2014. En tot cas, es tracta d'un pla d'inspecció obert, el que treballa la inspecció. Sempre pot ser objecte de revisió i ampliació per tal de contrarestar actuacions que es considerin lesives per a la hisenda pública catalana, i donar resposta a les demandes de la ciutadania.

Relació amb les altres administracions tributàries, que era l'últim punt al qual jo volia fer referència. Mirin, el que és la meva experiència personal és que la relació entre les administracions tributàries és molt bona. És una relació absolutament, com no pot ser d'altra manera, tècnica, en la qual, evidentment, el que es fa és ajudar-se mútuament per lluitar contra el frau fiscal. Aquí podríem parlar de la relació amb l'Estat, i podríem parlar de les relacions amb el món local, des del punt de vista de l'Agència Tributària de Catalunya. Amb relació a l'Estat, evidentment funcionen les relacions directes, i també el treball mitjançant els consells, que són concretament El Consejo Superior Para la Dirección y Coordinación de la Gestión Tributaria, que es a nivell de tot l'Estat, i després el consell territorial, pel que al cas concret de Catalunya.

De totes maneres, vull remarcar que hi ha una mancança, i que seria una cosa que seria bo solucionar. No existeix una base de dades tributària única i compartida per tots els organismes tributaris. Personalment entenc que per lluitar contra el frau fiscal seria bo que les diferents bases de dades que hi han en els organismes tributaris es transformessin en una única gran base de dades, que fos única i compartida per tots els organismes tributaris. I després també tenim la relació amb l'àmbit local. I en l'àmbit local, aquí, per exemple, destaca el conveni que es va signar entre l'Agència Tributària de Catalunya i les diputacions el 17 de setembre de l'any 2013. I en aquest, per exemple, en matèria de lluita contra el frau fiscal, s'estableix, entre altres qüestions, que per part de les diputacions han de facilitar anualment a l'Agència Tributària de Catalunya un llistat de les modificacions dels canvis de titularitat en relació amb l'impost de béns immobles, i de les relatives a l'impost sobre plusvàlues.

M'he permès, no sé si és el moment, fer uns suggeriments per millorar. (*Veure de fons.*) Què? Doncs, els faria molt, molt puntuals. Dir també que en l'àmbit de la col·laboració, no únicament hi ha col·laboració amb les altres administracions tributàries, sinó que també hi ha col·laboració amb altres operadors tributaris, per exemple, col·legis professionals, etcètera, en l'àmbit de tot el que és, per exemple,

les presentacions telemàtiques, el pagament telemàtic, la informació, l'assessorament, etcètera.

Com els he dit, m'he permès, dit amb tota modèstia, i del que va ser la meva experiència, fer algunes propostes o alguns suggeriments sobre com es pot millorar la lluita contra el frau fiscal. Jo faria, per no ser exhaustiu, cinc. La primera, tot i que és molt difícil, realitzar estudis sobre el nivell del frau i l'economia submergida. La segona, tot el tema de la conscienciació dels ciutadans mitjançant campanyes, conscienciació no tant ja directament respecte a aquells ciutadans que ja compleixen, sinó també que en relació a aquells ciutadans que compleixen, perquè no vegin mai amb bons ulls els que no compleixen, i que tenen al seu costat. El que hauria de ser el frau fiscal és una conducta reprobable per tothom quan es té coneixement que algú l'està infringint, perquè està perjudicant tothom. El tercer, l'augment de mitjans de les administracions tributàries. Des d'aquest punt de vista, tant els mitjans personals com els mitjans informàtics. El quart, el que té referència de la base de dades. Existència d'una base de dades fiscal única i compartida de totes les administracions tributàries. I el cinquè, limitar l'ús de l'efectiu.

Mirin, algunes dades. El diner metàl·lic en l'Estat espanyol representa el 10 per cent del PIB. Això són dades de l'Associació d'Inspectors d'Hisenda. Mentre que a la zona euro només representa el diner en metàl·lic el 5 per cent del PIB, i a Estats Units representa el 6 per cent del PIB. Una altra dada. Això és un estudi de l'any 2007 –torno a dir– de l'Associació d'Inspectors d'Hisenda de l'Estat: el 30 per cent dels bitllets de cinc-cents euros que hi havia en el conjunt de la Unió Europea, estaven situats en el conjunt de l'Estat espanyol. Per tal motiu, una de les maneres de lluitar contra el frau fiscal, que jo entenc que seria molt positiva, és limitar –és limitar– tot el que és l'ús del metàl·lic, i passar a fer pagaments mitjançant els altres mitjans precisament que hi ha, els altres mecanismes, precisament entre altres coses perquè a ningú se li escapa que si hi ha economia submergida i frau fiscal, l'existència d'aquests bitllets grans afavoreix que hi hagi, mentre que si els pagaments s'han de fer per altres mecanismes, això ho limita o ho complica moltíssim.

Moltes gràcies per la seva atenció, i estic a la seva disposició per respondre totes les preguntes que vostès considerin adients.

El president

Moltíssimes gràcies, senyor Franco, exdirector no expresident. Seria el torn dels grups parlamentaris. En primer lloc, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula l'il·lustre diputat Oriol Amorós.

Oriol Amorós i March

Quan te temps tenim, president? D'acord.

Gràcies, senyor Franco, per haver vingut, i a més tan diligentment, en un dia en el qual sí volem deixar constància de la nostra queixa i la nostra crítica al director d'inspeccions de l'Agència estatal de l'Administració tributària, que no ha vingut avui aquí, el senyor Lluís María Sánchez, i el senyor Manuel Vázquez, comissari en cap de la UDEF. Tots dos són funcionaris, o són servidors de l'Administració central, i, per tant, al grup polític que governa l'Administració central li demanem que faci un exercici de reforç de la transparència, i faci arribar als seus coreligionaris de l'àmbit estatal que tinguin una mica més de respecte pel poble de Catalunya i pel Parlament de Catalunya.

Dit això, senyor Franco, li he de dir una altra cosa: el nostre grup va demanar la seva compareixença com a expert en l'àmbit fiscal, que és que avui vostè ha portat aquí. També com a testimoni, perquè com vostè sap, en aquesta comissió també s'estudien els casos de pràctiques de corrupció política, de les quals algun cas a vostè li ha quedat alguna cosa a la vora, i li voldríem preguntar també sobre aquesta qüestió.

El primer, vostè ha exposat ja moltes de les coses que volíem treballar, i coincidim molt amb les seves recomanacions. És a dir, la primera era quantificar el pes del frau i l'evasió. Els estudis que tenim no sé si considera vostè que són bastant indirectes en la seva quantificació, i bastant aproximats, i que, per tant, possiblement si fóssim més conscients d'aquesta quantitat valdria la pena invertir-hi alguns recursos per extreure'n més recaptació fiscal, cosa de la qual tothom sortiria guanyant.

La segona recomanació que ens fa, fer campanyes i que el frau és reprobable. Clar, aquesta comissió neix precisament perquè un alt dirigent d'aquest país ha tingut una conducta fraudulenta, i aquí li he de preguntar quins creu que són els efectes sobre el contribuent, que persones que són referents en una societat, com

és el cas que ha donat origen a aquesta comissió, tenen conductes fraudulentas, o presumptament fraudulentas, o presumptament d'evasió fiscal, no? Quin mal fa això a la societat, vostè que és expert dels temes tributaris.

La tercera, respecte a l'increment de recursos, totalment hi coincidim. Val la pena. Jo crec que aquí potser ens podria il·lustrar quant de guany en recaptació podria portar un determinat increment de recursos, i aquest sempre seria un bon argument. O comparativament respecte d'altres països com estem en aquest àmbit, eh?

El tema de les bases de dades compartides és una absoluta necessitat, però clar, si l'Administració de l'Estat fiscal ni tan sols vol venir a aquest Parlament a contestar quatre preguntes, en fi –quan se'ls crida com a experts– doncs, imagini's el que és compartir bases de dades, no? Per tant, haurem de fabricar les nostres, i haurem de ser més efectius en aquest sentit.

I respecte a la limitació de l'ús d'efectiu, hi estem d'acord. Com ho faria això? En quins àmbits? Com es fa per reduir el número de bitllets de cinc-cents que circulen en una societat? Com es fa això? En quins àmbits es digui: «No, escolti, vostès no poden utilitzar el metàl·lic.» Per a quines operacions?

Vaig a l'altre tema que l'avisava, eh? Vostè va ser conseller de Treball del 99 al 2002, i quan vostè arriba a la conselleria, permeti'm que li digui que em sembla que se la va trobar feta una calamitat. De fet, hi han informes que diuen que el 73 per cent dels cursos d'ocupació presentaven irregularitats, que les acadèmies de Fidel Pallerols, per exemple, varen realitzar entre el 94 i el 99, abans que vostè fos conseller, 220 cursos de formació pels quals van cobrar 8,8 milions...

Fitxer 3

...i 162 d'aquests cursos van ser irregulars, segons ens ha dit una sentència, després d'haver fet declarar 815 alumnes, un 10 per cent del total dels alumnes, i sobre aquest cas hi ha sentència. Una sentència que va trigar catorze anys i la pregunta que li vull fer és molt senzilla, és: vostè quins canvis va introduir a la conselleria per evitar que un cas tan greu es repetís? Vostè com s'ho va fer per

prevenir que allò que havia passat amb el cas Gavaldà Pallerols no es tornés a repetir? I quina va ser la seva col·laboració amb la justícia en aquesta qüestió? Vostè va ajudar que es destapés, va posar en coneixement les irregularitats en nom de..., en coneixement de la justícia? Quina actitud va emprendre vostè i quins fets avalen aquesta actitud?

I el tercer àmbit que li volia preguntar fa referència al que la peça separada número set, que vàrem conèixer la setmana passada, pel cas de les ITV, tot i que en aquest cas mal anomenat cas de les ITV. La pregunta és molt evident i segur que se l'espera: en els SMS que transcriu la policia i que estan en l'atestat, resulta que quan ja..., s'explica que quan ja hi ha el tracte entre Cirsa, Sharp i Sergi Alsina per fer la successió industrial de Sharp, diu Oriol Pujol en aquests SMS que «aparece un problema»... Ho diu en castellà, jo m'imagino que ell ho diria en català, però aquí està escrit en castellà. Diu: «Apareix un problema que els toca pagar 1 milió d'euros, necessitem una reunió ràpida, el més ràpida possible, amb els de l'agència, amb Lluís Franco.» I Alsina contesta a Pujol, li diu: «Franco» –o sigui, vostè–, «els hauria de transmetre un cert confort perquè vagin endavant i l'operació es signi definitivament.» És a dir, d'alguna forma s'entén que traslladen a com vostè encari aquesta reunió el fet que l'operació s'acabi tancant, per això que després hem sabut que tant Sergi Alsina hi tenia un enorme interès lucratiu per fer-ho i presumptament –presumptament– Oriol Pujol, també. Després es coneix una altra conversa de com ha anat la reunió i, francament, estan molt agraïts amb vostè.

Aleshores, sembla o s'entén que l'operació es tanqués depenia molt de com vostè els transmetés confort o els transmetés confiança sobre com anava. Com va anar aquesta reunió? Va..., li he de preguntar, va donar vostè algun tracte de favor? Va haver-hi..., en què va consistir el seu assessorament? Perquè un any després, quan es fa l'operació Yamaha, el tornen a trucar, tornen a demanar reunió amb vostè i li diuen: «Escolti, facin-ho...» O, en tot cas, Alsina li demana a Pujol: «Facin-ho de la mateixa manera que va enfocar Sharp i Ficosa.» I, clar, si el problema era d'1 milió d'euros fiscal i després signen, malgrat que aquest milió semblava que els tirava enrere, algun consell els va donar que permetia estalviar una quantitat d'aquesta magnitud, o menor, o alguna quantitat? En què consistia aquest tracte fiscal, aquest tractament fiscal, que havia de ser igual que l'operació Yamaha...,

per a l'operació Yamaha com havia estat amb Sony i Sharp? Quin tracte és aquest? I una pregunta: calia veure'l a vostè per tenir aquest tracte o aquest tracte es pot tenir sense haver-lo vist a vostè? Era important veure'l a vostè? Perquè sembla, de les converses, desprendre's que era fonamental veure'l a vostè per tenir aquest tracte. I volia que ens aclarís aquestes qüestions per als treballs d'aquesta comissió.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Amorós. En nom del Grup Parlamentari Socialista, és el torn de l'il·lustre diputat Jordi Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Gràcies, president. També saludar el senyor Franco i les explicacions que ens ha donat. Respecte..., jo també dividiré la meva intervenció respecte a temes de la seva intervenció i a temes sobrevinguts, com m'imagino que també es devia imaginar que li formularíem, atès que el seu nom ha sortit en alguns SMS que s'han conegut aquests darrers dies.

Respecte a alguns dels consells que vostè ha aportat per combatre el frau fiscal, tot i que en termes generals podem coincidir, absolutament d'acord que les bases de dades de les administracions tributàries haurien de ser compartides. Si vostè creu que el fet de poder avançar cap a la creació d'un consorci amb totes les agències que actuen a Catalunya seria una bona manera per avançar en aquesta línia de tenir una base de dades compartida?

Dos, amb allò que l'Agència Tributària de Catalunya sí que és competent, malgrat en l'exercici 2006-2010 que vostè ens ha aportat com a dades, doncs, només recaptava aproximadament el 8 per cent –el 7,90 per cent– de tots els recursos que es recaptaven a Catalunya, bàsicament suposo concentrats amb el que seria l'impost de transmissions patrimonials, successions i actes jurídics documentats, més el patrimoni, que és posterior, vostè ens deia: «Anualment hi han unes 600.000 declaracions i l'objectiu és comprovar-ne, d'aquestes 600.000, unes 24.000.» Potser ho he entès malament. En tot cas, d'aquest paquet del 7,90 per cent, quin creu vostè que pot ser el volum de defraudació que es pot produir o si

els mecanismes de comprovació són els adequats i, malgrat ser els adequats, quin percentatge es pot escapar.

I respecte a les altres qüestions que jo li volia formular, que tenen a veure justament amb les deslocalitzacions de Sharp, de Sony i de Yamaha per les consultes fiscals que sembla que li van fer a vostè, jo crec que estem en un bucle, en un cercle on es coneix tothom d'aquest petit bucle . De fet, els temes de Sony, Yamaha i Sharp no són nous, no és nova la manera d'actuar. Jo voldria refrescar-los la memòria a tots plegats, no sé si se'n recorden d'una altra deslocalització sonada que hi va haver, la de Lear a Cervera, on també es va produir un tancament, una deslocalització, no sé si se'n recorden, que també es van demanar consultes, aquí hi havia una empresa que assessorava que es deia Europraxis, no sé si se'n recorden qui era un dels accionistes de referència, no sé si se'n recorden en aquells moments qui era el secretari general d'Indústria, que casualment és una de les persones que surt involucrada amb els SMS que s'han conegut aquesta setmana i que té, en aquest cas sí, una clara referència amb totes les deslocalitzacions de Sony, Yamaha i de Sharp, que presumptament està implicat, que en aquells moments era secretari general d'Indústria,estic parlant dels anys dos mil. No sé si recorden que qui va comprar la fàbrica va ser l'Incasòl, qui va pagar les millores perquè hi hagués un altre comprador també va ser Incasòl, amb diners d'Indústria, en aquest cas era per afavorir deslocalitzacions internes. Suposo que tots vostès també se'n recorden que, en aquell moment, el conveni col·lectiu al sector de la metal·lúrgia era més barat a Lleida que no pas a Barcelona, a la província de Barcelona i, per tant, es pagaven sous inferiors a Lleida. Al final va acabar petant tot plegat, però ja hi havien uns mecanismes d'actuació concrets. No sé si recorden també que l'empresa que gestionava la comunicació de Lear és la mateixa empresa que assessorava la comunicació de la conselleria en cap.

Tornant a un tema més actual, van passar deu anys, però tornem a estar aquí, amb actors similars. Clar, li voldríem..., aquí hi ha una compra de companyies amb deslocalitzacions, amb assessoraments pel mig, amb cobrament de comissions milionàries, clar, estem intrigats per saber quin assessorament fiscal li demanaven al president de l'Agència Tributària de Catalunya respecte a quins beneficis fiscals estem parlant. Jo m'imagino que devíem estar parlant –no se m'acut altra qüestió–

de tot allò que fa referència a l'article 7.5 del text refós de la Llei de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en el sentit que en totes aquestes operacions hi havien passius, actius i, entre els actius, hi havien immobles. I, per tant, la pregunta és: aquests immobles que van quedar inclosos en la transmissió de la totalitat del patrimoni empresarial, si se li va aplicar l'impost d'actes jurídics documentats. Ja m'imagino que tot el que feia referència a l'IVA van demanar l'exempció, però jo el que voldria saber és si les consultes anaven adreçades en la línia aquesta d'evitar-se l'impost d'actes jurídics documentats. És una pregunta que li formulem per saber si això anava per aquí, no anava per aquí i si al final van quedar exempts d'aquest tema.

Acabo aquí la meva intervenció, president. Tinc algunes altres qüestions, però per temps no les puc formular.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara el Grup Parlamentari del Partit Popular, l'il·lustre diputat Sergio Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Gracias, presidente. Bueno, en primer lugar, señor Franco, agradecerle su comparecencia en esta comisión de investigación a fin de arrojar información sobre lo que usted conoce directamente con los asuntos que se han puesto de manifiesto por los que me han precedido en el uso de la palabra y también, cómo no, en relación con las funciones que usted ha desempeñado fundamentalmente como director de la Agencia Tributaria de Cataluña.

Pero, bueno, en primer lugar, haré una previa, aunque solo sea en relación con las alusiones que el portavoz de Esquerra Republicana ha puesto de manifiesto, [relaciona #, 11.52] tal incomparecencia de las dos personas que estaban citadas hoy. En primer lugar, debo decir que yo personalmente, nuestro partido no conoce ni las causas de esa incomparecencia y ponemos en duda, pero en cualquier caso tampoco es una cuestión que a este portavoz le incumba exponer, las exigencias jurídicas taxativas a la hora de comparecer en esta comisión. Lo digo porque ya lo debatimos en su momento, esta comisión de investigación tiene un campo claramente acotado de actuación que se ha querido extender, a nuestro juicio, de forma claramente extralimitada y, por tanto, yo creo que en cualquier caso muchas

de las comparecencias, estas en concreto, probablemente nada o poco aporten y, por el contrario, dificultan el objeto fundamental de la misma que, como es bien sabido porque así lo han dicho otros portavoces, es esclarecer el caso Pujol.

A partir de aquí, también debo decirle, en este caso, al portavoz de Esquerra Republicana que, en fin, hablar de correligionarios cuando, que yo sepa, estas personas son funcionarios públicos respecto de lo que yo sé –de lo que yo sé– no tienen carnet del PP, pues hombre, ya dice mucho de la confusión que ustedes practican entre Administración pública y partido, pero eso no es democracia. Por tanto, en fin, yo creo que es importante tener claro cuál es el papel de cada uno y no caer en ese error.

Entrando en detalle y en relación con las preguntas que quería formularle, en este caso, al compareciente, a mí me gustaría saber en primer lugar, señor Franco, cuáles han sido las causas por las que usted ha dejado de ser director de la Agencia Tributaria de Cataluña. Más que nada para conocer exactamente, bueno, el periodo de actuación, usted creo que lo ha situado entre 2007 y 2011, si no me equivoco..., (*veus de fons*) perdón, 2011 y 2014, perdón. Por tanto, en fin, conocer los motivos concretos por los cuales usted ha dejado de ser, en este caso, director de la Agencia Tributaria. En fin, queremos saber exactamente si tiene algo que ver con las cuestiones que han salido y que han expuesto alguno de los portavoces que me han precedido en el uso de la palabra.

También en relación con uno de los objetivos que ha expuesto usted como responsabilidades, en este caso, de la agencia y en lo que afecta a la lucha contra el fraude fiscal, le querría preguntar si en la agencia se recibían o podían recibirse denuncias por parte de particulares o de empresas de presuntas infracciones tributarias, es decir, si eso se producía, con qué frecuencia, con qué periodicidad y en concreto, además, si alguna de esas denuncias podrían en algún caso haber afectado a Jordi Pujol i Soley o a algún miembro de su familia, si en relación con esta cuestión nos puede aportar...

Fitxer 09CIFEFF4

...algún dato también sería interesante conocer dicha cuestión.

Al mismo tiempo también me sumo a las peticiones que se han hecho, es decir, les ruego, en aras a la transparencia, que dado que usted está hoy compareciendo ante esta comisión de investigación que nos dé toda clase de detalles sobre su intervención, si es que la ha habido, como presunto mediador en las recientes deslocalizaciones de empresa que en Cataluña se han producido vinculadas a Oriol Pujol Ferrusola y a Artur Mas. Son personas que salen mencionadas en esos SMS, a usted también se le vincula y, por tanto, yo creo que resultaría de vital trascendencia que usted facilitara, que detallara qué es lo que sabe de esta cuestión, porque, de alguna forma, lo importante precisamente es poner luz y taquígrafos en una cuestión tan delicada, en una cuestión tan preocupante para la situación fundamentalmente del empleo en Cataluña.

Y por último, para concluir mi intervención, también, y desde el punto de vista técnico, querría conocer su opinión acerca de la necesidad, en aras a esa transparencia que tanto vindicamos, de dar publicidad a la lista de morosos y defraudadores tributarios. Si desde el punto de vista de la reforma que implicaría de la ley general tributaria, usted es partidario de proceder a este tipo de modificación para que la lucha contra el fraude fiscal pueda disponer de elementos útiles y eficaces de cara a erradicar esa lacra social.

Nada más. Muchísimas gracias.

El president

Gràcies, senyor Santamaría. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, és el torn de l'il·lustre diputat marc Vidal.

Marc Vidal i Pou

Una prèvia, president. En el document que vàrem aprovar el 23 de desembre, el compareixent d'avui consta com a testimoni i jo havia demanat les preguntes per intervenir per fer-li preguntes i interrogar-lo com a testimoni.

El president

Doncs, ha sigut en ares de l'ordre del dia, per agilitzar la discussió del calendari de treball, eh?, no hi havia caigut.

L'únic que puc, en ares de la igualtat també, després obrir un segon torn si queden algunes coses no respostes. Ara enmig havent-hi tres intervencions és molt

complicat fer-ho així, he comunicat abans als grups que seria així en format de cinc minuts i agrupades, però ara és molt difícil alterar-ho, senyor Vidal.

(Meritxell Borràs i Solé demana per parlar.)

Meritxell Borràs i Solé

President, una qüestió d'ordre si em permet. Ja sé que les coses no tenen perquè ser mimètiques, però sí que en aquesta cambra existeixen antecedents en aquest sentit, i el tracte als consellers i exconsellers, almenys a la comissió quan jo vaig ser presidenta, a la Comissió de Salut es va fer..., bé, les intervencions es van fer d'aquest tipus com ho estem fent ara així, amb l'expresident de l'agència tributària, però també exconseller... I, bé, no sé si serveix de molt o de poc el que porto, però fer-ho constar, eh?

(Marc Vidal i Pou demana per parlar.)

Marc Vidal i Pou

Per una qüestió d'ordre, president, també: no li faré cap pregunta diferent de la que pensava fer-li en els mateixos cinc minuts, la diferència està en tot cas en rebre les respostes concretes a cada pregunta o fer una resposta després genèrica al final. Vull dir que la diferència bàsica és la resposta que pugui fer el compareixen, no la pregunta que li puguem formular nosaltres, perquè no variarà directament, no?, és només per aquesta qüestió d'ordre.

En tot cas, vostè té la decisió, digui'm què he de fer.

El president

No, el principi d'igualtat, i si el senyor Franco no té cap problema sí que... Era un criteri de temps, eh?, sabent que tenim una feina important després de l'ordre del dia, ara no es pot canviar, és obvi. Però si després hi ha algun matís o alguna pregunta que consideren que no ha quedat resposta i volem fer un segon torn, si el senyor Franco no hi té cap inconvenient, doncs, ho faríem així.

Gràcies, senyor Vidal.

Marc Vidal i Pou

Perfecte. Gràcies, president. Ho sento, eh?, per aquesta discussió d'ordre, senyor Franco. Sigui vostè benvingut una vegada més al Parlament.

Escolti'm, vostè ha tingut molts càrrecs, és una persona experta, per tant, pot ser un bon observador del món econòmic i laboral, tal com està en el càrrec que té actualment, en el CTESC, que penso que li pot donar molt bon resultat.

Ara bé, vostè no és neutre, com s'ha dit per aquí, vostè va ser nomenat conseller en l'època que..., pel fet de tenir relació o ser d'Unió Democràtica, substituint un altre conseller d'Unió Democràtica, que era el senyor Farreres, després del cas Treball, que és un cas greu, un cas de finançament irregular d'Unió Democràtica. Que ja li han fet la pregunta, què va fer, perquè hi ha veus que diuen que es va limitar a destituir un càrrec subaltern que no tenia res a veure amb l'assignació de les subvencions i no va obrir cap expedient per als fraus, ni tampoc va posar ordre als ajuts del cursos. M'agradaria que això ho aclarís.

De fet, a vostè li va costar una «bronca» parlamentària al cap de poc temps i en els mitjans per una retenció dels fons europeus a causa, segons deien, d'aquestes irregularitats. I la pregunta seria si estaven tan esteses que no les va poder resoldre o si eren tan habituals o si vostè realment era conscient que s'estava finançant il·legalment Unió Democràtica amb els fons dels aturats.

De tota manera, pel que sembla, mentre vostè era conseller no es van acabar de resoldre aquests problemes: hi ha un informe de la Intervenció de la Generalitat que analitza els anys 2002 i 2003 –vostè només el del 2002 seria el que li pertocaria– i sembla que en aquest informe demostra que els problemes de les subvencions segueixen. No sé si vostè n'era conscient, atesa la magnitud que seguien havent-hi altes possibilitats de frau en els diners dels fons per a les persones aturades que es repartien en aquell moment.

També m'agradaria que em parlés d'un problema que ja li han plantejat, que el va afectar a vostè de ple, que és el de la deslocalització de Lear, a Cervera, que ens expliqués com va anar i què ens pot dir de la participació d'Europraxis, que era l'empresa de Josep Pujol, que compra Indra, aquesta empresa quin paper va tenir en la recol·locació dels treballadors en aquesta deslocalització.

Respecte del tema del senyor Oriol Pujol ja li han preguntat, jo li reitero. Li reitero vostè què és el que exactament en sap, quin és el coneixement que té del senyor Sergi Alsina, exactament quin és el paper de l'agència tributària en aquest tema i,

per tant, quin tipus de relació li consta que mantingués amb l'agència tributària en el cas de Sharp.

Però també respecte de les actuacions en general respecte de la família Pujol Ferrusola. Per exemple, quin tipus d'actuacions va portar l'agència tributària respecte a Jordi Pujol Ferrusola, sabent que aquesta persona va tenir entre el 2004 i el 2012 un total de cent divuit moviments de divises per un import de 32,4 milions d'euros, realitzades des del Banc Mediolanum, BBVA, Credit Suisse, cap a o des de tretze països, entre ells, Andorra, Luxemburg, les Illes Caiman, Suïssa, Liechtenstein, a més a més de tenir els famosos onze vehicles d'alta gamma.

Quins són els paràmetres perquè un contribuent entri en el pla d'inspecció amb relació a l'impost de patrimoni o el de successions? I quin grau de relació, d'interrelació ha existit entre l'agència tributària i l'agència espanyola en les comprovacions realitzades per a la família Pujol? Si n'hi ha algun cas en concret.

Respecte també del senyor Oleguer Pujol, l'agència tributària va iniciar una investigació per la compra el 23 de novembre del 2007, de la part situada a Catalunya, de les 1.152 oficines del Banc de Santander a l'asseguradora Pearl Group per 2.040 milions d'euros. Que va generar, per cert, el Banc de Santander unes plusvàlues de 860 milions d'euros a través de les societats Samos Servicios Generales, que és filial d'un holding situat a les Antilles.

Com va concloure la comprovació que va iniciar l'agència tributària? Si es va traslladar aquestes conclusions de la comprovació a l'agència espanyola a l'efecte de comprovar l'origen dels fons que van produir aquestes adquisicions.

D'altra banda, el senyor Oleguer Pujol va passar de tenir 4.900.000 euros a 9.079.000 en un sol any. Ens agradaria saber si es va iniciar l'any..., l'any..., l'any 2011 un procediment de comprovació sobre aquest increment patrimonial, dades que es coneixien per les declaracions presentades; si es varen comparar les declaracions de la renda presentades amb l'increment declarat amb els seus respectius impostos sobre el patrimoni.

Les dues mateixes preguntes li voldria fer respecte de la senyora Mireia Pujol, perquè amb dos exercicis la senyora Mireia Pujol va passar de 322.000 euros a 639.000, per tant, va gairebé duplicar el seu patrimoni; per tant, si es va iniciar o no

un procediment de comprovació i si es varen comparar aquestes declaracions presentades pels seus respectius impostos de patrimoni.

I respecte de l'informe aparegut sobre la unitat central de delinqüència econòmica i fiscal amb relació als comptes de Suïssa i Liechtenstein, aquest informe que s'ha fet públic als mitjans de comunicació que diu que part de les comissions il·legals que les empreses pagaven a Convergència Democràtica a través de la trama del Palau de la Música a canvi d'adjudicacions d'obra i serveis, això és el que diu que diu l'informe. Es denuncia l'existència de dipòsits bancaris a Suïssa i Liechtenstein controlats pel president de la Generalitat Artur Mas i el seu pare, així com per Jordi Pujol, la seva esposa, Marta Ferrusola, i el seu fill Jordi Pujol. Això és el que diu que diu l'informe. La pregunta seria si vostè va conèixer a la seva etapa al front de l'ATC aquest informe de la UDEF, què pot aportar aquest informe a aquesta comissió, quina versemblança li dóna, si coneix els titulars d'aquests comptes i l'origen d'aquests fons, si en té alguna referència, i si es varen comprovar els impostos sobre el patrimoni de les persones afectades, ateses aquestes informacions que, evidentment, podrien ser força greus.

No sé quant de temps em queda, president.

(Veus de fons.)

No em queda temps. La resta de preguntes eren sobre l'agència tributària, si de cas en el segon torn li tornaré...

(Veus de fons.)

Trenta segons?

Qui dirigeix la selecció de contribuents per ser investigats, és a dir, de quina manera es dirigeix? I si existeix un control de les eventuais portes giratòries dels ex alts càrrecs i personal de confiança de l'ATC a les grans consultores i assessories?

Trenta segons. Després en tinc més, eh?, però ja acabo aquí.

Gràcies, president.

El president

Gràcies, senyor Vidal. En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, té la paraula l'il·lustre diputat Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, señor presidente. Gracias por su asistencia, señor Lluís Franco, y por sus explicaciones hoy.

Mire, yo le quería preguntar empezar por el tema de las deslocalizaciones: se ha publicado que existe un SMS en el que Sergi Alsina le dice a Oriol Pujol: «Oriol, tendríamos que organizar una reunión con Lluís Franco, de la agencia tributaria y los asesores fiscales de Sesé para asegurar el mismo tratamiento fiscal en la operación Yamaha que el que se dio a Sony y Sharp. La otra vez fue el *president* quien habló con él y nos vio muy rápido.» La primera pregunta es si esta reunión de usted con los asesores fiscales de Sesé y el señor Alsina y el señor Oriol Pujol se celebró, y si eran estos cuatro los participantes o no.

La segunda pregunta es como cuando se dice: «La otra vez fue el presidente quien habló con él y nos vio muy rápido.», le pregunto si el presidente Artur Mas habló con usted para que les recibiese usted muy rápido en otras deslocalizaciones.

La tercera pregunta que le haré es: hubo..., yo ya le he preguntado si existió esta reunión concreta de la que se habla en el SMS, y ahora le pregunto si existieron otras, si usted en alguna ocasión asesoró al señor Sergi Alsina o al señor Oriol Pujol para que pudieran ahorrarse impuestos en las transmisiones patrimoniales que se derivaron de las localizaciones de Yamaha, Sony, Sharp u otras anteriores. Si esta intervención se dio.

Después, claro, al parecer..., bueno, hay unas conversaciones –esto que yo le he leído eran SMS–, y luego hay unas conversaciones telefónicas también bastante interesantes en las que Oriol Pujol le dice a Sergi Alsina: «No, no, a Artur se le ha ocurrido enviarlos a una reunión mañana, pasado mañana a nuestra gente de la agencia tributaria. Le dirán que no pueden hacer ningún papel de nada.», como si en la agencia tributaria el consejo, la recomendación o lo que fuera de tipo tributario no se pudiera reflejar por escrito. Yo le pregunto: ¿se refieren a «nuestra gente» en la agencia tributaria a usted o a compañeros de usted que usted puede identificar?

Y, luego, si se les efectúan a ustedes consultas de índole tributaria, ¿es normal que vaya a usted personalmente cualquier contribuyente a recabar consultas sobre el criterio de la Agencia Tributaria Catalana?

Luego, le tengo que hacer..., digamos, claro, piense usted que de cara a cualquier ciudadano usted es una persona que fue *conseller de Treball* vinculado al partido Unió Democràtica, que tuvo un escándalo importante de financiación relacionado precisamente con el mundo del trabajo y que después su nombre aparece en unas deslocalizaciones con gente de Convergència muy significada. Usted estuvo en el Gobierno de Jordi Pujol y, luego, su hijo y un amigo de su hijo le citan a usted como persona de la agencia tributaria...

Fitxer 05

20.43

...taria, que estaría colaborando con ellos, para obtener ventajas fiscales en los negocios que, al parecer, ellos tenían montados para ser gratificados o obtener dinero por las deslocalizaciones de empresas aquí en Cataluña. Entonces, yo le pregunto: si usted fue *conseller* del señor Jordi Pujol, y, por tanto, pues, tuvo un trato con él personal y directo durante años; usted es un miembro de uno de los partidos de la coalición en el Gobierno durante veintitantos años en Cataluña, que es Unió Democràtica, junto con Convergència; ha tenido diversos cargos en la Administración; luego, es citado por uno de sus hijos..., yo le pregunto: ¿puede usted dar una explicación de que la familia Pujol tuviera aquí un patrimonio que era el asombro y la comidilla de todo el mundo, y la Agencia Tributaria catalana no tuviese como una de sus prioridades u objetivos el investigar el origen de la fortuna de alguno de los hijos, que tenía colecciones de coches de lujo, que compró coches de lujo por precios irrisorios, que hizo transacciones con inmuebles por precios irrisorios? Yo le pregunto: ¿tenía usted una relación personal con la familia del señor Pujol que evitase que la Agencia Tributaria catalana investigase a esta familia?

Voy a acabar ya, señor presidente. ¿Usted tuvo en algún momento alguna relación...? Cuando ha hablado de las relaciones entre las administraciones tributarias, ¿desde la agencia estatal de la Agencia Tributaria del Estado a la catalana, y viceversa, se han intercambiado ustedes alguna vez información sobre posibles fraudes tributarios cometidos por la familia Pujol?

Y ya la última pregunta. El tema de la herencia del señor Pujol, ¿ustedes han abierto algún tipo de actuación en la Agencia Tributaria? ¿Le consta a usted abierta algún tipo de investigación en la Agencia Tributaria catalana para dilucidar las cantidades, tanto de impuestos como de transmisiones patrimoniales, que haya podido defraudar la familia Pujol?

Gracias.

El president

Gràcies, senyor Carrizosa. En nom del Grup Mixt, la CUP - Alternativa d'Esquerres, el diputat Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Hola, bona tarda. Gràcies per la intervenció. Bastantes preguntes en referència a la funció exercida i que exerceix, o que hauria d'exercir, l'agència catalana que té atribuïdes les competències de gestionar, liquidar, inspeccionar i recaptar els tributs propis de la Generalitat i els tributs estatals cedits totalment. I volíem, justament sobre això, situar algunes preguntes, entenem nosaltres, estratègiques.

A la vista de tot el que està sortint, a la vista de tot el que està, a la vista del que ha passat per alt, amb complicitat o no, o sense complicitat política –justament, és el que s'està esbrinant–, quins criteris d'inspecció s'utilitzen. Vostè ha parlat d'una xifra de 100.000 actes administratius –entre 100.000 i 600.000, segons la tipologia de procediments administratius– que revisen, o de declaracions que revisen. Durant el seu mandat, quantes inspeccions a grans patrimonis es van dur a terme? Nosaltres entendríem que la resposta lògica hauria de ser: «Cada any, totes; tots els grans patrimonis han estat investigats», perquè és justament allà on es produeix el major frau fiscal, el de major volum i el de major desvergonyiment. Però, en tot cas, quantes inspeccions a grans patrimonis va dur a terme durant el seu mandat.

Quants anys va ocupar la presidència de l'Agència Tributària. D'aquests anys, quants expedients per frau fiscal va tramitar. D'aquests expedients, quants van acabar en sentència condemnatòria, i quants amb regularització administrativa.

Hi ha una qüestió que ens preocupa, perquè donades i conegudes les xifres del frau fiscal, de l'evasió fiscal –les mateixes que ha donat vostè i que es donen de

forma corrent i de forma coneguda—, de quants inspectors disposa l'Agència Tributària. Són suficients per intentar fer mínim front a l'enorme quantitat d'evasió i frau fiscal que mina la confiança que tots paguem per igual a l'Administració? Alguna vegada va rebre instruccions polítiques, explícitament o implícitament, de no obrir inspeccions a determinades empreses o sectors, o fortunes?

Una pregunta que llancem nosaltres a l'aire, a la vista de les informacions aparegudes recentment. Per què el director de l'agència és un càrrec de designació política, per tant, dependent del nomenament d'un partit polític? Per què no és, en tot cas, una qüestió que quedi, igual que altres organismes anomenats «estatutaris», al marge de la designació dels partits polítics?

A la vista també de la compareixença que va fer l'extint coronel de la Guàrdia Civil, José Matas Zapata, la setmana passada, en aquesta mateixa sala, quan va afirmar que era sobradament conegut que l'Estat espanyol permetia l'evasió de capitals a Andorra, i que això era un fet normal —òbviament, entre els rics—, mentre exercia vostè de president de l'Agència Tributària, sabia també que molts catalans i catalanes rics dipositaven diners a Andorra? Ho sabia del cert, o perquè era un rumor popular que ningú no esmenava?

A la vista de les informacions que cada vegada situen Andorra com el punt més clar de permissivitat fiscal per als rics..., d'evasió fiscal —perdó— per als rics, no seria lògic pensar que l'agència catalana hauria de treballar més a la frontera amb Andorra que no pas en altres llocs? Va adoptar alguna mesura per aturar la sortida de diners a Andorra?

Vostè sempre ha estat vinculat a l'Administració catalana i a governs de Jordi Pujol. Va percebre..., o no sospitava en cap moment ni va percebre mai que la família de Jordi Pujol era una família, en tot cas, no transparent, per no dir directament presumptament corrupta?

Per evitar el frau fiscal, de quins instruments hauria de disposar una agència tributària? Seria una pregunta que, òbviament, aquesta comissió s'ha de repensar.

I, finalment, també, si tan camí queda per recórrer en la inspecció tributària que posi fi, o fre, o redueixi fins als tants per cent que vostè ha dit dels països nòrdics el frau, l'evasió, l'economia submergida, etcètera..., si, a més a més, això tan relacionat està amb la construcció d'una estructura d'estat, d'acord amb el discurs i

amb el relat del procés sobiranista, com és una agència catalana, per què en dos anys de govern de Convergència –els dos darrers anys, quatre si hi sumem els dos anteriors– no s’ha construït l’estructura d’estat que s’havia promès, com és una agència, i, per tant, els inspectors i els recursos suficients per fer front al frau i a l’evasió fiscal dels rics.

El president

Gràcies, Quim. És el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. Té la paraula la il·lustre diputada Meritxell Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Moltes gràcies, senyor president. En primer lloc, agrair la compareixença del senyor Franco, i denunciar –jo crec que la paraula és aquesta– l’absència del director d’inspeccions i també del comissari en cap de la UDEF.

Lamentem la manca de col·laboració amb aquesta cambra, ho lamentem profundament. Creiem que això és, com es deia, una manca de transparència absoluta per part d’aquests dos organismes; que, en aquest sentit, doncs, faríem nostres les paraules del síndic de greuges, en el sentit que cal denunciar que hi han filtracions, filtracions que després hi ha qui diu que són falses, d’aquests informes, i tot plegat i a l’hora de la veritat, doncs, o no s’actua en conseqüència, i, per tant, algú dimiteix o és cessat, i, per altra banda, es té també la gosadia de no venir a informar.

Respecte al que ens ocupa, respecte al que vostè ens ha vingut a informar, hem pres nota del que ens deia, de les propostes que ens deia. I també li volíem fer una pregunta respecte al que deia, que era la necessitat de tenir bases de dades úniques i compartides, o una base de dades única i compartida, i com valora l’acord dels diferents organismes catalans, i què hi aporta, i si això verdaderament ens porta cap aquesta unitat, diríem, d’una base de dades única i compartida.

Per una altra banda, estem en una comissió d’investigació. Com vostè sap, el fiscal, senyor Mena, ens deia..., qüestionava la utilitat d’aquesta comissió. Ell ens deia: «Yo no sé muy bien qué es una comisión de investigación.» Ens venia a dir que nosaltres tampoc, eh? I, a més a més, ens deia que en cap cas havia de ser, en absolut, un judici. També, doncs, ell seguia afirmant, doncs, que hauríem de

mirar que fos útil, però, hi insisteixo, en cap cas un judici. Hi està d'acord, vostè, a aquest respecte?

Hi ha també un altre tema que nosaltres, a l'hora que vostè ha informat..., ens ha tractat, doncs..., ens ha explicat quines són les diferents funcions, les diferents activitats que des de l'Agència Tributària de Catalunya s'han dut a terme, i quines ha mirat d'impulsar vostè. Ens ha parlat, doncs..., bé, i tots hem llegit també a la premsa el que eren uns SMS, i, per tant, que va ser sol·licitat perquè poguéssim haver-hi una reunió. Nosaltres voldríem saber si això és una cosa molt excepcional, si és una cosa que es produeix, o com funciona, no?

També voldria, doncs, fer memòria a tots plegats. He portat aquí un gruix, com veuen, de mocions i de resolucions aprovades en aquesta cambra, però també en els ajuntaments afectats, en les quals es demanava que es mirés d'evitar que hi hagués la deslocalització d'aquesta empresa, per una banda..., d'aquestes empreses. Entre d'altres, eh?, perquè també hi havia Valeo, hi havia Derbi, hi havia..., etcètera, Ficosa, Yamaha llegeixo en aquest cas. Però també hi havia, doncs, la sol·licitud que, en el cas que aquestes empreses decidissin marxar, es demanava, concretament, que es busquessin vies alternatives que vinguessin a substituir la producció que es perdi i permetin assegurar un lloc de treball per a les persones afectades. És a dir, que si l'empresa marxés, algú assumís, doncs, el que era l'activitat industrial, i que per tant s'evitessin les pèrdues de llocs de treball.

Entenc que aquest és l'objectiu per part de tots, ha de ser l'objectiu de part de tots, i també un objectiu que ha de ser portat, lògicament, doncs, amb la màxima correcció en tots els casos. Vostè ens ha explicat..., i, per tant, doncs, és important que es vetlli perquè no hi hagi la deslocalització d'empreses a casa nostra; que, si hi és, doncs, algú pugui assumir que no es perdi, hi insisteixo, aquesta activitat industrial i el fet que gent perdi la feina. Però això s'ha de fer amb tota la correcció. Vostè ens deia que el que es produeixen són autoliquidacions, i que, per tant, doncs, és una mica, podríem dir, com una declaració de renda, no? A títol individual, quan un fa una declaració, presenta la declaració de renda, en aquest cas l'autoliquidació, i, per tant, des de l'organisme que vostè controlava o que dirigia, es tracta de veure si això s'ha fet correctament o no s'ha fet correctament.

Bé, nosaltres voldríem saber, com li dèiem, si el fet que se'ls demanin aclariments de com s'ha de fer, de com es pot fer, si s'ha de fer així, si s'ha de fer de l'altra

manera, és una cosa habitual o és un fet aïllat que se li ha produït una vegada a la vida.

Aquestes autoliquidacions, després es controlen. He entès que vostè aquí ho expressava en aquest sentit. I, si no ho he entès malament —en prenia nota—, vostè en deia..., a través dels plans de control, que ha dit que serien com les grans línies de la inspecció, no?, i que després d'això ve una inspecció, amb un pla concret sobre la inspecció. Nosaltres voldríem saber si aquestes inspeccions es duen a terme. No sé si ens pot informar si aquestes inspeccions s'han dut a terme en els casos que, doncs, li han posat sobre la taula. I el que sí que també voldríem saber és si té sentit fer aquestes inspeccions al minut u, per entendre'ns, o al cap d'un temps, per veure si les coses es fan correctament, no? És a dir, suposo que hi han temes a complir, i que, per tant, doncs, si això es pot fer en el minut zero, o s'ha de fer en un període de temps.

Aquests, més o menys, serien els temes que d'entrada voldríem qüestionar. Si de cas, si hi ha un segon torn, faríem noves preguntes.

El president

Gràcies, diputada Borràs. (*Oriol Amorós i March demana per parlar.*) Senyor Amorós?

Oriol Amorós i March

Re, unes breus al·lusions. Ara, o ens esperem al final? (*Pausa.*) Sí, sí, el senyor Santamaría. Ha fet unes al·lusions directes molt clares.

El president

Així, jo diria que al final, si no li sembla malament.

Oriol Amorós i March

No em sembla malament.

El president

No? Tanquem..., ho dic perquè..., per no vincular-hi el nostre compareixent.

Senyor Franco, crec que deu minuts serà poc.

Lluís Franco i Sala

Sí. Jo el que procuraré, d'alguna manera, és agrupar per grans temàtiques. I jo el que vull dir d'entrada és, primer, que jo he vingut aquí amb total intenció de col·laborar al màxim, i la total transparència amb tots i cadascun de vostès. Al mateix moment que em van dir: «Ecolti'm, tal dia vostè ha de comparèixer», jo aquell dia vaig dir: «Sí, eh?, aquell dia vinc jo i comparec.»

Dic això perquè la normativa en matèria tributària és molt estricta amb tot el que és el tema de la confidencialitat en matèria de dades tributàries. Des d'aquest punt de vista...

Fitxer 06

[#tà] no és possible donar dades tributàries concretes sobre contribuents concrets. I és una limitació que està fixada clarament en la legislació tributària. I m'estimo per dir..., en el sentit de dir que jo he vingut aquí per col·laborar, jo els puc dir a vostès tot el que vostès em preguntin, però si vostès em pregunten sobre un acte tributari concret respecte a un contribuent concret, la legislació tributària no permet que es diguin dades o informacions tributàries concretes sobre contribuents concrets. I m'estimo més deixar això clar d'entrada, perquè és una situació que està marcada per llei. Ho entendran de seguida. Si a qualsevol de vostès, imaginin, se'ls diu, ara em pregunten, si se li ha inspeccionat el tribut tal, doncs el primer que diria, escolti'm, amb relació a mi, això..., a mi em protegeix la protecció de dades i a mi em protegeix la legislació fiscal. I la legislació fiscal en aquest àmbit és absolutament estricta. Aprofito per dir-ho, perquè no s'entengui algunes de les meves respostes com una elusió, perquè és tot el contrari: jo vinc aquí, i ho torno a reiterar, amb la màxima voluntat de transparència i amb la màxima intenció d'informar en tot el que pugui.

Se m'han començat a fer unes preguntes per part del Grup d'Esquerra Republicana. La primera d'elles és que si són bons els estudis indirectes. Em sembla que ha quedat clar: són molt difícils de fer. És a dir, determinar-ho és molt difícil, però sí, s'han de fer. Sobre les conductes fraudulentas. Les conductes fraudulentas, evidentment són conductes que han de ser reprovades, en tot cas, perquè, com he dit abans, tenen efectes importants negatius per al conjunt dels

ciutadans. És una situació absolutament injusta, però no només és que sigui una situació absolutament injusta, com he posat de manifest, sinó que això suposa menys recursos per a l'Administració, i per tal motiu dificulta el que és tota la sostenibilitat de l'estat del benestar.

El tema de la limitació en la quantitat de bitllets, em sembla que m'ha dit. Bé, una possibilitat seria que es posés una limitació en el sentit de dir que les transaccions de més d'ics euros, posem per cas 1.000 euros no es poden fer en efectiu. Això obligaria a fer-les per altres mecanismes, i conseqüentment, aquesta seria una bona mesura, entenc jo, personalment, de la lluita contra el frau.

Després, s'ha tret aquí el tema de l'anomenat cas Treball. Jo li puc parlar de quan jo vaig ser conseller, el que vam fer. I després, aprofito també per respondre a algun altre que ha fet algun comentari en el sentit que semblava que hi havien hagut algunes conductes durant l'època en la qual jo havia estat conseller que no havien estat suficientment curoses, en el que havia estat... *(Pausa.)* Eh? Perdó, si ho entès malament. «Curoses» vull dir amb tota la profunditat necessària per poder arribar-hi. Miri, en primer lloc –li parlo de quan jo vaig ser conseller–, nosaltres vam prendre tota una sèrie de mesures relacionades amb els cursos ocupacionals. Una d'elles va ser dictar una ordre en la qual es fixaven quins eren els criteris exactament pels quals es donaven els recursos. Una altra va ser posar en marxa tots els mecanismes possibles de control. Una altra va ser, posem per cas, el tema de la transparència. El tema de la transparència, no sé si se'n recorden, fins i tot va sortir publicat en tots els mitjans de comunicació tota la llista de tots els cursos, amb tots els centres als quals es donaven els cursos. I la gestió, perdoni que discrepi d'algú que hagi dit que era millorable, perquè jo em permetré ara llegir-l'hi –va sortir en tots els mitjans de comunicació.

Perquè jo m'he portat aquí una plana del 17 de setembre del 2004, del diari *El País*, que diu el següent. Els ho dic en castellà, que és com està escrit al diari, i diu: «Bruselas premia a Cataluña por la buena gestión de las ayudas. La Generalitat recibirá 18 millones más por la eficiencia de la última legislatura de CIU. La Comisión Europea ha premiado a Cataluña con 18 millones adicionales procedentes del Fondo Social Europeo por haber gastado eficientemente los fondos destinados a fomentar el empleo y a formación permanente en el periodo 2000-2003», que era la legislatura a què vostè feia referència. O sigui, va ser

premiada la Generalitat per al bonus. «La última legislatura del Gobierno de CI. Según explicó ayer la directora general de Empleo y Asuntos Sociales de la Comisión Europea, Odile Quintin.» Llavors transcriuen el que ha dit l'Odile Quintin: «Quintin explicó en rueda de prensa que tras revisar en 2003 las subvenciones del Fondo Social Europeo invertidas por la Generalitat desde el 2000 y constatar que Cataluña ha hecho bien sus deberes, la Comisión ha otorgado este año 18 millones más procedentes de un fondo de reserva de eficiencia para que puedan ser empleados en los tres años siguientes.» I remarca: «Se trata de un premio por los logros conseguidos.» Per tal motiu, des d'aquest punt de vista, jo crec que queda absolutament clar i meridià que des del punt de vista de la Unió Europea, que era la titular d'aquests fons, no només van reconèixer que s'havien utilitzat bé, sinó que va ser premiada la Generalitat i això va repercutir en benefici dels ciutadans de Catalunya perquè van haver més fons per poder fer. O sigui, no únicament al final de la història no va haver cap mena de retenció de fons, sinó que van haver més fons per poder dedicar-se als aturats. Des d'aquest punt de vista, jo penso que ha quedat força palès que l'actuació que es va fer va ser una actuació en la línia del que vostès estan defensant ara, una línia de la transparència i d'actuar correctament.

Després, se m'ha fet una sèrie de preguntes, totes lligades al cas d'aquest de Yamaha i Sharp, no? Jo, si a vostès els sembla bé, jo els explico la història, i suposo que explicant la història, més o menys les respostes quedaran per a tots aquests que han preguntat sobre el tema. Primer vull deixar una cosa clara: a mi, fora de la trucada aquesta que ha sorgit, eh?, del senyor Oriol Pujol, ningú mai m'ha trucat per aquests temes. Fora del cas concret de les persones interessades de tenir una reunió amb mi directament, que són les que truquen a la secretària i no em truquen a mi, truquen a la secretària demanant hora. Ho dic perquè quedi clar. Ningú va trucar. L'única trucada que es va produir, fora de les persones interessades, va ser concretament aquesta que s'esmenta, en la qual el que es fa, el senyor Oriol Pujol, és que a mi em planteja una situació de preocupació perquè es volien salvar un nombre important de llocs de treball. Concretament estem parlant de que eren aproximadament uns dos-cents llocs de treball. Llavors, el tema..., es tractava de que una empresa transmetia els seus valors a una altra empresa i gràcies a això es mantenia l'activitat econòmica i es salvaven tots els

llocs de treball. Aquesta era la qüestió, i des d'aquest punt de vista, els que estaven assessorant aquesta operació tenien interès a venir a fer una sèrie de consultes. Davant d'aquest tema, que és un tema que jo entenc clarament que és un tema d'interès públic, jo el que vaig dir és que els interessats el que havien de fer era trucar i demanar hora.

Van trucar i hi va haver una reunió. Reunió, per cert, que va ser totalment tècnica. Va ser una reunió que podríem dir, com els agrada a vostès i com m'agrada a mi, amb llum i taquígrafs, perquè va ser una reunió amb tècnics de l'Agència Tributària de Catalunya. O sigui, no va ser una reunió, concretament, d'una persona en concret de l'agència amb aquests senyors, sinó que va ser una reunió entre els tècnics de l'agència tributària i aquests assessors que volien informar-se sobre quins eren els preceptes legals i el marc jurídic que era aplicable. No va haver en cap moment, perquè no pot ser d'altra manera, cap mena de tracte de favor. Va ser únicament informar. I és més: dins d'aquesta informació, en tant en quant el que s'estava tractant era d'una legislació que era d'àmbit estatal, se'ls va dir que si el que volien era fer una consulta vinculant, l'havien de fer no a l'Agència Tributària de Catalunya sinó a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda.

En aquesta reunió es va informar... M'han preguntat una mica sobre el tema dels articles. Era l'article, si no recordo malament –estic parlant de memòria, m'entendrà vostè, per això hi havia els tècnics que explicaven clarament quins eren els articles–, de l'article 45, si no recordo malament, de la Llei de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, que diu que les transmissions de valors queden exemptes, de conformitat amb l'article 108 de la Llei del mercat de valors. L'article 108 de la Llei del mercat de valors és un article en el qual es determina que queden exemptes determinades transmissions si es donen determinats requeriments. I això és el que va passar, merament una reunió tècnica.

Sobre els SMS que vostè diu. No sé a quins SMS es refereixen. Li ho dic sincerament, eh? No. Jo li ho dic sincerament. Jo li puc dir una cosa, ni coneixia ni conec el senyor Alsina. El senyor Alsina, com tanta i tanta gent que ha demanat hora, i si és un supòsit d'interès públic o un tema de sensibilitat social, se'l va rebre. I, ho torno a repetir: reunió sempre acompanyats amb els tècnics de l'agència, que són els que informen exactament sobre l'aplicació dels tributs. I no hi havia cap tracte de si això es paga o no es paga, perquè això no pot ser. Si es

donen els requisits que marca l'article, una operació està exempta. Si no es donen els requisits que marca la llei, resulta que l'operació no està exempta. Per tal motiu aquí no és que es pugui fer de més o de menys, és únicament el cas d'aplicar la llei tributària, la llei tributària no es negocia, la llei tributària i la legislació tributària s'apliquen des d'aquest punt de vista.

Per això, també, m'han fet algunes altres preguntes sobre el tema de les comprovacions, si eren moltes o eren poques. Perdó, igual que em vaig explicar malament. Em sembla que me l'ha feta el Grup Socialista, aquesta pregunta. Un tema concret. No, jo el que he dit és que de l'impost de transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, eh?, pràcticament –pràcticament– es comproven tots. I són unes 600.000 comprovacions l'any. D'aquestes 600.000, de les autoliquidacions, es posa com a objectiu un objectiu de liquidacions que podrien sortir. I l'objectiu pràcticament es va complir en els anys que jo hi era. Igual que en el tema de successions, es revisen les successions, que són aproximadament unes 100.000.

El tema de l'impost de patrimoni. El tema de l'impost de patrimoni, mirin vostès que dels anys que jo vaig estar, el primer any..., i he dit que es va fer una campanya concreta de revisió de l'impost del patrimoni. Quan he citat les diferents campanyes, he citat per al 2013. Per què el 2013? Perquè fixin-se vostès que l'impost de patrimoni és un impost que es reintrodueix l'any 2011. Per tal motiu, la declaració es fa l'any 2012, i aquestes declaracions, els fitxers que té l'agència estatal..., el que fa l'agència estatal és que a final del 2012, perquè nosaltres el 2013 puguem començar, dins dels quatre anys, perquè són quatre anys, eh?, per poder fer les revisions d'aquest tribut. I ja des de l'any 2013, des del primer any es van començar a fer totes les revisions concretes sobre el tema de l'impost de patrimoni. I va donar lloc, aquell any 2013 concretament, a 4.150 liquidacions. Per tal motiu, l'impost de patrimoni és un impost, també, com tota la resta dels quals, l'Agència Tributària de Catalunya està a sobre.

Se'ns ha explicat pels mitjans, eh? Seria millor tenir més mitjans –seria millor. Una pregunta que s'ha fet és quants mitjans es necessiten. Bé, aquí és que hem de veure el que he citat abans. Tenim tres administracions tributàries i per tal motiu hauríem de sumar potser les tres administracions tributàries per tenir una única xifra. Normalment s'entén que, home, fóra bo com a mínim tenir un treballador dins

de la hisenda per cada mil ciutadans. Un per cada mil ciutadans. Vostè pot dir: «Escolti'm, l'Agència Tributària de Catalunya només en té 325.» Però això ho lligo amb una altra cosa, i és que té molt poquets impostos, eh? En té molt poquets. Tant de bo... Seria el meu desig que l'Agència Tributària de Catalunya fos l'única agència que s'encarregués de recaptar, liquidar, inspeccionar tots els tributs que hi han a Catalunya. Però aquest és un desig personal que jo tinc. I penso que fóra bo per al país, que només hi hagués una gran agència tributària, en lloc d'estar tan dividides. De totes maneres, torno a reiterar tot el que he dit abans. La col·laboració entre les agències és molt bona.

Aquí s'ha parlat també de temes sobre sortida de capitals, etcètera. Això és un tema que està més lligat a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària pel tipus de tributs que gestiona que a l'Agència Tributària de Catalunya, pel tipus de tributs que gestiona l'Agència Tributària de Catalunya. De l'Agència Tributària de Catalunya el que vull és que quedi clara una cosa, i sobretot una cosa molt clara amb relació a temes que s'han plantejat aquí. He dit ben clarament que jo puc donar dades concretes tributàries sobre contribuents concrets. Però sí que els puc dir un parell de coses. La primera cosa que els puc dir a vostès és que l'Agència Tributària de Catalunya treballa en tots aquests temes que han sortit aquí amb total rigor, i que ha aplicat totes les seves funcions de control. I, en segon lloc, ja que s'ha parlat de l'impost de transmissions patrimonials i la utilització de l'article 108 i tot això, vull fer referència als plans de control tributari. És que, precisament, una de les prioritats que fixa el pla de control tributari és el control d'aquest tipus d'operacions. I això sí que li ho puc dir, perquè els criteris generals estan publicats. I vostè s'agafa tant els criteris de l'àmbit de gestió com de l'àmbit d'inspecció, si vostè m'ho permet, jo li llegiré aquí què és el que diu. Diu: «Actuacions en el marc» –posem per cas, ja que estem parlant del tema de gestió i inspecció– «de la inspecció tributària. Per a l'any 2013» –per a l'any 2013, d'acord?, però també el té en el del 2014 i el té en el 2012 i el 2011, perquè aquest criteri s'ha mantingut–

Fitxer 07

... es diu: «Per a l'any 2013, entre els criteris adoptats en els plans d'inspecció, destaquen, respecte a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, en relació amb els negocis jurídics que renunciïn degudament a

l'exempció de l'article 20.2», pam, pam, «de la Llei de l'IVA», d'acord? «I també és» –i és, torno a repetir– «una de les actuacions prioritàries, en relació amb les transmissions a les quals s'aplica l'exempció regulada en l'article 108 de la Llei 24/1988 del mercat de valors.» És a dir, aquest tipus d'operacions per les quals van venir a consultar, són operacions prioritàries en el control de l'Agència Tributària de Catalunya.

Per part del representant del Partit Popular, m'ha fet algunes preguntes que se solapen amb les altres, però jo li podria respondre. Primer, em sembla que m'ha fet una pregunta molt personal, el tema concret de per què en lloc de ser director de l'Agència Tributària de Catalunya, ara no ho sóc. Miri, per sorgir una possibilitat que a mi em feia molta i molta il·lusió, que era ser president del Consell de Treball Econòmic i Social. I a mi em feia molta il·lusió per una senzilla raó: perquè quan vaig ser conseller de Treball, jo vaig constituir aquest organisme, i vostès saben de la importància que té un consell de treball econòmic i social. Vostès veuen contínuament tots els dictàmens que fa el Consell de Treball Econòmic i Social, sobretot per les normes de tipus econòmic, social i ocupacional. I a mi personalment em feia molta il·lusió. I em van presentar com a candidat, i he de dir una cosa, i perdonin la modèstia: això es proposa, sindicats, patronal, tercer sector, el sector agrari, el sector de les cooperatives, etcètera, hi han trenta-sis membres de la societat, entre patronals, sindicats i el grup tercer, que és tot aquest grup de cooperatives, grup pesquer, etcètera, eh?, agricultors, i els trenta-sis van votar al meu favor. I jo estic molt content, i a mi m'honora moltíssim ser el president del Consell de Treball Econòmic i Social.

Sobre el tema de si es produeixen denúncies, sí, es produeixen denúncies. Potser, ara no tindria la xifra per dir-li, no es pronuncien gaires denúncies per una senzilla raó també: pel tipus d'impostos que gestiona l'Agència Tributària de Catalunya. Si fos un altre tipus d'impostos, potser hi hauria més denúncies, eh?

També hi ha hagut una pregunta: no tinc la xifra exacta, però sí que li puc dir que quan aquella circumstància s'ha donat, que eren uns supòsits que podien ser il·lícit penal, s'ha donat compte a la fiscalia dels supòsits que fos il·lícit penal, en tots i cadascun dels casos. També li he de dir una cosa: pel tipus de tributs també que gestiona l'Agència Tributària, també és molt difícil arribar. Perquè fixi's que si vostè s'agafa l'article 305 del codi penal, perquè sigui possible delictes han de ser més de

120.000 euros defraudats. Per tal motiu, pel tipus d'operacions, també entendrà vostè que això són poques pel tipus de tributs. És més propi d'altre tipus, eh?, de tributs.

També s'ha de dir una cosa, sobre el tema de la tramitació i aquestes qüestions. Nosaltres fem, ja ho he dit, campanyes en relació amb el tema del patrimoni, però el tema del patrimoni no únicament –no únicament– el fa l'Agència Tributària de Catalunya, sinó que el tema de patrimoni és un tema que va molt vinculat moltes vegades als temes de les declaracions de renda. Quan el tema està molt vinculat al tema de la declaració de renda, quan se sospita o es preveu que pot haver que no s'hagin complert totes les obligacions respecte al patrimoni, i se n'adona l'agència estatal de l'Administració tributària, la mateixa agència estatal de l'Administració tributària inspecciona conjuntament renda i patrimoni. Per tal motiu, el tema del patrimoni està controlat tant per l'agència estatal de l'Administració tributària, com l'Agència Tributària de Catalunya.

Respecte a les preguntes que m'ha fet la persona del Partit Popular, jo, reiterar altra vegada... Perdonin vostès –perdonin vostès. És que com acabava de passar, gràcies, president. Gràcies, perdonin... Sí, no... Disculpin. No, el que ha passat és que com que m'he passat el full on anava apuntant el grup que em feia les preguntes, i he passat el grup, encara tenia en el cap... Disculpi el tema. Escolti, miri, jo personalment no tinc cap mena de relació amb la família Pujol, cap ni una. És una pregunta que m'ha fet de tipus personal. No tenia tampoc perquè respondre aquesta pregunta, eh? Evidentment conec, com coneixen tots vostès, alguns membres de la família Pujol perquè s'ha dedicat a la política, però això no vol dir tenir cap mena, diguem-ne, de relació.

Sobre la pregunta que ha fet de si havia rebut algunes instruccions, em sembla que ha quedat claríssim: mai he rebut cap instrucció. I a més vull dir una altra cosa que també és important. En matèria d'inspeccions, no és el director de l'Agència Tributària mai qui determina les inspeccions, és la pròpia inspecció, que és un òrgan totalment independent. És la inspecció la que selecciona, posa en el pla d'inspecció i no en els #(0:05:42) dels expedients que considera que ha d'inspeccionar. Per tal motiu, és un organisme, per dir-ho d'alguna manera, independent, dins de la pròpia Agència Tributària de Catalunya, qui fa la seva feina, i aquesta és una gran garantia. Lligat amb això, sí que se m'ha fet una

pregunta per part de la CUP: com és que el director de l'agència és nomenat pel Govern, en lloc de poder-se triar. Perquè així ho estableix la llei –perquè així ho estableix la llei. Vostès, senyors parlamentaris, si vostès consideren en algun moment que fóra adient canviar el criteri de selecció del director de l'Agència Tributària de Catalunya, jo el que els diria a vostès és que la llei, em sembla que és la 7/2007, de 17 de juliol, de creació de l'Agència Tributària de Catalunya, que és la que la crea, que siguin vostès mateixos els que diguin: «Mirin, nosaltresensem que ara el mecanisme és millor.» Per cert, és el mecanisme que s'utilitza també a l'Estat espanyol, a la resta de comunitats autònomes i a tot arreu, eh? Ara, si vostès consideren que igual que hi han altres organismes als quals es requereix un altre tipus de nomenament, o, per exemple, una cosa que potser seria molt positiva, que continuï sent a proposta del Govern però que hi hagi un *hearing* al Parlament de Catalunya, això podria ser una opció de cara als nomenaments. De tota manera li he de dir a vostè que normalment..., jo em deixo de banda, entendrà que no em puc posar quan parlo d'un criteri, però normalment són feines que tots els directors són directors totalment competents, amb plena capacitat i recursos tècnics. I és un organisme totalment independent, que té autonomia, funcional, té gestió, i consegüentment, que tot i que està adscrita a un departament, té personalitat jurídica pròpia, i és totalment independent.

No sé si em deixo... Ah, sí, sobre el tema de rebre gent, no? Perdó, el Grup de Convergència i Unió m'ha fet... Sí, no és inusual rebre gent. Normalment, si truca alguna persona, per la importància del tema, la seva transcendència, perquè és un tema, torno a dir, d'interès públic, que hi ha un tema també que pot ser de sensibilitat social, es rep. A la meua etapa, torno a reiterar una cosa molt important, sempre rebre la gent, o sempre s'ha rebut la gent, amb els tècnics, que són els que coneixen millor la legislació i són els que millor poden explicar la legislació. Per tal motiu, totes les reunions han estat reunions, per dir-ho des d'aquest punt de vista, on han estat presents funcionaris de l'Agència Tributària de Catalunya.

I sobre el tema aquell de parlem amb la nostra gent, no tinc ni idea de a què es refereix aquest tema, no sé a quin tipus d'expressió, a què es pot referir. No sé, ni idea, d'on treu, ni qui l'ha escrit ni per què l'ha escrit ni d'on l'han tret ni el que sigui. Per tal motiu, aquí jo no li podria respondre, perquè això de parlar de la nostra

gent, perdoni, em sembla que és un llenguatge periodístic més que un llenguatge de qualsevol altre tipus.

El president

Gràcies, senyor Franco. Si els sembla, fem un segon torn, breu, dels grups parlamentaris. Un minut? Dos minuts? Un minut fem? Tres? Dos? Tres? Correcte. Doncs, fem tres, aleshores. Senyor Amorós, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, per un temps de tres minuts.

Oriol Amorós i March

Sí, les al·lusions les faig al final?

El president

Tres minuts, i les al·lusions al final, correcte.

Oriol Amorós i March

D'acord. Senyor Franco, hi ha algunes coses que no ens ha contestat. Jo li he dit que quan vostè entra a la conselleria, la troba feta una calamitat. No quan surt, quan entra. I vostè em diu que el 2004 li van donar un premi a Europa. Hosti, fantàstic. Un reconeixement, fantàstic, me n'alegro moltíssim, pel nostre Govern i pel seu prestigi. Però quan vostè entra el 99, se la troba feta una calamitat. I vostè, que ha estat conseller de Treball, que actualment té un càrrec important en la concertació social, i, per tant, en la conformació de l'opinió pública, i que ha estat director de l'agència, li demano més compromís a l'hora de fer allò que vostè diu que hem de fer, que és conscienciar la ciutadania de la gravetat i de la condemna pública que mereixen les conductes fraudulentas, des del punt de vista fiscal. I per això jo li ho he demanat. Vostè, quan entra el 99 i es troba una conselleria que ha comès, no presumptament, no, amb sentència ferma, delictes continuats, home, algun canvi hi introdueix, alguna cosa s'hi troba. Jo li demano que vostè, que després és premiat per haver-ho fet bé, digui, faci aquest valor de referència, tingui aquesta actitud de referència moral amb la societat, de condemna de les coses que estan mal fetes, no presumptament sinó amb sentència ferma. Digui'm al 99 què canvia vostè a Treball, no em digui que al 2004 li van donar un premi. Al 99 vostè s'ho troba, home, en fi, ja li he dit abans unes quantes dades. Podria seguir, però no tenim massa temps, eh? Per tant, jo crec que hem de tenir els càrrecs

públics un compromís de condemna de les conductes fraudulentamentes, i no d'evitar respondre les preguntes perquè eren companys seus de partit. Ha d'haver-hi una condemna clara. De la mateixa manera que un que ha estat director de l'Agència Tributària em sembla que amb les conductes de frau fiscal també ha de tenir una actitud, declarativa fins i tot, més contundent al respecte.

Diu vostè: «Ningú me n'ha parlat.» Doncs, Oriol Pujol escriu justament el contrari – justament el contrari. Diu: «Ja li he dit a Lluís Franco que aquesta operació és una rèplica de Sony Ficosa. Ja li ho he dit.» Diu en un altre moment: «Lluís Franco està esperant la seva trucada.» I a mi em sembla molt bé que un faci gestions quan hi ha empreses que hi ha perill que marxin, i que es busquin inversors per substituir-les. I no només em sembla molt bé, sinó que aquest diputat ha portat iniciatives en aquest Parlament en aquest sentit, que la senyora Borràs té l'amabilitat de portar aquí escrites. Només faltaria. Això em sembla molt bé. El que em sembla absolutament estrany és que diversos alts càrrecs del Govern facin gestions amb qui no té responsabilitats d'Indústria sinó que és president d'un grup parlamentari. És més, a llegir per algunes d'aquestes converses, d'esquenes als responsables d'Indústria, o d'esquenes al conseller encarregat d'Indústria en aquell moment. I vostès, escoltin, hi ha un aquí que remena, i ningú es pregunta per què. I consideren fonamental per tancar el tracte amb CIRSA que aquesta reunió amb vostè es produeixi, i que els expliquin com evitar un problema d'1 milió d'euros, deixi-m'ho dir ben dit. I li preguntem: «Escolti, vostès quina mena d'excepcions...?» I ara ens diu: «Sí, sí, hi ha una possibilitat legal, lligada a l'article 108, per declarar-se exempt.» Ah, molt bé. Escoltin, vostès van arribar, legalment aquesta gent tenien aquest impost exempt? Perfecte, expliqui'ns-ho. Si el greu no és que vostès facin gestions, el greu és que les facin a instàncies d'algú que presumptament s'ha enriquit il·lícitament, i que vostès no s'estranyin en cap moment que algú que no té res a veure amb Indústria sigui el que ho manegui, i els d'Indústria, perdoni la «col·loquialitat», estiguin a la figuera. Aquesta és la qüestió.

El president

Senyor Amorós, porta quatre minuts.

Oriol Amorós i March

Gràcies.

El president

I trenta segons per al·lusions?

Oriol Amorós i March

No, només dir-li al senyor Santamaría que, home, que no fugi d'estudi. És a dir, els funcionaris del seu Govern, quan són cridats a comparèixer davant d'un parlament, és una qüestió política i es deuen al seu Govern. Els coreligionaris són els del seu partit que estan al Govern. I funcionaris del Govern que vostès dirigeixen menystenen la ciutadania de Catalunya i actuen amb opacitat. I després ve avui vostè aquí a fer-nos el discurs de la transparència. Té molta gràcia, senyor Santamaría. Siguin conseqüents, jo només li demano que siguin conseqüents, que allà on vostès manin agafin el compromís d'explicar-se sempre, ja està, és així de fàcil.

El president

Gràcies, senyor Amorós. En nom del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre diputat Jordi Terrades, per un temps de tres minuts.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, gràcies, president. Jo no volia parlar del cas de Treball, ni dels cursos de formació, però ja que se n'ha parlat i ho ha tret, vostè, quan era conseller, senyor Franco, va venir al Parlament, en alguna sessió dura, i va donar explicacions. També va fer una afirmació que després el temps l'ha acabat contradient, no? Vostè va afirmar amb una rotunditat que li honorava com a conseller, dient: «No es preocupin, que el cas Treball, el cas Pallerols...

Fitxer 08

...no acabarà implicant Unió Democràtica de Catalunya, que és el seu partit. I, pam!, després, al cap d'uns anys, sentència judicial, i Unió Democràtica responsable civil subsidiària. (*Veus de fons.*) Ho deixo aquí.

Ho dic perquè, en el tema que ens ocupa, que és aquesta sol·licitud per part de determinades persones que devien estar assessorant aquestes deslocalitzacions,

jo, a nivell personal, ja m'imagino que com que jo no arribo a aquestes coses, o el meu cap no les acaba de declinar correctament..., a mi, que directius d'empreses que són deslocalitzades acabin cobrant comissions milionàries justament perquè aquestes empreses se'n vagin, doncs, què vol que li digui, a mi no em sembla correcte, eh? Però ja tindrè oportunitat de preguntar-ho quan vinguin en aquesta comissió, si és que vénen, perquè ja veig que aquí hi ha molta gent que s'«escaqueja».

Dit això, no?, home, si tot és tan clar i celestial, com se'ns vol fer creure, jo no entenc aquest defici, per part d'antics responsables d'una formació parlamentària, que jo crec que devien actuar a títol personal, pel que s'acaba desprenent dels SMS i pel que diu la seva organització política..., per què aquest defici que vostè els acabés rebent, no? Entre altres coses, perquè suposo que una de les persones que també acabava «atxutxant» per darrere, doncs, també va cobrar una comissió important, no?, diuen que més de 7 milions d'euros.

Ara, tot i sent cert això que deia vostè que els expedients tributaris no són consultables, sí que li demano la seva opinió, perquè vostè va assistir a aquelles reunions amb un conjunt..., no sé si hi va assistir o només les reunions les van fer els tècnics de l'Agència Tributària de Catalunya. La pregunta és molt senzilla: vostè creu que els immobles que estaven inclosos en aquestes operacions de transmissió de les empreses estaven subjectes a l'impost d'actes jurídics documentats? Perquè ja entenc que al de transmissions patrimonials no hi devien estar subjectes, perquè podia quedar compensat amb l'IVA, no?, i pels efectes, allò, dels actius i passius, valor comptable net; que això ja ho saben fer, cap problema, i si no, doncs, també es pot compensar amb l'IVA.

La pregunta de..., les consultes anaven adreçades a això? Com estalviar-se l'impost d'actes jurídics documentats, si és que estava subjecte o no? I si aquest tipus d'operacions, segons ens ha explicat vostè –que estan subjectes, algunes d'elles, a operacions de mercat de valors–, són objecte d'especial control per part de la inspecció, sigui la de l'Estat o la de l'Agència Tributària de Catalunya, d'això se'n va fer seguiment, o no? La pregunta és: en van quedar exemptes, al final? Vostè ho va seguir o en té coneixement? Ho dic perquè, malgrat tot, el meu grup parlamentari demanarà consultar els expedients tributaris.

El president

Gràcies, senyor Terrades. En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular, l'il·lustre diputat Sergio Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Gracias, presidente. Señor Franco, se lo digo des de la franqueza –y valga la redundancia–, usted ha venido aquí a la defensiva. Y, por tanto, yo entiendo que se ampare en razones de confidencialidad, conocemos la Ley general tributaria.

Yo, por eso, en el interrogatorio tampoco he entrado en el detalle de preguntas que sabía que no iba a responder. Por eso también le he preguntado –que no me ha contestado– sobre su opinión acerca de una modificación de la legislación en esa materia para, en definitiva, facilitar la publicidad de morosos, facilitar la publicidad de defraudadores tributarios, porque entiendo que podría ayudar, precisamente, a que haya una mayor concienciación social de lo que supone el fraude fiscal.

Pero, en cualquier caso, aquí hay otra cuestión que es especialmente, si me permite el calificativo, escabrosa. Y ahí usted no se puede amparar en razones de confidencialidad. Estamos hablando de esos SMS, de esas deslocalizaciones en las que usted aparece implicado directamente. Yo le quiero preguntar si usted ha sido citado o no a declarar como testigo en la causa que se está tramitando contra Oriol Pujol Ferrusola, porque creo que, de alguna forma, también debería colaborar no solo con la justicia, sino también con esta comisión.

Usted no se puede amparar en una respuesta genérica, porque las menciones –y yo no voy a leer los SMS– son muchas y reiteradas. Y, por tanto, insisto en el ejercicio de transparencia: debería usted dar explicaciones de esas reuniones, gestiones que ha realizado, yo creo que además con personas que no tenían competencia para realizar ese tipo de gestión. Es que eso es lo que realmente transmite desconfianza e incredulidad en su declaración, por el hecho de que hubiera sido fundamental –y ha tenido usted una primera oportunidad, espero que aproveche esta segunda– para, insisto, ahondar en la explicación del por qué esas reiteradas referencias a su persona para, de alguna forma, coadyuvar a gestiones bastante dudosas, donde además hemos tenido conocimiento que se han obtenido pingües beneficios.

Yo creo que eso es fundamental, y no podrá usted ampararse en este punto, en este extremo, en las razones que usted ha aducido –con buen criterio,

lógicamente, porque conoce la ley— para no dar detalle de lo que pueda afectar a los contribuyentes.

Y, para concluir, al señor Amorós recordarle, señor Amorós, que por mucho que lo intente usted, usted no puede pretender que esta comisión de investigación se convierta en una especie de causa general contra el PP. Yo sé que ese es su deseo, usted está trabajando intensamente en esa dirección, pero usted va a chocar contra un muro, el muro de las competencias. *(Veus de fons.)* No, no, el muro de las competencias *(veus de fons)* del Parlamento de Cataluña. Déjenme..., por favor, yo he sido muy respetuoso, no boicotee —no boicotee— mi intervención.

Quiero decirle, además, señor Amorós, que su partido tiene mucha responsabilidad en lo que ha pasado en Cataluña, porque ustedes han participado activamente en la mitificación del pujolismo. *(Pausa.)* Efectivamente, así ha sido. Esa responsabilidad también les afecta. Si le hace gracia, a mí no me hace ninguna gracia, señor Amorós. Y yo le digo una cosa: ustedes ahora quieren convertirse en los paladines de la lucha contra la corrupción por puro interés electoral, y eso es vergonzoso, eso es deleznable, y la ciudadanía lo observa, lo ve y lo denuncia.

Por eso yo le digo, señor Amorós, que centre —si me permite el consejo— sus trabajos en lo que realmente interesa, no en hacer de esta comisión y convertir esta comisión en una especie de pim, pam, pum que no le va a dar ningún rédito político. Insisto, ayuden, realmente. Les ha costado —les ha costado— colaborar con esta comisión para que, por ejemplo, Artur Mas comparezca, y lo han hecho solo por un cálculo electoral, y eso es vergonzoso. Y eso, ustedes lo acabarán pagando en las urnas, que es lo que únicamente les preocupa.

El president

Gràcies, senyor Santamaría. Senyor Vidal, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, per un temps de tres minuts.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, president. Senyor Franco, jo crec que és d'agrair que vostè hagi vingut aquí amb la màxima voluntat de transparència, com ha dit.

Jo no crec que l'hagi pogut acusar de..., crec que vostè ha dit de «conductes insuficientment curoses». No ha estat això. Ha d'entendre, però, que qui l'ha posat

en l'ull de l'huracà és un senyor que es diu Oriol Pujol, i no nosaltres. I, per tant, vostè deu saber per què, i per això li demanem explicacions, que crec que són lícites de demanar.

En relació amb el tema del cas Treball, fixi's vostè que jo el que li he dit és que, pel que semblava, i pel que sembla amb l'informe de la Intervenció de la Generalitat, mentre vostè era conseller no es van resoldre prou els problemes que vostè es va trobar. No li he dit que vostè en generés. Sí que li he preguntat si, en el moment que vostè era conseller, era conscient que s'estava finançant il·legalment Unió Democràtica, tal com després ha quedat demostrat, posteriorment. Crec que és una pregunta que no m'ha contestat, suposo que perquè no ha tingut temps.

Però, a l'informe de la Intervenció diu que hi ha poc rigor en les justificacions de les subvencions, especialment en el Departament de Treball, «perquè el sistema de gestió del departament donava lloc que fos molt fàcil el frau, especialment en els casos de formació ocupacional» –llegeixo textualment. «De 117 controls duts a terme per la Intervenció General, 104 expedients van presentar incidències –un 89 per cent.» Bé, i continua. Per això li preguntava que, segurament, no havia resolt, no havia pogut resoldre vostè, tots els temes.

Li he preguntat també per Lear –tampoc me n'ha dit res–, a veure quina va ser la seva intervenció, i la relació d'Europraxis amb això.

En relació amb les al·lusions a la família Pujol, jo, evidentment, no li he demanat dades sensibles ni dades personals que vostè, per lògica, ha de tenir prohibides; les dades les hi he donat jo. Jo, senzillament..., aquestes dades poden ser certes o no, jo li'n dono. Senzillament, li he demanat si vostès coneixien aquestes dades; si, a iniciativa pròpia, l'Agència Tributària ha actuat; i si ha fet alguna cosa, què ha fet; i si han treballat aquest tema juntament amb l'agència... *(Veus de fons.)* Sí. Si vostès coneixien aquestes dades. *(Veus de fons.)* Perdó? *(Veus de fons. L'oradorriu.)* Si coneixien aquestes dades; si vostès, a iniciativa pròpia, havien actuat en relació amb elles; i si havien fet alguna qüestió, què havien fet; i si ho han treballat conjuntament amb l'AEAT, és a dir, amb l'agència espanyola. Suposo que aquesta informació sí que ens la podria donar.

I, per acabar, qüestions tècniques. Li demanava si la selecció de contribuents investigats..., vostè ha dit que eren els inspectors, que ho decidien, la mateixa

inspecció que ho decidia, quins eren els contribuents investigats. Aleshores, com assegurem que la selecció es fa d'una forma objectiva i independent? Cada inspector pot decidir pel seu compte, o com va, això?

I no m'ha contestat tampoc sobre el tema del control sobre les portes giratòries, si hi havia algun tipus de control o no.

Li'n preguntaria una de nova, si tinc temps. Si s'ha elaborat o encarregat algun estudi oficial sobre economia submergida a Catalunya, i quins resultats ha donat. Quina influència creu que ha tingut l'amnistia fiscal en l'evasió –a Catalunya, em refereixo–, l'amnistia fiscal que ha promogut el Govern de l'Estat? De quina manera pot haver influït o no, a Catalunya. Si ens pot informar sobre l'evolució del deute descobert per l'Agència Tributària pendent de cobrament. I com valora –i acabo, eh?– la creació de la Delegació de Grans Contribuents de l'AEAT el 2006; si és possible que sigui una forma de blindar les majors empreses del país –les que facturen més de 100 milions d'euros l'any– i les grans fortunes per a l'Estat espanyol.

I la col·laboració amb l'AEAT, que ha dit vostè que era intensa; si realment es facilita l'intercanvi mutu d'informació amb transcendència tributària, i si malgrat que no tinguin la mateixa base de dades, es permet l'accés a les bases de dades dels contribuents que té cada una de les agències.

Moltes gràcies, senyor Franco. Gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Il·lustre diputat Carlos Carrizosa, pel Grup de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, presidente. Señor Franco, mire, yo le voy a hacer una reflexión en estos tres minutos, y es la siguiente.

Esto es una comisión de investigación para investigar el fraude y la corrupción política. Una reflexión. Usted es una persona que ha sido consejera de gobierno del señor Jordi Pujol, que es uno de los mayores defraudadores que ha conocido Cataluña y, según él mismo ha declarado aquí, en este Parlamento, ocultó impuestos que debían revertir en beneficio de todos los catalanes. Y usted es una persona que ostenta un cargo que es el de, digamos, vigilancia: es la cabeza de la

Agencia Tributaria en Cataluña. Fue *conseller* de ese Gobierno, luego ha tenido otros cargos públicos, y ha salido al retortero y está usted aquí presente en esta comisión porque ha habido unas escuchas telefónicas y unos SMS que le han relacionado a usted con un caso de corrupción del hijo del que fuera su presidente en el Gobierno de la Generalitat de Catalunya.

Usted tiene un carné de un partido que está arruinado, que es Unió Democràtica de Catalunya, que no le han reclamado los bancos el dinero que debe, que está en quiebra técnica pero que sigue funcionando desde hace muchos años. Usted es miembro hoy día de ese partido, y lo que los catalanes quieren es que personas que tienen cargos como el de usted, pues, sean imparciales, y que traten a todo el mundo por igual. Si usted tiene relación con uno de los mayores defraudadores, que a su vez está involucrado en casos de corrupción política, y usted es un miembro destacado de estos partidos que nos han dirigido durante todos estos años, da la sensación de que –con todos los respetos– ponen al zorro a guardar a las gallinas.

Fitxer 09CIFE09

[...] con todos los respetos se lo digo, pero es que la ciudadanía yo creo que tiene derecho a tener una mayor sensación de imparcialidad en las personas que se ocupan de gestionar los impuestos.

Porque –acabo ya– es cierto que usted no nos puede decir si a la familia Pujol la Agencia Tributaria catalana les ha abierto los correspondientes expedientes o no, porque afecta a personas concretas y usted, bueno, está amparado por el derecho y el deber que le ampara de no contestar a esta pregunta. Pero entonces hágame usted una reflexión; hágame usted una reflexión en el sentido de qué ocurre cuando personas destacadas llevan a todas luces un nivel de vida económico y patrimonial inaudito, grandísimo, destacadísimo, y en Cataluña nuestra pequeña Agencia Tributaria catalana, de trescientas veinticinco personas..., no se hace nada. ¿Es que la Agencia Tributaria debe estar más lejos para ser más eficaz? ¿O es que en un *petit país*, como todos nos conocemos, cuando nos conocemos no actuamos los unos contra los otros? Hágame usted una reflexión sobre la lucha

contra el fraude en una autonomía en la que quien dirige la Agencia Tributaria es miembro de las clases dirigentes, que, a su vez, son las clases defraudadoras. Hágame usted esta reflexión, aunque sea para tranquilizar un poquito a la ciudadanía, vistos los resultados que ha dado la gestión de la Agencia Tributaria en Cataluña y cómo ha permanecido absolutamente de espaldas a los fraudes que se han venido produciendo durante tantísimos años.

El president

Gràcies, senyor Carrizosa. En nom de la CUP, el diputat Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Molt breument, per retornar sobre algunes qüestions que s'han esmentat abans i ampliar una mica l'àrea de les preguntes.

Òbviament, està en mans del Parlament canviar la designació política o no del càrrec de govern, ja en som conscients, òbviament, de quines són les potestats del Parlament en la seva intervenció legislativa. Era una pregunta sobre opinió, eh?: o sigui, què en pensa, vostè, que l'Agència Tributària pugui ser posada en dubte pel fet que el seu cap sigui nomenat per un partit polític, i, per tant, quan aquest partit polític, sigui del color que sigui, entra també en conflicte o en delictes, se li pugui atribuir, justament al director de l'agència, complicitat, col·laboració, omissió o el que sigui; i si no hauria de ser una recerca independent, fora d'interessos polítics i de la sospita que hi hagi interessos polítics darrere.

La segona qüestió a què volíem tornar..., és que li he fet la pregunta, no sé si l'ha acabat de respondre: de veritat no van sospitar mai de la família Pujol? Que hi havia membres de la família Pujol, que, per tant, tenen un paper públic destacat, diguéssim –no és qualsevol família del país ni són qualsevol fills–...? No hi havia cap sospita d'enriquiment il·lícit o il·legal? Per tant, això porta a una següent pregunta. És: quin és el mecanisme de detecció discrecional, és a dir, de detecció, d'anar a cercar, anar darrere de la detecció de riqueses il·lícites o il·legals, de fortunes il·lícites o il·legals, per tal de revisar si estan fent correctament les coses a partir de l'observació o de...? Quins mecanismes existeixen per detectar això més enllà del control corrent que es pugui estar fent?

Nosaltres, més enllà del «petit país», entenem que UDEF i Agència Tributària espanyola, segons el que anem veient en totes les intervencions succeïdes fins

ara, són els que tenen el més gran poder, el més gran coneixement, també, i donaven la més gran permissivitat per a l'evasió massiva i reiterada de capitals fora del país; és a dir, l'Estat com a principal responsable d'una permissivitat, pactada o no, de la qual es van beneficiar patriotes de cartera, patriotes que evadeixen, deslocalització de capitals a Andorra i primes, també, per deslocalitzar empreses. Se'n van beneficiar tots ells, d'aquesta permissivitat. I justament els responsables d'aquests organismes, de la UDEF, són els que no compareixen en aquesta comissió. Per tant, hi ha una pota absolutament coixa en l'explicació d'aquesta comissió d'investigació, que quedarà sense ser contestada per part de l'Estat, que és tota la franja de permissivitat, tot el coneixement que tenia –malgrat la permissivitat– de les transferències que es feien, i, òbviament, la utilització política d'aquestes *a posteriori*.

El president

Gràcies, senyor Arrufat. I, finalment, la il·lustre diputada Meritxell Borràs pel Grup de Convergència i Unió.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Senyor Lluís Franco, nosaltres no li preguntarem pel cas Treball, perquè hi ha una sentència. I, des del nostre punt de vista, doncs, aquesta comissió, com deia el senyor Mena, no ha de ser reobertura de cap judici, ni fer un judici paral·lel ni cap d'aquestes coses. Voldríem saber, més enllà del tema aquest en concret, si vostè creu que aquesta comissió d'investigació ha de fer aquest paper o bé un altre, no? I, per tant, en aquest sentit, li demanàvem abans aquesta opinió.

Sí que voldríem, però, aclarir unes quantes coses respecte a la consulta que vostè diu que, doncs, quan se li demana, duen a terme, i que, per tant, donen resposta a les persones que volen saber si s'ha de pagar un impost o no, com i de quina manera. Nosaltres voldríem saber, doncs, si vostès es varen..., en els casos concrets: han parlat de Sony, Yamaha i Sharp, no? Sony..., em sembla que vostè encara no estava a l'Agència Tributària. Si no em falla la memòria era l'any 2010; per tant, no sé si en té informació o no. Però sí que voldríem saber si donaven informació, en aquest cas i en tots els que fes falta, d'una resposta que fos vinculant respecte a com un havia de fer l'autodeclaració. Entenc, hi insisteixo, que

això era una autodeclaració, no?, i que, per tant, és a criteri de qui fa la declaració, que ho fa d'una forma o d'una altra, lògicament, ben assessorat –a vegades ben assessorat per vostès–, o si, com vostè ha dit, se'ls remetia a l'agència espanyola, que és la que vostè ha dit que era competent. I, per tant, si se'ls hi remetia, i si això vostès ho feien en aquests casos i en els que se'ls ho poguéu consultar.

D'altra banda, vostè ha dit que no parlaria de les dades concretes, que no és que sigui a un dret, al que s'acull, sinó a una obligació, que ha de donar resposta, per entendre'ns, i no donar informació concreta. Però, pel que ens ha dit, ens ha donat a entendre que aquest tipus d'operacions tan importants, totes han sigut controlades, inspeccionades, i, per tant, sense parlar d'un cas en concret, ho han estat totes, per dir-ho d'alguna manera, no? I, per tant, ho entenem dins aquest marc.

Voldríem saber, però, també, doncs, si les inspeccions..., es fa una inspecció puntual al principi o es fa al final de tots aquests processos, i si hi ha un moment processal més adequat que un altre a l'hora de fer les inspeccions, és a dir, en el moment just que t'entreguen la documentació, o si això cal veure si segueix l'activitat industrial, i, per tant, s'ha de mirar més al final o més al principi. Que ens informi, doncs, d'aquestes inspeccions, si tenen una lògica que es produeixin en un moment o en un altre del fet en què un presenta l'autoliquidació.

I res més, que ha sonat ja el temps.

El president

Gràcies, diputada Borràs. Senyor Franco, per un temps màxim de deu minuts.

Lluís Franco Sala

Sí, gràcies. A veure, jo, perdoni, diputat Amorós, i dit amb tot l'«apreci», vostè ha fet una qualificació de com vaig trobar jo la conselleria, i jo no comparteixo aquest... Hi havien coses que jo entenc que eren millorables, eh?, i coses que estaven molt ben fetes. I el que vaig procurar és mantenir les coses que per mi estaven ben fetes i millorar les que eren millorables.

I, dit això, quins canvis vaig fer? Home, jo vaig portar l'equip que vaig considerar més adient. Recordo que la secretaria general, directors generals, delegats territorials, els vaig posar jo. Per tal motiu, jo vaig posar tot un equip per treballar

en la línia que considerava que era la més encertada i que, després, com a mínim en el tema dels fons ocupacionals a nivell de la Unió Europea, s'ha vist que o s'ha considerat que sí que ho era.

I sobre si deia algunes coses en concret, em sembla..., i si no, perdoni, li ho dic ara, sí que es van fer coses. Quan jo portava..., si no ho recordo malament, no portava ni quaranta dies, feia quaranta dies, vaig treure una ordre en la qual es deien els criteris objectius per als quals es donaven els cursos d'ocupació. Per tal motiu, aquesta és una actuació concreta. O, per exemple, el fet de publicar tots els cursos, cosa de què no hi havia hàbit anteriorment, doncs, això va ser una cosa, i des d'aquell moment..., i es van publicar tant en els mitjans de comunicació com en el *Diari Oficial de la Generalitat*. Jo penso que són símptomes de transparència, i jo penso que són símptomes bons. I jo penso que aquesta és la línia de treballar: com més transparents siguin les administracions, millor.

I ho torno a reiterar –em disculpo–: no he vingut a la defensiva. Si no dic dades tributàries concretes sobre contribuents concrets és perquè ho diu la llei. Mirin, una de les coses en què jo sempre he estat curós en tots els llocs on he estat, potser fins i tot fins a extrems..., eh?, en el màxim, és en el compliment de la legalitat. En tots els llocs on he estat, he complert la legalitat. I és el que faré. I a mi em seria relativament fàcil donar altre tipus de respostes i deixar els temes tancats amb una altra resposta, eh?, però si la legalitat no em permet donar altre tipus de respostes, no ho faré. I, des d'aquest punt de vista, a mi em sembla molt adient que si hi ha un grup parlamentari que vol demanar un expedient, evidentment el sol·liciti. Després, els serveis jurídics de l'Agència Tributària determinaran si aquests expedients, com són de ciutadans concrets i amb dades tributàries concretes, correspon o no passar-los. I hauran de fer el que diu la llei.

Una altra cosa: sobre el tema de les trucades, de dir trucades o no, quan jo he dit que ningú em va trucar, em referia clarament al fet que ningú més que el senyor Oriol Pujol i els interessats en la reunió van trucar, o sigui, no va trucar ningú més. Em referia a això. (*Veus de fons.*) Sí. Em sembla que la meva explicació ho ha deixat molt clar. A la meva explicació he deixat molt clar que..., sí, no?, que em va comentar un tema en el qual hi havia una gran preocupació per la pèrdua de llocs de treball i que es procurava salvaguardar els llocs de treball. I, des d'aquest punt de vista, doncs, bé, que hi havia la possibilitat que una empresa fos transmesa –les

seves participacions— a una altra empresa, i, des d'aquest punt de vista, salvar-se l'activitat econòmica i salvar els llocs de treball. Sempre és important, salvar els llocs de treball i l'activitat econòmica, però, a més, fixin-se vostès en les dades de què nosaltres estem parlant: nosaltres estem parlant de les dades del 2011-2012, són un moment màxim de crisi, que cada vegada que es perd un lloc de treball és difícilíssim tornar a recuperar el lloc de treball.

Per tal motiu li dic..., i aprofito també per respondre una altra pregunta: si aquesta trucada me l'hagués fet –i ho dic amb tot el respecte– qualsevol de vostès, evidentment també hauria estat atès, perquè era un tema d'interès públic i de salvar llocs de treball. I, des d'aquest punt de vista, jo entenc que qualsevol administració ha de tenir tota la sensibilitat del món per fer-ho. A més a més, torno a dir una altra cosa: el segon dels objectius que té l'Agència Tributària..., el primer és perseguir el frau fiscal, però el segon és informar. Per tal motiu, precisament el que hem de fer és facilitar al ciutadà..., i informar-lo.

Sobre el tema de les consultes, que algú m'ha fet en algun moment –em sembla que ha estat el Grup de CiU–, deixar un tema molt clar: quan la legislació és estatal, les consultes vinculants corresponen a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda. I quan algú venia i feia una pregunta i demanava una consulta *vinculant* sobre un tribut estatal, tot i que fos gestionat per nosaltres, el que es deia és que la consulta vinculant no corresponia a l'Agència Tributària de Catalunya, sinó que s'havia de demanar a la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Economia i Hisenda, que és com correspon. Quan, en canvi, fos un dels tributs propis de la Generalitat, la consulta vinculant correspon a la Direcció General de Tributs de la conselleria d'Economia i Hisenda.

Miri, sobre el tema dels articles, eh?, si són exempts o no. Si es donen els requisits, si es donen els requisits per a l'exempció, s'aplica l'exempció; si no es donen els requisits perquè es doni l'exempció, no s'aplica l'exempció. Així de fàcil és. Ho he dit abans. No és un tema de dir: «què creu vostè?» o «què creu l'altre?», eh? És un tema d'*aplicar*, i s'aplica la normativa. I és més –és més–, això s'ha de comprovar quan es produeixi el fet imposable, no abans; perquè algú ve, explica com veu les coses, i, després, el fet imposable que aplica pot coincidir o no coincidir amb l'explicació que li han donat. I per això té lògica que, com és normal, després es facin –com es fan– totes les inspeccions pertinents. Amb això aprofito

per respondre la segona pregunta que m'havia fet el Grup del Partit Socialista de Catalunya.

Sobre el tema de la publicitat al Partit Popular, dels grans, grans defraudadors. Escoltin, possiblement –possiblement– és una bona mesura. Possiblement és una bona mesura que els que siguin els grans defraudadors es puguin conèixer per lluitar contra el frau fiscal. Mirin, tot el que sigui lluitar contra el frau fiscal i que sigui –això sí– protegint el que és la intimitat de les persones i les presumpcions d'innocència de les persones –que també és molt important sempre tenir-les presents–, quan ja definitivament siguin condemnats, etcètera, doncs, posar-ho potser seria un element dissuasiu. És un tema en el qual la doctrina no es posa d'acord, hi ha opinions en els dos sentits, eh? Però potser dins de les mesures de tras...

Fitxer 10

...podria ser una mesura de transparència. En tot cas, són mesures que precisament és el poder legislatiu el que ha de valorar fins a quin punt és convenient fer-ho i tirar-ho cap endavant.

Sobre la reunió, que si jo he vingut a... Escolti'm, jo em penso que he explicat clarament la reunió. Jo he explicat la reunió: he explicat la trucada; he explicat el motiu; he dit que diguessin que truquessin a la secretària; que van trucar a la secretària; reiterar –i ho reitero–: hagués trucat i l'hagués trucat per aquest tema, eh?, s'hauria fet la reunió. La reunió va ser una reunió, podríem dir, pública, perquè es va fer amb els tècnics; i el que es va fer: informar i assessorar sobre l'operació. I, a més a més, se'ls va dir –el tema concret– que si el que es volia era una consulta vinculant, com a consulta vinculant el que hi havia de d'anar és la Direcció General de Tributs del Ministeri d'Hisenda.

Tema de Lear, que ha tret vostè. Quan jo era conseller de Treball, el que vam portar nosaltres en el tema de Lear va ser l'expedient de regulació d'ocupació; expedient de regulació d'ocupació que, si no ho recordo malament –i perdoni perquè en van haver molts–, va arribar-se a un acord entre els representants dels treballadors i els representants de l'empresa; van pactar les condicions. Es van

posar d'acord en quines eren les condicions d'aquell expedient de regulació d'ocupació. Sí que me'n recordo que va durar..., una reunió que va durar tota una nit, eh?, i que van arribar a acord després d'hores i hores i hores negociant. Però va ser un acord de les parts; per tal motiu va ser en interès de les parts. Que és el millor que hi ha, que les dues parts, davant d'una situació que és una situació complicada, que és una situació trista, sempre que hi ha d'haver una situació d'un expedient de regulació, siguin les parts que es posin d'acord, exactament, en quines condicions es produeix.

Sobre l'empresa que ha citat [# Europraxis], ni la conec –ni la conec. O sigui, no és que no hagi tingut cap relació amb ella, és que no la conec, no sé ni qui són. El que jo puc seguir és, com vostè i com altres –com es veu aquí, pel que he vist en alguna intervenció, i ho dic també amb tots els respectes, eh?–, el que es diu, com és lògic, en un determinat article, en un diari; però res més, cap coneixement més sobre el tema.

Casos concrets ja he dit que no hi entraria. Ara, tinguin algunes coses clares. Primer, la col·laboració és total entre l'Agència Estatal de l'Administració Tributària i l'Agència Tributària de Catalunya. I també torno a reiterar: en tots els temes que són temes importants –els temes importants–, l'Agència Tributària de Catalunya fa un seguiment aplicant totes les seves funcions de control. I això és un tema que es fa sempre.

El tema dels inspectors. Sí, són independents, els inspectors. I per tal motiu, en el Pla d'inspecció, la inspecció –la inspecció; no els inspectors, la inspecció– decideix quins són els expedients. De tota manera, això es fa partint del Pla de control tributari que els he citat, on es fixen quins són els criteris, per tal motiu els criteris generals. I, en aquest cas, el tipus d'operacions que avui han sorgit, perquè han sorgit..., estan posades com a actuacions prioritàries, estan posades en els plans de control tributari dels diferents anys; les operacions de què avui hem parlat, com a actuacions prioritàries per part de la inspecció. Això ja a vostès els pot donar una idea de com actua la inspecció. I, a més a més, si en algun supòsit els òrgans de gestió –i ho he dit abans també– resulta que es troben que, en base a l'article 108 de la Llei del mercat de valors, algú s'ha aplicat l'exempció i no està suficientment acreditada, els òrgans de gestió ho comuniquen immediatament a la inspecció, i la inspecció actua de conformitat. Per tal motiu, des d'aquest punt de vista jo penso

que tots podem tenir tota la tranquil·litat del món que les coses s'han fet, i que les coses s'han fet bé.

Bé, l'efecte de l'amnistia fiscal. Si em permeten, no em pronunciaré sobre les amnisties fiscals, eh? No m'hi pronunciaré, si m'ho permeten vostès; aquesta és una decisió que es va prendre per part del Govern de l'Estat. Però sí que li he de dir una cosa, sobre el tema de l'amnistia fiscal. L'amnistia fiscal –que podríem entrar en l'injust que és una amnistia fiscal, o si s'han de fer o no s'han de fer– té un efecte, en canvi, positiu de futur, que és el següent: en el moment que vostè aflora els imports, això ja queda aflorat. I com que queda aflorat, en totes les declaracions de patrimoni, a partir d'aquell moment, això s'ha d'incorporar i per això s'ha de pagar. Per tal motiu, aquest és un aspecte positiu; és a dir, si algú té alguna cosa...

Sobre el tema dels béns a l'estranger. Els béns a l'estranger és un tema que correspon a l'Agència Estatal de l'Administració Tributària. (*Veus de fons.*) Perdó? (*Veus de fons.*) Ah!, ara em dones dos minutets! Gràcies, eh?, t'ho agraeixo.

Grans contribuents. Escolti, miri, grans contribuents. Jo entenc que una unitat de grans contribuents no és una unitat per blindar sinó tot el contrari, és una unitat per fer les coses bé, és una unitat per informar, i és una unitat perquè ningú tingui excusa després que no ha complert la normativa tributària. És més, si nosaltres tinguéssim una agència tributària a Catalunya única de tots els tributs de Catalunya, jo penso que potser una bona mesura seria tenir una unitat de grans contribuents. Perquè precisament l'Administració tributària el que ha de fer és col·laborar amb els contribuents. Si el contribuent actua de bona fe, i el contribuent ve i aporta les dades i explica els fets, i després els fets imposables es corresponen exactament amb el que ha explicat, és bo assessorar, és bo informar. O és que a qualsevol de nosaltres no ens agrada, quan tenim la declaració de renda i tenim un dubte, que vagin i s'informin? Des d'aquest punt de vista, jo considero que és una mesura que, li ho dic honestament, no és per protegir, sinó que és una mesura per agilitzar i per fer complir; i, a més, per carregar-se més de raons a l'hora de fer complir, i encara per perseguir més el frau fiscal.

El representant de Ciutadans. Perdoni que li ho digui, vostè ha fet una reflexió i jo li respecto la reflexió, però no la comparteixo. I és una reflexió que d'alguna manera s'està atribuint a vostè mateix. Perquè vostè diu: «Les classes dirigents són les

principals classes responsables del frau fiscal.» Vostè és un dirigent. Jo no ho comparteixo. Les classes dirigents no són les principals responsables del frau fiscal, ni molt menys. El frau fiscal..., hi ha els nivells que hi ha. I normalment les classes dirigents no són més que el reflex de la societat. I la gran majoria de la gent, i la gran majoria de les persones que formen les classes dirigents, són persones que es comporten amb total honestedat i integritat. N'estic absolutament convençut. I almenys nosaltres, tots nosaltres coneixem a molta d'aquesta gent que és totalment honesta.

I ja li ho he dit abans: si la trucada per treure aquesta gent l'hagués fet qualsevol, i hagués estat vostè, en un tema d'interès públic, en un tema d'informar sobre el [# 00.07.22 defugiment] d'impostos, i en un tema en el qual hi ha en joc llocs de treball i la continuïtat d'una activitat empresarial, jo penso no només que no s'ha de rebre, sinó que es té l'obligació de rebre aquesta gent per part de l'Administració en qualsevol nivell, sigui l'Administració tributària, sigui un departament, o sigui qualsevol altra cosa. És més, jo estic absolutament convençut –absolutament convençut– que vostès com a diputats, si els truca algú per explicar-los una situació en la qual hi ha la possibilitat d'una transmissió, i com a conseqüència d'aquesta transmissió mantenir l'activitat econòmica i mantenir els llocs de treball, que els la volen explicar, estic segur que vostès s'interessen pel tema com a diputats. (*Veus de fons.*) Vostè està tractant un tema, que és un tema que està sota judici i, clar, en judici..., ja es dirà el que correspongui.

I, per últim, el tema de patrimoni, em sembla que m'han preguntat allà, des de..., és el tema de la CUP; si hi ha mitjans per veure els patrimonis, eh? Ja li he dit que en temes de contribuents concrets no puc entrar-hi; per tal motiu no hi entraré. Però sí que hi ha símptomes per determinar el patrimoni. Per exemple, i per això la gran importància de dotar les agències tributàries de mitjans informàtics..., que és el creuament de dades. Si vostè, posem per cas, creua les dades que gent que té rendes molt elevades cada any, pot intuir qui té un patrimoni. Si vostè creua les dades d'unes successions, i la successió és molt important, vostè pot deduir qui té el patrimoni. Per tal motiu, hi ha mitjans, hi ha eines per poder fer-ho.

I el Grup de Convergència –perdó. És que m'estic allargant, potser, massa. Sí, a veure, jo penso que aquesta comissió no ha de ser en cap cas un segon judici sobre res. Els judicis..., per això estan els òrgans judicials; són els tribunals, els

que han de jutjar els casos dels ciutadans. Ara, aquesta comissió podria tenir uns resultats molt positius si, com a conseqüència d'aquesta, el que es treuen són conclusions de com des de les administracions et pot lluitar millor contra el frau fiscal. Per això jo m'he permès fer, amb tota la modèstia del món, uns suggeriments. Si la comissió el que fa és això, la comissió haurà estat positiva. Ara, si la comissió s'ha de tractar... Jo penso que hi ha una divisió de poders. La divisió de poders està molt clara: el poder judicial s'ha de dedicar precisament als judicis; el poder legislatiu a fer lleis, i el poder executiu a administrar. I aquesta és la divisió de poders. I jo crec profundament en la divisió de poders. I penso que no es fa cap favor quan un poder intenta entrar en el que és l'àmbit d'un altre.

I l'última pregunta que m'ha fet és sobre el tema de les..., sobre la informació vinculant, em sembla que li he respost. I sobre el tema de les inspeccions. A veure, en el tema de les inspeccions, també hi ha una cosa que és certa. Si per veure que els requisits s'han complert es necessita un cert temps, el lògic és que la inspecció entri quan hagi passat aquest cert temps. Perquè el que no seria lògic és que si, per exemple, posem per cas, els immobles han d'estar vinculats –segons quin tipus d'impostos, eh?, per tenir dret a l'exempció– ics anys a l'activitat principal, el que té lògica és sense que passi el període de prescripció –això és molt important: sense que passi mai el període de prescripció–, però deixar passar un cert temps per veure que els immobles de debò continuen, i no fer la inspecció el primer o el segon dia, que llavors el que succeeix és que potser en el tercer, com ja ha passat la inspecció, llavors deixarien de complir el requisit, que és determinant per poder tenir dret a l'exempció amb relació a aquell impost.

El president

Moltes gràcies, senyor Franco, i a totes i tots els diputats.

Si els sembla, farem una pausa només de cinc minuts per acomiadar el compareixent. Però només una prèvia respecte al primer ordre del dia alterat d'avui, que és que quan tornem, si els sembla, podem debatre breument si cal votar o no. I ho dic per no dimitir ni obviar les nostres funcions i responsabilitats com a Parlament; també per defensa de la institució, i també... –com ho diríem?– per fixar jurisprudència, perquè ha passat en altres comissions d'investigació aquesta no-compareixença de persones citades, amb un marc jurídic que, al nostre entendre, les obliga. Si prèvia segona comunicació i segona citació, el responsable

de l'agència estatal, l'Agència Tributària..., elevem a la Mesa del Parlament la petició que fos denunciat per desobediència, d'acord amb el Codi penal. Perquè d'alguna forma en altres comissions ha passat, i algun dia s'haurà de fixar la jurisprudència de l'obligació de comparèixer en aquesta cambra. Com saben, a la UDEF no ho podem fer en aquests termes, només els hem de comunicar que tenen una carta; si la poden anar a recollir a l'estafeta de correus de Madrid.

Cinc minuts i tornem de seguida.

Gràcies.

Lluís Franco Sala

Moltes gràcies a tots.

Fitxer 09CIFEFF11

El president

Ja hi som totes? Doncs, si els sembla, plantejava aquesta qüestió prèvia, es pot resoldre avui o no prèviament, i era aquesta idea que havia succeït en altres comissions que era la de resoldre definitivament la jerarquia jurídica, no?, del Codi penal respecte d'altres peticions.

Saben que l'informe de l'Agència Estatal d'Administració Tributària és llarg, diuen que sí que estan disposats a donar informació que es requereixi, però diuen que no compareixen perquè consideren que no els pertoca. I no és així d'acord amb el Reglament del Parlament de Catalunya i del mateix Codi penal. I seria aprovar bé per assentiment, bé per votació si un cop, malgrat li fem una altra comunicació, dient-li les previsions legals i que si no ho fan incorrerien, no?, en un delictes de desobediència, doncs, ja li comuniquem que elevaríem..., no?, ja donem per fet que ho hem elevat a la mesa la petició que sigui denunciat per incompareixença.

Que es posicionin els grups.

Senyor Carrizosa...

Carlos Carrizosa Torres

Una pregunta, abans de votar sobre aquesta qüestió potser seria bo que el lletrat ens informés de quina és la situació legal d'això, perquè no ho tinc gaire clar.

El lletrat

Bé, jo he fet una lectura, no he fet un informe a fons, sinó que m'ho he llegit. És a dir, a veure, bàsicament, aquí hi han dues tesis, diríem: la tesi de l'Estat, amb algun dictamen del Consell d'Estat, etcètera, doncs, diuen que en general sostenen –ho dic una mica simplement– que no han de comparèixer perquè són... Un tema és la competència de Catalunya, diríem, o de la Generalitat i un altre la competència estatal. El que passa que a la carta aquesta que ens han enviat parlen de la funció de control, i, clar, aquí no és funció..., bé, llevat que decidiu el contrari, jo us dono el meu parer, eh? No és tant funció de control parlamentari, que no es pot fer sobre l'agència tributària estatal, però sí que es pot demanar informació. Llavors, aquí presumeixen una mica o almenys jo dedueixo de la carta de l'agència estatal que parlen d'una funció de control que nosaltres no els diem.

El que sí que jo penso que seria important és, com he dit reiterades vegades, que cal concretar extraordinàriament bé, diríem, l'objecte de les compareixences, eh? Cal concretar extraordinàriament perquè, si no... Sobre el *fraude fiscal* i tal, doncs, bé..., no, hem de veure sobre què se'ls convoca a declarar, perquè...

Llavors, s'ha de fer un advertiment –que això ho preveu el Reglament, eh?– que de moment no s'havia fet, diríem, de dir en cas que no, pensi que se'n pot donar compte, es donarà compte al ministeri fiscal per si s'entengués que s'incorre en delictes de desobediència, l'article 50 i escaig del Codi penal.

Aquesta era una mica la tesi que..., el punt de vista que hi ha fins ara.

El president

Gràcies.

Carlos Carrizosa Torres

O sigui –perdó–, el que debatem és si fiquem l'advertència en qüestió.

El president

No, jo feia un pas més enllà, és a dir, el segon pas és l'advertència, però que advertència també ampliés que aquesta comissió ha decidit elevar a la Mesa que en cas que torni ha haver-hi una negativa, doncs, ja incoem, no?, que el Parlament

incoï la denúncia..., la prèvia com a autodefensa, eh? No he dit res sense consultar abans amb el lletrat i en el seu moment també com va passar amb els banquers andorrans, que, efectivament, tenen l'aixopluc de la seva nacionalitat per no comparèixer. Però la petició que se li va trametre al senyor Luís María Sánchez era perquè informés en la seva condició d'expert amb relació als mecanismes i prioritats en la inspecció i la lluita contra el frau fiscal. No estem immiscint-nos en un àmbit competencial que no correspon a aquesta comissió.

El lletrat

Només un segon, perdona. Per completar una mica l'explicació, és a dir, clar, teòricament es pot fer des del primer moment, l'advertència, no una advertència, dir: «Ecolti, en cas d'incompareixença podria vostè incórrer en el Codi penal l'article 500 i escaig i tal.» El que passa que amb el president, per no posar-te, diríem, de cara, enfrontat directament, doncs, no es feia aquest advertiment perquè el mateix Reglament indica la possibilitat de fer un segon advertiment ja amb el requeriment en ferm de dir: «Compte, perquè si no ve en podem donar compte al ministeri fiscal.»

Ara, jo estic amb el que digui el president, diríem.

El president

Senyor Santamaría, senyor Lucena i senyor Amorós.

Sergio Santamaría Santigosa

Sí, considero que es una cuestión de orden, obviamente. A ver, yo apelaría a la prudencia de todos los portavoces parlamentarios y, evidentemente, también al presidente de la comisión, porque creo que antes de someter a votación una cuestión que pudiera tener consecuencias penales –que ahora también, si puedo un momentito, daré mi opinión aunque solo sea como jurista–, bueno, tiene implicaciones serias, además transmite una sensación o una realidad de confrontación que creo que en nada beneficia al clima político.

A mí me parece que lo prudente es recabar un informe jurídico solvente que de alguna forma clarifique la cuestión y si no está clara, como así parece ser, que por lo menos tengamos diversos puntos de vista, pero yo creo que es suficientemente razonados y motivados para saber hasta qué punto, pues, podemos o no obrar en

la direcció que se pretén per part de esta comissió. Perquè, ademés, entre altres qüestions, si a una persona que deu comparecer en el Parlament de Catalunya no se li apercibe clarament, primer, de les raons, de les motius de la seva comparecència, de aquell sobre lo que se li va a preguntar...

Fitxer 12

definitiva el objecte de la seva comparecència, i ademés no se li apercibe de les conseqüències penals derivades de ese incumpliment, pués evidentment, deu dirlo, se es estaràn fent les coses mal. I jo crec que no deberíem, com institució, caure en ese error. Per tant, insisto, apelo a la prudència de les portavocs i del president per a abans de sotmetre esta qüestió a votació, procurem proveïns de tota la informació precisa per a conèixer realment les transcendències, ja no solament polítiques, sinó fonamentalment també legals d'una decisió de esa naturalesa.

(Maurici Lucena i Betriu demana per parlar.)

El president

Senyor Lucena.

Maurici Lucena i Betriu

Sí. Gràcies, president. Jo faré un comentari, que més aviat és una pregunta, i després li cediré la paraula al portaveu socialista en aquesta comissió, que vol fer una proposta concreta. La pregunta és la següent: a mi m'agradaria saber en quins casos anteriors, de comissions d'investigació, en situacions similars, s'han, diguem-ne, adoptat mesures de caure així més o menys agressiu. Ho dic perquè recordo, en la comissió, per exemple, d'investigació d'entitats financeres..., el que no recordo ja és, amb les persones que no van assistir-hi, que no van venir a la comissió, quins eren en qualitat d'experts o testimonis. Però recordo que va haver-hi diversos casos, i voldria saber quins són els antecedents amb relació a aquells casos.

Gràcies.

El president

Responc jo breument, o...? (*Veus de fons.*)

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, jo crec que, més enllà del que el Francesc Pau ens assessora, a la comissió, i abans de prendre una decisió i anar a una votació, crec que procedimentalment, el que caldria és, abans d'eleva a la Mesa del Parlament que faci un requeriment amb les condicions que es plantejava, és que la Mesa faci, a través dels serveis jurídics del Parlament, un informe jurídic que interpreti amb claredat el Reglament del Parlament i les conseqüències d'una decisió d'aquestes característiques. I no ho dic per les dues persones que avui no han assistit, sinó que ho dic perquè, en funció que acabem adoptant això pot ser l'escapatòria de no-assistència de tothom que no vulgui venir a aquesta comissió. No sé si m'he explicat amb claredat, eh? I, per tant, jo, el que sí que demanaria és que la Mesa del Parlament fes un informe jurídic per saber a on estem i a on deixem d'estar. Abans d'anar a una votació, eh? I no ho dic pels dos casos que ens afecten avui.

El lletrat

Informe no hi ha cap problema per fer-lo, no hi ha cap tipus de problema. El que passa és que, diríem, les compareixences... O sigui, les compareixences, perdona: els requeriments de compareixença poden ja anar acompanyats d'aquest esment d'aquest apercebiment, diríem, de dir: «Ill, perquè si no..., vostè sàpiga que té l'obligació legal de compareixer, doncs, i si no compareix en podem donar compte al ministeri fiscal.» I això és el que a mi em consta que en alguna altra comissió... – ara no sé quina, hauria de mirar-ho, perquè no m'ho he mirat–, però, quan es va lliurar l'informe a la comissió en alguna altra comissió d'investigació, se'n va donar compte al ministeri fiscal per si volia iniciar. Ara, és a dir, en tot cas, diríem, abans de fer qualsevol requeriment de donar-ne trasllat al ministeri fiscal, hi hauria d'haver un requeriment, que ara no està fet, perquè per acord, diríem, previ, vam dir, bé, per no posar la gent en l'advertiment de Codi penal, es va dir «ho farem sense», i si, com aquest cas, no compareixen, llavors aquí no cal, diríem... –a criteri meu, eh?, el que decideixin doncs va endavant–; o sigui, que això ja és perfectament legítim i normal que nosaltres ho féssim, d'entrada, advertíssim amb la possible infracció del Codi penal, que després en donaríem compte al ministeri fiscal i ministeri fiscal tiraria o no endavant un delictes de desobediència. En fi, són dos coses.

(Jordi Terrades i Santacreu demana per parlar.)

El president

Senyor Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Ho dic perquè és cert, com es deia, que el Consell d'Estat té una interpretació. Per tant, aquí entrarem en una col·lisió d'interpretacions jurídiques, i per això jo demanava que hi hagués també un informe jurídic dels Serveis Jurídics del Parlament de Catalunya.

El lletrat

Sí, però l'informe jurídic, senyor Terrades, ja li dic que anirà per aquí que ara li dic jo. És a dir, l'informe del dictamen del Consell d'Estat a mi em sembla magnífic però no... Sí, sí, hi estic d'acord –hi estic d'acord–, però vull dir que l'informe del Consell d'Estat és una cosa, i l'informe dels Serveis Jurídics del Parlament, que en aquest cas el faria jo, i si convé, doncs, amb més lletrats, i tal, presumeixo, diria..., bé, presumeixo, intueixo, diríem, que aniria en altre sentit, perquè clar, el Codi penal per mi és clar, i, torno a dir-ho, no poden al·legar que se li farà control quan no saben sobre què se'ls preguntarà. Ara bé, també torno a dir que l'únic que sí que efectivament s'hauria de concretar, en la línia del que deia el senyor Santamaría, doncs..., s'ha de concretar bé quin és l'objecte de la compareixença. No pot ser una compareixença de caràcter genèric perquè això no vol dir res, diríem, no?

Carlos Carrizosa Torres

I una cosa –perdó, eh?–, i això, a més a més de les compareixences, s'aplicaria també als requeriments d'aportar documentació, o això no, eh? *(Pausa.)* D'acord.

(Oriol Amorós i March demana per parlar.)

El president

Senyor Amorós.

Oriol Amorós i March

Sí. Jo crec que el que estem tractant és prou clar i prou greu. És a dir, aquesta és una comissió del Parlament de Catalunya que tracta una de les matèries que més

preocupen la ciutadania, i que ho fa en uns termes molt clars. És a dir, el títol mateix de la comissió ho diu claríssimament: la investigació del frau i l'evasió fiscals. I respecte al que diu la llei i el que diu el Codi penal i en què es pot demanar comparèixer i en què no, les coses són bastant clares. El senyor lletrat ara mateix ho donava a entendre, que l'informe, doncs, pot estar fet molt aviat. Jo crec que per un gest de cortesia, si vostès volen, es pot fer un segon requeriment a aquells compareixents que s'han negat a venir, en el qual, en aquest segon requeriment, se'ls posa més informació jurídica, tot i que em sorprèn i em sobta una mica que responsables de l'Agència Tributària, o que responsables de la UDEF, per exemple, que no s'han estat mai de filtrar trenta-mil informes als mitjans de comunicació quan els ha vingut de gust amb relació als temes que són objecte d'aquesta comissió, que uns senyors que han treballat sobre la matèria en qüestió abastament i que han deixat anar informes de tota mena, quan hi ha una comissió i quan poden venir a parlar amb la llum del dia, s'hi neguin a venir, home, jo crec que tampoc ens podem deixar prendre el pèl.

Per tant, aquest Parlament... Jo no faria una..., no aniria allargant la qüestió, sinó que seria ràpid i contundent i clar. Se'ls envia el requeriment d'assistència, o la sol·licitud de compareixença, amb la informació jurídica que acompanya. Durant el temps en què això es fa i que aquests senyors contesten, doncs, si cal es fa un informe per la Mesa, cap problema, però acte seguit, després, hem de prendre actuacions, perquè s'està prenent el pèl a la ciutadania de Catalunya. O sigui, uns senyors que estan contínuament filtrant informació a la premsa, quan se'ls diu: «Vinguin a parlar amb llum i taquígrafs» es neguen a venir? Home! És una presa de pèl. Per tant, tot el rigor, tota la prudència, i, si volen vostès, per deferència fem una segona sol·licitud. Però no ens deixem prendre el pèl.

(Meritxell Borràs i Solé demana per parlar. Marc Vidal i Pou demana per parlar. Sergio Santamaría Santigosa demana per parlar.)

El president

Senyora Borràs, senyor Vidal i senyor Santamaría. I tanquem el torn.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Entenc que, per Reglament, qualsevol compareixent ha de comparèixer quan se'l sol·licita en aquesta comissió d'investigació, i que de fet

podríem fer-ho, com vostès deien, en la primera carta, el que ens ha semblat a tots plegats, segurament, que no és la millor carta de presentació, i dir: «Ecoltin, vinguin a col·laborar amb el Parlament de Catalunya i és aquesta és la línia i la voluntat de la comissió i de tots plegats. De tota manera, però, entenem que és necessari, així s'ha decidit, doncs que vinguin a comparèixer i que el Reglament ens empara i que, per tant, en aquest sentit nosaltres creiem que, escolti'm, donat el cas, i ara ens trobem amb dues situacions, amb dues situacions que, com aquí s'ha dit, són importants les seves informacions... I vull recordar, ja ho he fet abans, del síndic de greuges, que en aquests temes específics, concretava, doncs, de la rellevància de donar informacions veraces quan es poden donar, i si no, doncs, sancionar a qui correspongui, entenem que és necessari que compareguin.

I, per tant, en aquest sentit, el Grup de Convergència i Unió entenem que, doncs, vista la situació, serà bo que elevem a la Mesa que faci el que correspon, i, per tant, el que ens instruïa el lletrat.

El president

Senyor Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí, a mi em sembla que hem de bascular, en temes com aquests, amb el que deia el senyor Santamaría de la prudència, però la prudència sobretot en el sentit que el nostre objectiu final és que compareguin, i no d'iniciar una mena de picabaralla que al final pot acabar comportant un enfrontament que no porta enlloc, però, al mateix temps, fer valdre les competències que té aquest Parlament i que té aquesta comissió. Per tant, potser sí que, tal com diu el senyor Amorós podríem fer un requeriment de cortesia amb les explicacions jurídiques que fan al cas, que són les que són, i prou, sense que pugui semblar que és un to amenaçador, però evidentment, entenc que immediatament després, si no hi ha resposta, hauríem de fer aquest requeriment que estem dient.

Per tant, és un punt intermig entre el que en podríem dir la prudència per evitar que s'encengui un foc innecessari, però al mateix temps fer-nos valdre, perquè crec que si no tindrà encara menys validesa els treballs que fa aquesta comissió.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Senyor Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Muy brevemente. No haré ninguna valoración política, pero se trata de lo que tantas veces se dice en el Parlament de Catalunya: «Fem-ho bé», ¿no? Vamos a hacerlo bien. Quiero decir que apresurarse ahora a mandar requerimientos sin tener clara la doctrina que existe al respecto, a mí me parece que incurre en un error importante desde el punto de vista del rigor y hacer las cosas como debe ser. Yo no presupongo nada en contra de los comparecientes, porque a estos comparecientes en concreto, que yo sepa, nadie les imputa la comisión de ninguna irregularidad ni de ninguna acción que vaya en contra de lo que estamos intentando esclarecer en esta comisión.

A mí me parece que caemos en los prejuicios, y yo creo que eso es un mal consejero. Yo creo que lo importante en este caso es que se pueda elaborar ese dictamen, que tengamos esa posibilidad de contrastarlo, y a partir de aquí, una vez que la posición esté definida, pues evidentemente, sometamos a votación, pues la decisión de enviar un requerimiento si estas personas en última instancia se niegan a comparecer cuando tienen obligación legal de ello. Apercibirlos, pero con toda claridad, porque, como digo, si no las cosas, pues eso, no serán como corresponde.

El president

Gràcies, senyor Santamaría.

(Quim Arrufat Ibáñez demana per parlar.)

Senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

És que no sé si després hi haurà un torn de posicionament polític o ja s'està donant per fet que està tothom una mica esclarint què està passant. En tot cas, nosaltres entenem per bàsic que l'objecte de la comissió, al servei de la gent i de la veritat o el màxim proper de la veritat que es pugui arribar és un servei al poble, és un servei a la gent i que, per tant, aquest Parlament ha d'apurar tots els recursos que tingui perquè aquelles persones clau, i la UDEF, en aquest sentit, és un organisme que s'està demostrant en totes les compareixences i la informació que

tenim, és clau, és a dir, sense la UDEF no podem entendre res del que ha passat de com es va gestar, de la informació que ha sortit publicada, de la que no està publicada, de com s'actua, no podem saber re, perquè és clau perquè aquesta comissió pugui escometre el seu objectiu, que és una demanda ciutadana, que és un tema escandalosament important, i que per tant...

Per tant, independentment de l'advertiment, nosaltres pensem que cal traslladar a la Mesa la necessitat, això, d'apurar fins al final i d'apurar totes les possibilitats que ofereix el marc legal. Nosaltres entendríem que la cambra és preocupés per com s'arriba davant de la porta d'una família a punt de ser desnonada i se li llegeix el Codi penal de forma amenaçadora, amb la policia darrere, i que això afectés greument el clima polític, com s'ha dit, i la sensibilitat d'aquesta cambra. El que no podem entendre és que recordar-li el Codi penal a l'Estat... (*Algú diu: «A la Guàrdia Civil.»*) –a la Guàrdia Civil–, alteri, o s'ho puguin prendre malament. Alteri, en tot cas, la sensibilitat o el clima polític amb l'Estat i amb la Guàrdia Civil. (*Remor de veus.*) Vull dir, entenem que aquí... (*remor de veus*), contrasta la precaució que s'està prenent a l'hora de dirigir-se a la Guàrdia Civil amb l'absoluta duresa i crueltat amb què les institucions públiques s'estan adreçant en aquest país a la gent senzilla, no? I, per tant, tampoc interpretaríem que això fos una alteració del clima polític.

I, finalment, ens sembla correcte aclarir fins a tot el màxim detall que es pugui aclarir, perquè hi haurà en què no ho podem aclarir més, els motius pels quals se'ls cita aquí, que en tot cas això quedi clar.

El president

Gràcies, senyor Arrufat. Senyor Terrades. Tanquem el torn.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí. Ja sé que al senyor Amorós l'imposa molt això de la Guàrdia Civil, però que jo sàpiga la UDEF depèn de la Policia Nacional. Ho dic perquè les coses quedin clares, no? Havent-hi informes del Consell d'Estat, jo crec..., com que això pot acabar amb informes i contrainformes, jo, el que he demanat, senzillament, és que més enllà de les opinions i de vegades informes jurídics apòcrifs que fa al Parlament, aquesta vegada, doncs, no sigui així, sinó que algú el signi, perquè tinc la impressió que acabarem amb un conflicte jurídic. I que [#con]

Fitxer 13

... com a grup parlamentari, va demanar justament les compareixences de les dues persones que avui no han vingut, i que a nosaltres ens interessa especialment que vinguin per aclarir algunes de les coses que... En concret, pel que fa a la UDEF, algunes de les coses que han sortit, i respecte a la direcció d'inspeccions de l'agència estatal, que ve com a expert, per preguntar un seguit de qüestions, atès, com hem vist, que aquí hi han coses que afecten l'Agència Tributària de Catalunya, i altres que afecten l'Agència Tributària de l'Estat.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Molt breument, algunes coses que s'han dit que són relativa o manifestament incertes. Una primera, ratificar el que ha dit el lletrat, el senyor Francesc Pau, que és que en l'àmbit de gestió d'aquesta comissió, sempre es va optar en un primer moment per la primera comunicació fer-la fora de qualsevol apel·lació al marc jurídic, o a les possibles conseqüències juridicopenals, per un principi de deferència i de confiança. La segona, que en un conflicte ja està, però no l'ha triat aquesta comissió. És a dir, l'anomalia, la falta de respecte, és la negativa de dos òrgans públics que es neguen a comparèixer.

En aquest cas recordo que és: un, en el cas de la UDEF simplement no han contestat i no han recollit una carta. Si volen contestar després, senyor Santamaría. I l'altre és respecte a la matèria doctrinal. Jo no he proposat res, ha sigut una proposta als grups, sense haver-ho consultat abans amb els serveis jurídics, i amb una doctrina que em sembla òbvia i preeminent: que per sobre de qualsevol dictamen no vinculant de consell, està el codi penal, que és igual per a tothom. Sense excepcions i sense privilegis. Dos: també per una experiència que ja vam fer, a iniciativa del nostre grup, i ara parlo com a grup, en el cas de la Comissió d'Entitats Financeres, que ja vam requerir als serveis jurídics que passava amb exvicepresidents i exministres que es negaven a comparèixer, i ens van dir que hi havia un article al codi penal, i ho vam posar a les conclusions perquè es votessin en el Ple del Parlament, i no van tirar endavant, però si haguessin tirat endavant, doncs, el Parlament... Va ser una decisió política no

denunciar-los, però nosaltres pensem que metodològicament, això ja ho pensava, pensàvem que s'havia de resoldre aquesta contradicció, perquè l'anomalia primera és que –i que no havia passat en altres comissions– algú es negués a comparèixer.

I l'altra, que feia una reflexió el senyor Carrizosa respecte a la documentació. Respecte a la documentació, hauran rebut també les comunicacions. Hi ha un altre marc, aquí sí que no hi ha vet però sí que hi ha, com hauran llegit, sobre alguns dels documents, un principi de reserva i confidencialitat, que ens ho fa saber l'Agència Catalana de Protecció de Dades, que és el que ens empara com a diputats, però han de saber que també se'ls fa protectors del dret de confidencialitat d'algunes –només d'algunes– informacions que s'han tramés. Per tant, entenc que el que s'ha dit més o menys consensuadament és que tornem a fer aquesta convocatòria, si cal li demanarem, si vol que li ampliem, però he llegit la frase amb motiu de la qual se la citava, que era que informés sobre la lluita i prioritats en la inspecció i lluita contra el frau fiscal, motiu de treball d'aquesta comissió. Per tant, fem aquesta segona citació, responent altres llargs arguments que ens planteja, però ara sí, no?, recordant-li que està obligat jurídicament per llei. El mateix «aparcament» legal ja diu que si no compareix, se li pot incoar un delictes de desobediència.

Sergio Santamaría Santigosa

Solo un matiz, señor Fernández. Es que precisamente ahí es donde está la duda. Lo que no podemos hacer es que esta cámara se convierta en una institución inquisitorial. Si no tenemos con claridad asumido que hay obligación legal de comparecer, yo creo que lo razonable, lo que dice el sentido común es que lo suyo será esclarecerlo previamente. Porque estas personas, sean funcionarios, sean técnicos, sean testigos, tienen también derechos. Y además, venir a una comisión de investigación, sentarse ahí y responder a la preguntas cuando tienen obligación de decir verdad, tiene consecuencias jurídico-penales que evidentemente no se les puede ocultar a estas personas. Por tanto, yo entiendo que si no existe un dictamen ahora mismo claro e inequívoco de que exista esa obligación legal de comparecer, pues, lo prudente es esclarecerlo en la medida de lo posible, y no actuar pues de *motu proprio*, pensando que esa obligación es, pues eso,

imprescriptible. Y, por tanto, yo creo que lo suyo sería que previamente esclareciéramos ese extremo. Me parece que es del todo punto procedente.

Carlos Carrizosa Torres

Perdón, yo también quería, sobre este extremo. Es que yo sí que... Tengo muy claro que, por ejemplo, cuando se cita a las personas a que comparezcan a un juicio, si hay una causa con preso y tal, oiga, no se le cita dos veces ni se tienen consideraciones de educación, se le dice: «Sepa que si no comparece, podrá incurrir en un delito del artículo tal.» Entonces, respetar el reglamento del Parlamento y la dignidad de este Parlamento, y hacer los requerimientos que el reglamento prevé no está mal, está correcto, está bien. Ahora, mi duda, en la línea de lo que dice el señor Santamaría, es la siguiente: nosotros no podemos incluir ese requerimiento de incurrir en delito de desobediencia, por ejemplo, si requiriésemos a Obama, por decir algo, al presidente de los Estados Unidos. ¿Por qué? Porque nuestro Parlamento está evidentemente fuera, no tiene competencia ninguna para apereibir a un señor que está en otro país, que incurra en el delito tal.

Si existen informes jurídicos de que los servicios centrales del Estado y tal no tienen porqué comparecer ante los parlamentos autonómicos, no solo ante el catalán sino ante ningún otro, pues yo creo que las personas destinatarias de nuestras citaciones, cuando ellos se ven amparados por otros informes jurídicos diferentes, y existe esta duda razonable, no podemos emitir estos requerimientos sin tener un informe jurídico previo que al menos respalde nuestro requerimiento. Que yo, repito, soy partidario de que se incluya, pero en los casos en los que se pueda incluir.

Por tanto, no podré votar a favor, a pesar de que sí que votaría a favor si nuestro dictamen jurídico en principio lo dice, pero yo, sin dictamen jurídico, y habiendo otros que dicen que no, pues, yo creo que no debemos emitir estos apereibimientos si no podemos hacerlo.

El president

En cap cas s'ha dit que es votava, eh? No hem dit en cap cas que votàvem. Que fèiem aquesta segona petició, i, en tot cas... (*Veü de fons.*) Sí, sí, sí. Bé, és que jo ho dic... Per si algú té dubtes jurídics, article 502 del codi penal: «Els que sense cap distinció, havent sigut requerits en forma legal i sota aperebiment, deixaren de

comparèixer davant d'una comissió d'investigació de les Corts Generals o d'una assemblea legislativa de comunitat autònoma, seran castigats com a reus del delictes de desobediència. Si a més és autoritat o funcionari públic, se'ls imposarà més la pena de suspensió d'ocupació o càrrec públic per un temps de sis mesos...»

Sergio Santamaría Santigosa

Es una interpretación literal que está usted haciendo de un artículo que no es tan sencillo interpretar. Quiero decir que las interpretaciones jurídico-penales son mucho más complejas.

El president

No he fet cap interpretació, he fet una lectura literal.

Sergio Santamaría Santigosa

Cuando el Parlamento no tiene competencias de entrada para hacerlo, usted probablemente no podrá aplicar ese artículo.

El president

Això ho fa la fiscalia.

Sergio Santamaría Santigosa

Lo digo porque el artículo así, a bote pronto, puede parecer que, efectivamente, le dé la razón, pero eso en el caso de que tuviéramos competencias.

El president

Però senyor Santamaría, no és cap interpretació, és la literalitat de l'article.

Sergio Santamaría Santigosa

Por tanto, pidamos un artículo jurídico previo, no estamos pidiendo nada que no se pueda tener sobre la mesa con cierta celeridad. No se trata... En mi ánimo no hay ninguna maniobra dilatoria ni obstruccionista, pero quiero asegurarme previamente de que estamos haciendo las cosas bien, y creo que un informe jurídico es de todo punto procedente, porque esa interpretación, ya le digo, cae en el error de la literalidad, y eso en derecho penal, y no quiero marcarme aquí ninguna floritura, es poco prudente, simplemente. Lo digo por hacer las cosas bien.

Meritxell Borràs i Solé

President, no deia de traslladar-ho a la Mesa?

El president

He dit traslladar-ho a la Mesa, però entenc que abans de traslladar-ho a la Mesa hi ha gent que encara no ve traslladar-ho a la Mesa. He entès això, que hi havia grups que no ho veien.

Quim Arrufat Ibáñez

Però llavors, podem votar per una majoria que la Comissió ho envia a la Mesa perquè ho consideri?

(Veus de fons.)

Home, interpreto que n'hi haurà uns que votaran a favor i altres en contra, per això ho demano. Ja sé que ho votaran en contra.

El president

Hi votem o no, senyor Arrufat?

(Veus de fons.)

El lletrat

Jo proposaria fer un informe. De totes maneres, hi ha algun informe previ d'algun company en una situació similar, diríem, en alguna altra comissió, no d'investigació, que va una mica en aquesta línia. I en aquesta línia, que jo, personalment, d'entrada, sense perjudici que estudiant-ho es pugui modificar el criteri, crec que és una línia correcta. És a dir, tothom té obligació, ho diu el codi penal, diríem, de comparèixer a les comissions d'investigació, sempre que sigui amb un objecte en l'àmbit de les competències, etcètera. I que no sigui per funció de control, que no ho és, eh?, que en principi és un requeriment d'informació. Però es pot fer un informe, i una vegada fet l'informe, es decideix el que es vulgui fer. Es pot fer.

De totes maneres, torno a dir-ho, és a dir, es podia haver fet directament una citació com s'ha fet en altres comissions, amb un requeriment ja previ de dir..., o sigui, és com advertiment de dir: «Si vostè no compareix, es pot donar compte...» No és que nosaltres instem, sinó que en donem trasllat al ministeri fiscal perquè el

ministeri fiscal, si entén que hi ha un delicte de desobediència, actuï. Aquesta és una mica la filosofia que entenc jo d'entrada.

El president

Moltes paraules. El senyor Amorós, senyor Vidal, senyor Terrades, i dir també, insistir que la metodologia del funcionament d'aquesta comissió és que la primera carta que es feia als compareixents, la primera citació, era sense cap necessitat de recórrer al codi penal. Però quan hi havia una negativa, vam decidir que faríem la segona carta, amb les conseqüències juridicopenals, i en això és que ens empara el funcionament de les comissions que hi ha hagut aquí en trenta anys.

Senyor Amorós, Terrades i Vidal.

Oriol Amorós i March

Sí, faig una proposta havent escoltat tots els portaveus, amb vocació de consens, i a veure si és possible. Un: demanem un informe al lletrat de la comissió, atès que és el lletrat d'aquesta comissió, que segur que en una setmana el podem tenir fet, eh?, senyor lletrat. Tan aviat com sigui possible, senyor Pau. Si per exemple fos abans d'una setmana, seria magnífic, eh? Tan aviat com sigui possible. Dos: enviem segones peticions als compareixents, als quals informem jurídicament a partir del que ens hagi dit aquest informe. Tres: en el cas que aquests compareixents no compareguin, elevem a la Mesa petició que emprengui accions judicials.

Si s'escau, òbviament.

El president

Senyor Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí. Inverteixo una mica l'ordre que proposa l'Oriol Amorós, en el sentit que jo crec que com que al final la decisió l'haurà d'adoptar la Mesa del Parlament, per això nosaltres proposàvem que l'informe jurídic es demanés a la Mesa del Parlament, que segurament li encarregarà al senyor Francesc Pau, o a qui consideri. Això no és obstacle perquè es pugui tornar a requerir a aquestes persones que avui no..., bé, a una de les persones que avui no ha vingut, advertint..., allò, explicant què és el que hi ha, què diu el codi penal, a banda del que després digui aquest informe

jurídic. En funció del que digui aquest informe jurídic, i si no ve aquest senyor, no ve, després aquesta comissió pot decidir elevar a la Mesa del Parlament, que és qui haurà de notificar al ministeri fiscal la possible no compareixença de qui sigui, eh? La Mesa ja també estarà, diguem-ne, salvaguardada per un informe jurídic que ella mateixa haurà encarregat, però això no obvia que puguem tornar a citar fent menció de l'article del codi penal.

El president

Senyor Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí, jo reitero el que he dit abans. Jo crec que no ens podem permetre desviar l'objectiu d'aquesta comissió en una picabaralla de competències, que algú volgutament la vulgui fer per bloquejar determinades compareixences, que després no serà una sinó que seran totes les que vindran. Per tant, jo l'únic que proposo és actuar amb prudència, però amb la prudència que vol dir amb l'objectiu que aquestes persones puguin comparèixer.

Per tant, a mi em semblava que tornar a enviar una carta de la manera que ha dit el president, que probablement l'haguéssim pogut enviar ja la primera vegada, com s'ha fet en moltes altres comissions, i que per tant, no implica cap nivell jurídic de res, perquè senzillament és una comunicació del que està escrit, jo crec que seria prudent enviar-la ja, i, efectivament, si veiem que després hi ha una insistència, valorem si volem entrar en aquesta, picabaralla no?, aquesta mena de contenció entre competències o no competències. Ho dic perquè, hi insisteixo, almenys per al nostre grup l'objectiu seria que aquestes persones poguessin venir aquí i ens poguessin informar d'allò que nosaltres els volem demanar, que no vulguin interpretar que els estem obligant aquí perquè som un parlament autonòmic i no tenim competències sobre ells, etcètera. Crec que no beneficiaria l'objectiu d'aquesta comissió si es pogués interpretar això, i, per tant, en féssim bandera d'aquest conflicte de competències, i, per tant, es bloquegés la possibilitat que altres persones poguessin venir.

Per tant, acceptaria tranquil·lament... I si es vota, hi votarem a favor, eh?, sense cap problema que la Mesa faci el que hagi de fer, perquè creiem que ens hem de fer valer com a Parlament de Catalunya. Però en ares de la prudència i la voluntat

que les persones que han de venir entenguin que no se'ls requereix per a una altra qüestió estranya, enviaria senzillament aquesta carta recordant l'article corresponent, tal com faríem si ho haguéssim fet la primera vegada a qualsevol altre compareixent.

El president

Ja ho ha dit tot. S'accepta l'esmena Amorós, entenc, aleshores?

Oriol Amorós i March

L'esmena Amorós ha tingut una tingut una esmena Terrades al darrere...

Fitxer 14

... ratificada per una esmena Vila..., Vidal, i per mi cap problema, vull dir, em sembla bé, és a dir...

El president

Correcte. Doncs, us sembla bé a tots? (*Pausa.*) Doncs, queda substanciat aquest punt.

I passem, encara...

Sergio Santamaría Santigosa

Perdón, presidente. ¿Puede, por tanto, explicitar cómo queda? Porque no me acaba...

El president

(*El president riu.*) L'esmena... (*Remor de veus.*) Sí, l'esmena Vila era la final? (*Veus de fons.*) Sí? Correcte, aquesta l'he entès perfectament, en l'àmbit, no?, d'evitar això, de donar excuses; això ho heu entès perfectament.

I la del senyor... (*Veus de fons.*) Eh? No, no, la del senyor Amorós, transaccionada amb el senyor Terrades, no sé quina era l'alteració. Primer, que es demani...

Sergio Santamaría Santigosa

No importa, la autoría no importa. Creo que lo que importa es cómo queda.

El president

...un informe jurídic...

Sergio Santamaría Santigosa

Previo, eso es previo, paso previo. Lo digo..., tiempo. Es que no lo sé.

El president

Simultàniament, informe jurídic. I, com està previst..., però això és previ a aquest conflicte. Nosaltres vam decidir ja fa dos mesos que faríem totes les cartes sense recórrer a l'apercebiment legal d'aquell..., quines conseqüències tenia. I vam dir que, quan la gent s'hi negués, faríem la segona, recordant les responsabilitats i les conseqüències juridicopenals.

Això ho farem demà mateix al matí: farem una carta; la mateixa, responent als cinc arguments que ens planteja –ell diu que és un òrgan de control i això no és un òrgan de control, és un òrgan d'informació i d'investigació– i dient-li que li tornem a fer la convocatòria, que ens posem a la seva disposició si vol que li'n detallem el contingut, però que aquesta vegada, i que per deferència no ho vam fer la primera vegada, li recordem quines són les conseqüències del Reglament –59.3– del Parlament de Catalunya i del 502 del Codi penal. Això en paral·lel.

I s'ha decidit que, si torna a haver-hi negativa de comparèixer, aleshores sí que la comissió..., i ho sotmetrem a votació, aquesta comissió, per elevar-ho a la Mesa del Parlament perquè ho enviï a fiscalia per si fos constitutiu d'un delicte de desobediència.

Sergio Santamaría Santigosa

Pues yo, presidente...

El president

Crec, no?

Sergio Santamaría Santigosa

...solicitaría que se sometiera a votación, que nuestro grupo parlamentario se opondrá al carácter simultáneo, porque entendemos que –bueno, no voy a reproducir lo que ya he dicho– es prudente marcar los tiempos ordenadamente.

Previamente a un segundo requerimiento, a mí me gustaría disponer de ese informe.

Pero no vamos a seguir mareando la perdiz, si le parece. Y, por tanto, me parece bien que se someta a votación para que nosotros podamos posicionarnos en contra de que se simultanee ese segundo requerimiento con la petición del informe. Creemos que es necesario tener antes el informe que ese segundo requerimiento.

El president

D'acord, senyor Santamaría. Li faig una prèvia per evitar la votació, i si escau: la comunicació o la citació *con apercibimiento legal* és una norma d'aquesta casa de fa molts anys, està prevista al Reglament i està prevista al Codi penal. No significa res, és una decisió..., però, bé, si vostè vol que aquesta comissió no faci...

Sergio Santamaría Santigosa

Pero siempre que la obligación esté inequívocamente establecida, y es lo que mi grupo parlamentario...

El president

Cap problema...

Sergio Santamaría Santigosa

...no ve así.

El president

...només faltaria. (*Remor de veus.*)

Se sotmet a votació la simultaneïtat de totes dues accions, és a dir, l'informe jurídic i l'enviament de la carta informant de les conseqüències legals. S'entén que els vots a favor són a favor de la simultaneïtat i que els vots en contra són en contra de la simultaneïtat, i que l'abstenció és *no sabe / no contesta*.

Vots a favor de la simultaneïtat?

Vots en contra de la simultaneïtat?

Ha quedat aprovat –ara n'estem fent el càlcul–, amb el vot a favor de Convergència, PSC, Esquerra, Iniciativa i la CUP, i els vots en contra de Ciutadans i el Partit Popular –Pau en va fent els càlculs.

Reformulació

del Pla de Treball

Si voleu, continuem amb l'ordre del dia. Són dos punts, que queden pendants, i un és amb relació a la reordenació del pla de treball i, el següent, respecte a la sol·licitud o també el replantejament de la documentació requerida, que després, quan arribi el punt, ja ho tractarem.

I respecte al pla de treball només dir, com a prèvia, si els grups s'hi volen posicionar, que va haver-hi un correu electrònic del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Esquerra Unida i Alternativa, que també avui, abans de la comissió, Convergència ha enviat un pla de treball amb les dates i el pla de treball que proposa per a aquests sis mesos de comissió, amb el benentès que hi ha un consens obvi entre tots els grups que al juliol hauríem d'eleva una primera part de les conclusions de les tasques d'aquesta comissió al plenari del Parlament.

I, des del punt de vista tècnic, i abans que els grups parlamentaris s'expressin, motivin o raonin les seves prioritats de treballs, dir que en total hem aprovat 209 compareixents, dels quals han comparegut quinze, dels quals, per tant, queden per comparèixer 189, i dels quals hem tingut cinc negatives i una carta sense recollir. I que, sobre el calendari, si no és que es modifiqui el pla de sessions –és a dir, que estem treballant els dilluns a la tarda, doncs, queden divuit sessions de quatre a nou o deu de la nit, que donaria una mitjana de cinquanta compareixents.

Per tant, traslladar als grups que exposin doblement, no?, les seves prioritats de treball i..., o, primer, si pensen que s'ha d'ampliar la jornada de treball de les sessions, i, segona, quines són les seves prioritats d'aquí al juny i al mes de juliol, en què es podrien aprovar aquestes primeres conclusions.

Veig que tothom està estudiant la proposta presentada. Necessiten cinc minuts abans de posicionar-se? *(Pausa.)* Senyor, Amorós... Sí? Volen que fem una pausa de cinc minuts? *(Pausa.)* No? Ah, d'acord, d'acord.

Oriol Amorós i March

Ah, bé, sí, sí: fem un recés de dos minuts...

El president

Dos minuts, per si algú vol llegir la proposta. Mentrestant els informo que la simultaneïtat ha quedat aprovada per 100 vots a favor –99,5 arrodonits a 100– i 23,5 en contra –arrodonits a 24. (*Veus de fons.*) De lletres pures.

La sessió se suspèn a ... i es reprèn a les ...

El president

Aquesta incorporació –diputada Borràs, si ho vol explicar–, implicar ampliar, entenc, la sessió de treball de cada jornada, doblar-la, pràcticament, no?, i fer-ho a sessió completa, entenc. És obvi que, per una qüestió purament organitzativa del treball, seria així.

Senyor Amorós, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, si es vol posicionar respecte a les..., si considera que s'han d'ampliar sessions de treball i sobre les seves prioritats de treball fins al mes de juny, juliol.

Oriol Amorós i March

Sí, veig que hi han dues propostes molt diferents. La d'Iniciativa per Catalunya ens proposa, d'alguna forma, que abans de centrar en el cas..., en el que vam anomenar en la proposta d'ordenació per blocs «1. Bloc cas Pujol», no?, i, mantenint el mateix ritme, allargar una miqueta més o acabar de programar tot el mes de juny i ja està, no?

L'altra proposta, que ens proposa fer tres dies a la setmana... (*Veus de fons.*) Dos, i alguna setmana tres –alguna setmana tres–; una, d'acord, i la resta, dos, i ampliar el nombre de compareixents cada dia, duplicant-los, alguns dies: per exemple alguns dilluns observo aquí que passem de tres a vuit compareixents, és a dir, més que duplicant en molts casos, en alguns casos de tres a cinc, i habilitant un segon dia en què hi haguessin sis compareixences.

Jo crec que serà una manera de no acabar de fer bé la feina que s'ha de fer. Per tant, preferiríem, atès que la legislatura s'ha escurçat, tocar alguns temes ben tocats que no pas voler fer-los tots sense haver-ho preparat bé. Vull dir, com vostès saben, moltes d'aquestes compareixences abasten..., se'ls han de fer

preguntes sobre períodes molt llargs de temps, i, per tant, no estaríem tant en aquesta segona posició, sinó que estaríem més en la primera, si bé estaríem oberts que s'ampliés.

Per tant, com a proposta de mètode, crec que primer hauríem de decidir si mantenim el mateix calendari setmanal, si l'amplien en el temps o l'ampliem en la intensitat, o fem una mica de cada, eh? Jo crec que es pot fer una mica d'ampliació d'intensitat i després acabar de programar el mes de juny, que seria l'únic que faltaria. I, feta aquesta primera decisió, veuríem quants espais ens queden; llavors, entrariem en la segona, que és: quins? Perquè, si discutim les dues coses alhora, a les deu de la nit encara hi serem –em fa la impressió, eh? Per tant, jo primer diria: «Quants espais nous habilitem?» I, segon: «Quins?»

En el nostre grup, per acabar d'expressar la nostra opinió, nosaltres pensem que hauríem de tancar tot el bloc 1, i creiem que..., del bloc 2 faríem una proposta de reducció del contingut. I ja està. Faríem el bloc 1 i el bloc 2, en el qual en el bloc 2 faríem una concentració: en cadascun dels subblocs proposariem dos compareixents, només –en el 2.1, 2.2, 2.3, 2.4...: en cadascun, dos, només.

És una proposta, però deixaria aquesta discussió per a després i primer decidiria si fem dilluns, divendres i algun dimarts, o..., i si fem els dilluns més intensament. I en aquesta primera qüestió la nostra posició seria ampliar els dilluns, però per preparar bé cadascuna d'aquestes compareixences de dilluns necessitem una setmana.

El president

Gràcies, senyor Amorós. Pel Grup Parlamentari Socialista, senyor Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Vostès ja coneixen quina era la posició del Grup Parlamentari Socialista, fins i tot abans que se sabés l'escurçament de la legislatura, perquè alguna cosa intuïem que podia passar en aquest sentit –s'ha demostrat que les coses anaven per aquí, que la legislatura no acabaria.

I, per tant, nosaltres hi tornem a insistir: aquesta comissió es va obrir pel que es va obrir, creiem que hem de tancar bé aquest bloc; estaríem més en la posició de la proposta que ens ha facilitat el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, que

creiem que compacta bé aquest bloc, amb el compromís de, la propera legislatura, doncs, els temes que hagin quedat al damunt de la taula es puguin tornar a considerar. I, per tant, nosaltres estariem en la posició que ens ha avançat el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya.

Creiem que, a més a més, de l'objecte dels dies que aquesta comissió s'havia de reunir, i els horaris, ja en vam parlar. I, per tant, nosaltres mantindríem el calendari que està previst: intentar acabar a finals de juny perquè tinguem temps, durant el mes de juliol, d'emetre les conclusions que cada grup cregui que són oportunes per poder-les sotmetre a consideració de la comissió després del Ple del Parlament.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Abans de passar-li la paraula al senyor Sergio Santamaría, il·lustre diputat, només recordar-los unes dades que deia abans: que si treballem amb les divuit sessions que serien ordinàries, les que tenim previstes, són unes cinquanta-quatre compareixences, les que es podrien substanciar de 188 que queden pendents de substanciar.

Senyor Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Gracias, presidente. A nuestro grupo parlamentario nos falta información, porque, así como acabamos de recibir el plan de trabajo del grupo que apoya al Gobierno, no tenemos el de Iniciativa, o por lo menos en mi correo electrónico no me consta. En cualquier caso, tampoco puedo ahora analizarlo.

Pero, bueno, quiero hacer algunas consideraciones. En relación con este plan de trabajo, que, con todos los respetos para el grupo...

Fitxer 9cifef15

...que lo presenta en este caso Convergencia, nos parece de imposible cumplimiento, en cuanto a lo que es el tiempo que marca de aquí a la presumible finalización de la legislatura. Por tanto, yo de entrada insisto: sin conocer al detalle la propuesta de Iniciativa, la de Convergencia no la aceptamos, básicamente por el hecho de que nos parece, como digo, imposible de cumplir.

Por otra parte, yo estaría más por la labor de que revisáramos, siempre con el debido respeto y desde la más absoluta humildad y modestia, la sistemática. Yo creo que antes de tasar las comparecencias, en días y en número de comparecientes, lo suyo sería revisar qué comparecientes podemos eliminar, por entender que probablemente sea si no superfluo sí innecesario a los fines que nos ocupan, teniendo en cuenta, como digo, que si la legislatura concluyera cuando toca, pues, probablemente podríamos celebrar todas estas comparecencias, pero, teniendo en cuenta esa limitación temporal, yo creo que antes de proponer un plan de trabajo con todos estos comparecientes lo suyo sería que coincidiéramos en ver qué comparecientes son de ineludible cumplimiento y de cuáles podemos prescindir.

A mí me parece que ese sería un mejor método de trabajo. Por otra parte, además, teniendo en cuenta que el posicionamiento de este grupo parlamentario es claro. Nosotros, y ya forma parte de lo que hemos defendido en las distintas comparecencias cuando hemos explicado el sentido del voto, estamos fundamentalmente por esclarecer el caso Pujol. A mí, en ese sentido, me parece, pero lo digo con las debidas reservas, que el Grupo de Iniciativa per Catalunya camina en esa dirección, y en principio veríamos mejor ese planteamiento que no el de Convergencia, pero, insisto, creo que antes de aceptar ese planteamiento me parece más sistemático que elimináramos, si existe la posibilidad de concertar acuerdos, aquellos comparecientes que por la premura de tiempo consideramos que a lo mejor no aportan nada al esclarecimiento de lo que es objeto principal de esta comisión.

El president

Gràcies, senyor Santamaría. Estem parlant precisament d'això, eh?, vull dir, la prèvia de posicionament de grups; hem demanat que els grups es posicionessin sobre el sistema de treball, si es podien ampliar o no les sessions, i, òbviament, en funció d'això, ara discutirem quin és el contingut. I entenc que el Grup d'Esquerra Republicana, del Partit Socialista de Catalunya i vostè mateix han manifestat aquesta preeminència del que vam contextualitzar com a bloc 1, que era el cas Pujol, davant la proposta de Convergència.

Estem, precisament, intentant definir el marc de treball, i, quan tinguem el marc, si fem divuit sessions ordinàries, en podran venir seixanta; ordinàries, en podran

venir seixanta; si fem divuit sessions ampliades al doble, en podran venir cent deu, però just després d'aquest primer posicionament parlarem precisament de, aleshores, amb un criteri aprovat per majories, quins són els compareixents que queden per a la següent legislatura –així ho vam entendre tots– i quins queden en aquests quatre mesos de treball que ens esperen.

Il·lustre diputat Marc Vidal?

Marc Vidal i Pou

Sí, gràcies. De fet, els ho vaig enviar a tots, al grup de correu Comissió CIFEFF –i no sé exactament qui hi ha dins i qui no, per tant, això està enviat des de fa uns dies–, bàsicament intentant desencallar, diguem-ne, partir de zero a l'hora de fer un debat. I el criteri era clar: això és una comissió d'investigació; no és una comissió informativa. Per tant, si fos una comissió informativa, podríem rebre aquí multitud de persones que ens informen i acumular hores nosaltres rebent la informació, però una comissió d'investigació entenc que requereix preparar, òbviament, la persona que compareix; la informació l'has de recollir tu com a diputat, i has d'intentar investigar respecte d'això. I això requereix, lògicament, un temps.

Per tant, sessions maratonianes entenc que l'únic que fan és difuminar l'objecte de la comissió i, per tant, diluir tot el que es pugui fer, bàsicament per una absoluta incapacitat física de poder-ho fer, per més que hi poséssim més diputats i més diputades, a l'hora de fer la comissió. Per tant, ens semblava que el criteri era apurar fins on la legislatura aguantava, per dir-ho d'aquesta manera, mantenint el ritme de compareixences que ens havíem fixat.

Per tant, com que ens quedaven, bàsicament, quatre dilluns del mes de juny sense ocupar de l'última proposta que havíem fet, que s'acabava a final de maig, el que vam fer és ocupar aquests quatre dilluns per poder deixar el mes de juliol per a les conclusions, l'aprovació en comissió i, finalment, a l'últim Ple de la legislatura poder fer l'aprovació d'aquestes conclusions.

I, a l'hora de seleccionar quines persones havien de venir, és cert, vam seleccionar allò que ha sigut l'inici i la motivació principal de la creació d'aquesta comissió, que era el cas relacionat amb Pujol, tal com ha dit el senyor Amorós, en el bloc que vam anomenar d'aquesta manera. I, tot i això, no hi havia la possibilitat que

compareguessin tots, per tant, vam fer una selecció de determinats casos que havien sigut evidents en el país al llarg de tot aquest temps.

Aquest era l'objectiu, i el compromís de poder, en la propera legislatura, malgrat que potser els que som aquí no serem els mateixos, però que, com a mínim, quedi escrit, de crear una nova comissió d'investigació, amb el frau i l'evasió fiscal, on ens comprometéssim tots a tenir en compte que allò que ja s'ha fet venir, allò que ja s'ha investigat no es tornés a posar, sinó que s'hi incorporés novament allò que ens havia quedat per fer. Lògicament, seria una segona comissió, que no seria el mateix, però seria un compromís tàcit de poder continuar. Que això no vol dir que tinguem cap voluntat de deixar al marge res, com s'ha vist en algun lloc, que nosaltres... Si ve tothom del tripartit, que vingui, cap problema, per entendre'ns, vull dir que no tenim cap intenció, però, en qualsevol cas, és evident que el motiu de la creació de la comissió va ser un, i, per tant, seria estrany que si hem de fer una prioritització no prioritzéssim aquest motiu.

Vistes després les noves demandes de compareixença, crec que tenim la del president Mas com a prioritària, que s'hauria d'incloure aquí dintre, efectivament, i, per tant, hauríem de veure quines persones i quines no es poden mantenir o no es poden mantenir. Per exemple –això és un suggeriment que pot ser per a després, eh?, si decidim una cosa o altra, però–, tenim dos dilluns, que són el dilluns 23 i el dilluns 30, que està tot ple de petits empresaris que hi han tingut alguna relació, que potser no són tan transcendents com altres que podríem fer venir, i, per tant, podríem fer algun canvi d'allò que havíem aprovat. És un suggeriment per posar sobre la taula, per a quan debatem les persones.

Aquesta és la nostra proposta, que evidentment mantenim, i la de Convergència, que entenc que intenta encabir tothom o gairebé tothom en aquests escassos dies que ens queden, creiem que és poc real en la possibilitat, hi insisteixo, física per fer-ho, i ja no parlem de la possibilitat psíquica, que crec que ens alteraria a tots bastant la possibilitat real de poder-ho tirar endavant.

No volem difuminar res i, per tant, entenem que ens hem de centrar en el cas concret i després continuar els altres casos.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Al final d'aquest segon punt de l'ordre del dia d'avui està previst, òbviament, treure la qüestió del molt honorable president de la Generalitat, que s'ha posat en comunicació, o s'ha comunicat en aquesta comissió i, per tant, sí que requeriríem una resposta, i espero que al final ho puguem tractar.

En nom del Grup Parlamentari de Ciutadans, l'il·lustre diputat Carlos Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Sí, molt breument. Nosaltres estem d'acord amb la proposta d'Iniciativa i també amb els arguments que ha donat ara el senyor Vidal. Per tant, només ens sumem a això i, bé, demanem que es tingui en compte.

El president

En nom del Grup Parlamentari Mixt, CUP - Alternativa d'Esquerres, el meu company Quim Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Bé, no, no. Estem d'acord en la filosofia base de la proposta d'Iniciativa. És a dir, un compromís... És obvi que amb cent vuitanta-vuit compareixences, qualsevol treball amb un mínim rigor i on s'hi pugui prestar un mínim d'atenció amb relació a les compareixences, no ho sé per als altres grups parlamentaris, per al nostre és obvi que és impossible. Per l'atenció mediàtica, perquè evidentment això si té càmeres és perquè hi hagi un seguiment del ciutadà, també, això és bastant difícil. I, per tant, no sé si ho veiem gaire factible, concentrar cent vuitanta-vuit compareixences, o les que siguin, atès que totes les que vinguin de l'Estat imagino que declinaran venir, però, les que siguin, d'aquí a finals de la legislatura.

I, a més a més, òbviament, volem cloure la comissió d'investigació amb un dictamen, és a dir, amb un informe final que pugui ser elevat. Per tant, nosaltres prioritzaríem, o sigui, el consens de reprendre-ho després en una altra legislatura, dels grups que hi siguin en la següent legislatura, el compromís de reprendre els treballs; de tancar alguns dels blocs, per tant, decidir-nos per prioritzar uns blocs per sobre dels altres, en aquesta legislatura, i, finalment, d'eliminar també determinades compareixences, si cal, per aprimar la càrrega d'informació, amb compareixences que es puguin considerar secundàries, no tant claus, per aprimar la càrrega de treball en aquesta comissió.

Per tant, estaríem d'acord a fer un replantejament en aquest sentit, que, òbviament, ara via oral és molt difícil fer, perquè és una ordenació llarga i una prioritització complicada, però que seria la línia en la qual nosaltres intentaríem ordenar els treballs d'aquesta comissió d'aquí fins al maig. Nosaltres, clar, hem calculat que ni tan sols hi ha divuit sessions, d'aquí al... Perquè, clar, l'altra qüestió també és... Dilluns es poden allargar les hores, si es vol, fins a un límit suportable, diguéssim. Comissions de dotze hores seguides no sé si són gaire hàbils a l'hora de fer un treball acurat, però, clar, reproduir en diversos dies a la setmana el mateix esquema de dotze hores és inassumible en termes de preparació de les persones que vénen, de conèixer-les prèviament, de saber què se'ls ha de preguntar, de tenir un relat lògic sobre el que està passant en aquesta comissió. Per tant, no ho veiem assumible pel bé del rigor.

I hem calculat que no hi ha ni tan sols divuit sessions d'aquí al juny, sinó que, comptant que la Setmana Santa és hàbil, i que, per tant, podem treballar durant les vacances, n'hi ha, com a molt, setze, de sessions, entenent que alguna s'ha de destinar a l'elaboració de l'informe final, i que això no serà, segurament, bufar i fer ampolles, fer aquest informe, i, per tant, potser requereix una o dues sessions.

El vicepresident

Ara sí, finalment, el Grup Parlamentari de Convergència. Senyora Borràs?

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Al Grup de Convergència i Unió, quan se'ns va dir que havíem de replantejar com establir el calendari, vàrem fer un exercici que ens va semblar que era la lògica: veure què havia passat en altres comissions d'aquesta cambra en altres situacions. I la veritat és que ens vàrem trobar, en analitzar-ho – no ho havíem fet prèviament– que hi havien diverses comissions que havien tingut dues i tres sessions setmanals, de forma permanent. El tema del Palau van ser dues setmanals; la del Carmel, tres setmanals, i la d'Horta de Sant Joan, dues setmanals.

Per tant, en base a això, vàrem mirar de fer una proposta en la qual, amb dues sessions setmanals, veure si verdaderament hi entraven o no els compareixents que s'havien proposat. I nosaltres hem vist que sí, i aquesta és una realitat. Fent

dues sessions setmanals, com, hi insisteixo, hi han hagut tres comissions que ho han fet, en aquest Parlament, això és possible.

I no només és possible, sinó que aquí es deia: «Home, l'objecte és treballar aquests dies.» Ens sembla que l'objecte és l'objecte que s'ha plantejat la comissió, que és l'objecte de la lluita contra l'evasió i el frau fiscal i la corrupció política. I els vull recordar, i en aquest sentit és un punt contradictòria la proposta d'Iniciativa per Catalunya, que vostès –i dic vostès perquè varen ser diversos de vostès–, varen fer una roda de premsa conjunta en la qual, doncs, ens acusaven que hi havia hagut un vet, que hi havia tota una sèrie de compareixents que no havien tirat endavant, i que si aquests no podien venir, doncs, que plegaven i dissolien la comissió. Això va ser una mica el que ens van dir.

I fent l'exercici, veient els compareixents que surten a la comissió, diríem que n'hi han tants que entren com els que no vindran. Per tant, vostès, a l'hora del vot, el vot ja ha estat positiu, ve tothom que s'ha cregut oportú i tothom que s'ha presentat, però, a l'hora de la veritat, aquells que eren, allò, una causa que no podien deixar d'escoltar-los, perquè eren imprescindibles... I vull recordar-los algunes frases que vostès deien, per exemple: «Sense ells, aquesta comissió perd tot el sentit.» Seguien dient: «També és greu que dues persones que de forma valenta, assumint costos personals, han denunciat casos de corrupció en el món local» –i citaven la Carme Garcia, exregidora de Sabadell, o també la Itziar González, de Ciutat Vella– «amb tot el que han patit» –deien vostès– «doncs, no puguin venir dues dones valentes», i tal. Doncs, escolti, les dues dones valentes les han esborrat del mapa.

I, per exemple, doncs, ens deien: «Em sembla que és voler retallar els treballs de la comissió de forma inacceptable.» Seguien dient: «No volem que ens aixequin la camisa. Hem fet una selecció de persones rebutjades. Creiem que són imprescindibles.» Doncs, no ho devien ser tant. Allò era una obra de teatre, no?, quan van fer aquella roda de premsa conjunta, en la qual resulta que eren imprescindibles, però ara ens adonem que no? Pur teatre. Pur teatre, en el qual vostès ens anunciaven que venien o es dissolia. I resulta que no. Ara resulta que l'objectiu, escolti'm, és fer uns dies concrets i no atabalar-nos-hi massa. Em sembla que l'objecte d'aquesta comissió és prou important, prou rellevant, perquè ens el prenguem seriosament i, per tant,...

Fitxer 16

...posem les hores que facin falta i si en aquest sentit hagués estat millor, jo no els ho nego, que haguéssim pogut tenir més dies per poder..., o sigui, que la legislatura hagués estat, doncs, més llarga i poder-ho fer d'una forma més espaiada, hagués estat fantàstic, però no és el cas i, per tant, ens hem de plantejar què és el que volem fer, anar amb totes en la comissió o amb allò amb què a alguns els és còmode, amb allò que a alguns els és còmode. I a l'hora de la veritat, doncs, escoltin, potser haurem de pensar que poques ganes de treballar o que..., sí, no, poca broma, aquest és un tema, perquè després d'allò, i sabíem que acabava la comissió, ai, la legislatura, o que teníem convocades eleccions per al 27 de setembre, per entendre'ns, vostès varen sotmetre a votació nous compareixents, nous compareixents que, doncs, els abocaven a no comparèixer, sembla. I qui veta realment en aquest sentit, escoltin, si de cas són vostès, perquè els vots els han tingut. I per tant, en aquest sentit, doncs vostès ens han fet una versió interessada –una versió interessada– perquè, de fet, allò que ens deien, i també ens ho deien vostès: «Escoltin, no permetrem...» I ho lleigeixo: «Escoltin, no permetrem...» –ens deien–, «nosaltres no volem ser avaladors de conclusions ja redactades.» Doncs, escolti, potser qui té les conclusions ja redactades són vostès. I, per tant, en aquest sentit, home, doncs poden venir..., hem vist que treballant dos dies com han fet en tres comissions, hi insisteixo, una amb més intensitat perquè vam fer tres dies setmanals, doncs es pot fer la feina. Està a les mans de tots si volem unes conclusions havent escoltat a tothom, que semblava que era imprescindible, o simplement això era un relat per vostès..., doncs, escoltin, fer el que tenen molt clar que han de fer en aquesta comissió, que és analitzar allò que els convé amb unes, hi insisteixo, conclusions que ja deuen tenir fetes.

El president

Gràcies, senyora Borràs. Per ordre de visibilitat, que els he vist, el senyor Santamaría, senyor Vidal i senyor Arrufat. Per part meva..., i senyor Amorós, el que digui aquesta comissió, com si han de ser set dies a la setmana.

Sergio Santamaría Santigosa

Sí, con la debida brevedad. Señora Borràs, se les ha ido la mano. Hombre, es que, claro, cuando uno analiza el reparto que han hecho de comparencias, hombre, mano inocente no hay, en este caso. Pondré solo un ejemplo: o sea, que colocan el viernes 24 de abril, antes de las elecciones municipales, toda una serie de comparencias que afectan fundamentalmente, en este caso, al Grupo Parlamentario del Partido Popular, eso sí, para después de las elecciones ya colocan todas aquellas que presumiblemente no les convienen... Lo digo porque es fácilmente observable.

Pero es que no es solo eso, además ustedes después de sesiones maratónicas, que se ha dicho aquí además, colocan siempre por la tarde a todos los miembros de la familia Pujol. Claro, probablemente nos quieren coger con la guardia baja, agotados y, por tanto, en fin, para que sea más suave y más fácil el mal trago que deben pasar. Hombre, yo creo que esto, de verdad, si no es una tomadura de pelo, qué quiere que le diga, se le parece mucho.

El president

Gràcies, senyor Santamaría. Ara, quan acabem el torn, li dono... Senyora Borràs...

Meritxell Borràs i Solé

Un aclariment només. El que hem fet és mantenir els que hi havíem posat perquè no semblés que volíem tocar res, en aquest sentit, però no tenim cap inconvenient amb l'ordre, i aquest és un tema que volem deixar molt clar. Es tracta simplement de visualitzar, hi insistim, i hem mantingut els que hi eren i deixant també el període que ens donem sempre electoral que no hi hagin comissions. Però, hi insisteixo, no és la qüestió de fons.

El president

Senyor Vidal, senyor Arrufat, senyor Amorós i senyor Terrades.

Marc Vidal i Pou

Gràcies, president. Sembla mentida, senyora Borràs, vostè que ha presidit una comissió d'investigació, que faci determinades interpretacions al respecte de les possibilitats o no de fer una comissió d'investigació com cal. Vostès aquí el que han pretès és agafar tot un *totum revolutum*, posar-ho aquí al mig i, quan més difuminat queda, vostès cap culpabilitat de res.

Mirin, nosaltres quan ens vàrem queixar que s'havien vetat compareixences era perquè s'havien vetat determinades compareixences que a vostès els molestaven. Aquestes compareixences que a vostès els molestaven finalment es varen aprovar. Vostès han aportat aquí un nombre ingent de compareixences, de persones expertes que ens informaran molt bé de què és i com és el frau, però no sortiran els casos concrets que vostès saben que els afecten i que els dolen, i que els dolen molt perquè, és clar, vostès saben que no són suficientment innocents al llarg de la història d'aquest país. Tothom sap què ha fet i tothom sap cadascú on és.

Però, miri, és que fixi's si ho han fet de manera que fins i tot em tornen a posar el senyor Antoni Duran-Sindreu el dimarts dia 10, que ja va venir l'altre dia. Escoltin, és molt maldestra la seva proposta i l'únic que intenta, senyora Meritxell Borràs, és difuminar l'objecte principal pel qual es va crear aquesta comissió, que és els fets que va produir l'expresident Pujol en fer la seva confessió de delictes fiscals, senzillament això. Vostès intenten difuminar la responsabilitat seva al llarg de tots aquests anys de pujolisme i entenem que això no hauria de ser així.

El president

Gràcies, senyor Vidal. Senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Dues coses. La primera és que la planificació prevista al principi comptava amb una extensió de temps per davant que feia factible la compareixença de tots els compareixents citats amb un ritme de treball adequat per arribar a unes conclusions adequades respecte a l'objecte investigat, i la convocatòria d'eleccions al setembre el que fa és, bé, limitar o restringir aquest temps i, per tant, obrir la possibilitat a repensar un excés de càrrega i de feina que en una comissió d'investigació, òbviament, porten a no poder treballar adequadament les compareixences. Hi ha setmanes que s'hi acumulen fins a quinze compareixents en una setmana, de rellevància, d'importància. I, per tant, entenem que no és un clima de treball adequat.

I després a nosaltres ens sorprèn el discurs que ha fet a l'hora d'exposar aquesta proposta, quan parlava de vostès i es referia a tota la resta de la comissió d'investigació. (*Veus de fons.*) D'acord. Però ens ha sorprès el *nosotros y vosotros*,

el nosaltres i vosaltres, i un cert «barricadisme» en aquest plantejament que no compartíem.

El president

Hola, Quim, estàs ja? D'acord. Senyor Amorós. Perdona, eh? Perdona.

Oriol Amorós i March

Gràcies, president. Bé, jo crec que s'ha equivocat molt en la seva intervenció, senyora Borràs, fent un judici d'intencions, perquè llegint la seva proposta les intencions també són molt explícites i molt clares, també són molt explícites i molt clares. I si ens posem a jutjar les intencions que té quan ha escrit aquest document, no arribarem a cap conclusió i, a més, aquí mirar de ficar-se un contra tots, la veritat és que no és una forma d'arribar a acords.

Jo crec que hauríem de tenir dos debats: un, el ritme o el número de compareixences, ficar un topall màxim; i, dos, quines. Perquè, si no, serà un enrenou això. Aleshores, atenent a la voluntat de mirar de densificar..., per cert, aquestes comissions que vostè ha citat jo en algunes n'he estat membre i era per períodes molt més curts, concretament la comissió del Carmel va funcionar durant un mes i mig, va tenir un ritme de dos reunions setmanals i a vegades tres, però va funcionar durant un mes i mig. Per tant, ara aquí estem parlant d'un període més llarg i jo crec que si volem arribar a un bon treball i a un resultat, em sembla que és evident que si la legislatura s'escurça i hi ha un pla de treball per a una legislatura, doncs el pla de treball es concentra. Estic d'acord –estic d'acord–, però serà el segon tema a debatre, que potser no només hem de ser bloc 1, amb això estic d'acord –amb això estic d'acord–, però això serà el segon tema a debatre.

Per tant, primer tema a debatre: hi han dues possibilitats, una intensificar al ritme, una altra, allargar. Jo la d'allargar crec que és objecte de consens, perquè tothom hi ha estat d'acord, almenys en el pla de Convergència i en el pla d'Iniciativa hi és, és a dir, calendaritzar el mes de juny i gairebé..., que és clar. I l'única qüestió és si densifiquem amb una mica els dilluns, en cas que estiguem d'acord de mantenir els dilluns. I nosaltres estaríem d'acord a densificar els dilluns, sí, estaríem d'acord a densificar de tal manera que poguéssim incloure unes vint compareixences més, crec que amb poques més tanquem bé el cas Pujol i crec que per proximitat temàtica, per ordenació en el pla de treball i per oportunitat política, crec que per

respondre bé a la inquietud ciutadana, hauríem d'endinsar-nos també en el bloc segon i haurien d'intentar fer el bloc primer i el bloc segon ben fets.

El president

Senyor Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Jo no vull tornar...

Oriol Amorós i March

Un segon, senyor Terrades, res, només per concretar. Crec que estaria bé que per ordenar..., president, perdoni, perquè això... (*Veus de fons.*) Disculpi, però que féssim una votació sobre quan amplien i després què ampliem.

El president

Senyor Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Jo torno a insistir que..., i no en faré qüestió però vull dir-ho, les propostes de compareixences que en el seu dia el Grup Parlamentari Socialista va sotmetre a consideració es veia el cas Pujol 1, el cas Pujol 2 i el cas Pujol 3, en el sentit de la confessió de l'expresident, dels negocis suposats d'una part de la família i l'última derivada que hem conegut aquests..., o que ha explotat aquests darrers dies. Si la legislatura s'hagués acabat el 2016, com s'havia d'haver acabat, donava per tot –donava per tot.

I, mirin, els grups parlamentaris de la roda de premsa que feia referència la diputada Borràs, que diguem que també van embolicar el meu grup parlamentari, li arreglen la vida al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, vaja, la comissió li arregla, perquè amb la proposta que hem vist aquí és un *totum revolutum* que el que farà és no poder preparar exhaustivament les compareixences que hi havien previstes o que havíem acordat fins a finals de maig i jo crec que un dels objectes d'una comissió –d'aquestes o de totes les que hem creat amb resultats diversos– ha estat intentar aprofundir i encertar en les conclusions. I alguna altra comissió d'investigació a la qual jo he format part al final es van accelerar els treballs o es va ampliar algunes de les compareixences perquè també sabíem que hi havia acabament de legislatura i tot i l'intent d'alguns grups parlamentaris també de

seguir posant noms al damunt de la taula perquè no s'acabés la comissió i les conclusions, doncs vam acotar. Jo crec que és el que pertoca, acabar bé el bloc 1, amb conclusions, i escolti, el compromís del meu grup parlamentari és que si s'ha de seguir parlant de coses, els que siguin, a la propera legislatura, doncs ja ho seguirem fent, perquè aquest és un tema que és evident que crea preocupació ciutadana i cal –cal– tenir les coses clares tots plegats.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Senyora Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Un parell d'aclariments. El senyor Duran-Sindreu ha vingut a la comissió a escoltar, però no l'hem escoltat a ell, ha vingut a escoltar, però no l'hem escoltat a ell. Per tant, escolti, no fabulin, no..., que era pervers que posàvem amb algú que ja havia comparegut. No, simplement no ha comparegut i l'hem d'escoltar, aquest és el tema i després..., ho deia així però també volia que quedés enregistrat. Quan deia «vostès», em referia als que van ser una roda de premsa en aquest Parlament en el qual qüestionaven –qüestionaven– que la comissió es dissoldria, el president plegaria, etcètera, si tots aquells compareixents no hi venien. Aquesta..., és el que jo volia expressar, potser no ho he especificat, però és al que em referia.

Després, escoltin, vostès em diuen..., volen fer un *totum revolutum*, volen difuminar..., no, volem donar compliment al que hem aprovat o no en són conscients que el que proposem és el que hem aprovat? Escoltin, serà més espaiat en el temps o menys, però aquí no es tracta de fer un *totum revolutum* o de difuminar, es tracta de posar el que hem decidit per poder anar a fons amb el tema del frau i l'evasió fiscal i la corrupció política, que és l'objecte d'aquesta comissió – és l'objecte d'aquesta comissió. I, per tant, el que volem fer simplement donar compliment al que entre tots ens hem dotat en aquesta comissió. Escoltar tothom i, entre ells, hi insisteixo, aquells que eren imprescindible, segons vostès, que a la pràctica veiem que no ho eren tant, pur teatre, hi insisteixo, doncs conclusions fetes, allò que ens acusaven alguns, és que potser d'altres sí que hi tenen, de fetes.

Gràcies.

El president

Gràcies. Senyor Vidal, un segon que faig una petita intervenció només per intentar endreçar el debat, no... Per? (*Veus de fons.*) Ah, gràcies, senyor Vidal.

Marc Vidal i Pou

No, ho era per rectificar, és cert que el senyor...

Fitxer 09CIFE17

...senyor Duran-Sindreu ha comparegut, però ha comparegut en la Llei de cooperatives que vaig fer l'altre dia, i per tant, he tingut un creuament. Té raó, senyora Meritxell.

El president

Sí, senyor Vidal. Només per fer un intent de síntesi en metodologia assembleària pràcticament, diguem-ho així.

Tots els grups menys el grup de Convergència i Unió han manifestat la preeminència pel bloc 1, amb derivades. Intentaré fer el consens màxim, eh?, el mínim comú denominador.

Tots els grups, entenc que excepte Convergència i Unió, deien que es mantenia en dilluns, amb un efecte xiclet, diguem-ho així, que si el dilluns s'havia d'estirar en algun moment, es podia estirar. El perllongament per darrere estava clar, que tots ho teníem clar, el que passa que no ho havíem agendat ni calendaritzat més. I per tant, això és ara mateix, atenent les majories i les minories, el carril central que trobo. Però, clar, això cal definir que aleshores que si hi ha divuit sessions, comptant que una o dues són per a conclusions, caldria definir el qui i el què.

No sé si innovant o no, però, en tot cas, en altres experiències parlamentàries del nostre entorn cultural, en altres àmbits, per exemple, el d'experts, no?, per valorar conclusions, hi ha qui es diu comitè d'enquesta, que és remetre, no?, que no fa falta que compareguin aquí segons qui ha de comparèixer. Ara penso en el col·legi de periodistes, respecte al tractament de la informació, se'ls pot demanar que enviïn informació. També selectivament, eh?, perquè del que es tracta avui és de

temporalitzar i calendaritzar i acotar i constrènyer davant d'un canvi politicoelectoral evident.

A partir d'aquí, jo entenc que això és, no?, el mínim comú denominador que he trobat de les intervencions de tots els grups parlamentaris. Però també s'hauria de posar fil a l'agulla i passar al següent bloc, que seria en aquestes divuit sessions, que si és una sessió ordinària, podríem arribar a substanciar tres-quatre persones, i si l'allarguem en algun dia, doncs, fins a sis persones si són compareixences conjuntes, diguem-ho així. La pobra gestora em mira amb una cara de desesperació conscient i perseverant. Això, seria decidir qui.

Entenem que hi ha una part que està programada. Segurament una opció és si el que està programat fins a finals de maig, algú considera, no?, que alguns són evitables o canviables... Una cosa que també jo vaig entendre –i amb això sí que acabo–, perquè és una cosa que deia la..., jo vaig entendre de l'última sessió que hi havia un consens tàcit que ningú renunciava a res, que era el tall temporal d'unes eleccions anticipades la que obligava a compartimentar els treballs de la comissió i que hi havia un acord tàcit que el que no es fes en aquesta desena legislatura es faria en l'onzena. I que aquest era un acord més o menys tàcit i que el que anàvem a fer era un primer bloc de conclusions independentment de..., no?, de les accidentalitats politicoelectorals.

Senyor Vidal..., senyora Borràs...

Meritxell Borràs i Solé

Una petita..., quan diu divuit, és que no he comptabilitzat, vol dir que del 24 d'abril al 24 de maig, que són les..., ens donem aquest període, no? Ho ha comptabilitzat així? No ho sé.

El president

Ho he comptabilitzat en..., no, perquè el hem comptat en dilluns purs, jo compto dilluns purs i impurs, que és que en aquells en què és un festiu, per exemple, dilluns Sant o segona Pasqua, ho passéssim a dimarts, o sigui, que no ens quedéssim en cap sessió. Però són divuit, si comptem això, són divuit. Ho he tornat a comptar ara mateix, però són setze, és clar, són setze si comptem que hi ha dos dilluns de festa, que no n'hi hauria, però mai hi hagués...

Meritxell Borràs i Solé

Que ho passaríem a dimarts o que la faríem igualment, però deixaríem aquest període, hi insisteixo, d'un mes abans de...

El president

Sí, seguiríem el febrer i acaba el juliol, comptant que una sessió...

(Veus de fons.)

Igual m'equivoco d'una, però... Aprovar a principis de juliol les conclusions perquè passin al darrer Ple d'aquest període de sessions.

Senyor Arrufat...

Quim Arrufat Ibáñez

Sí, Meritxell, has dit del 24 d'abril al 24 de maig, he sentit bé?

Meritxell Borràs i Solé

Sí.

Quim Arrufat Ibáñez

Però això és per motiu de les municipals o...?

Meritxell Borràs i Solé

Sí.

Quim Arrufat Ibáñez

Tot un mes?

Meritxell Borràs i Solé

Sí.

El president

No, no, no, està agendat però..., el que està agendat és fins al dia 7, si no m'equivoco.

Quim Arrufat Ibáñez

...comptàvem amb dues setmanes de pausa, però no un mes sencer de pausa.

El president

Dus setmanes de pausa. Sí, sí.

Quim Arrufat Ibáñez

Ho dic per aclarir, eh?

El president

No, m'he equivocat, t'he contestat malament, pensava que estaves parlant de tot el període.

No, no és el 24, és 24, 31, a partir del 7, el 7 seria..., ara no me'n recordo, ho miro.

Meritxell Borràs i Solé

Entenc que es fa habitualment d'aquesta forma, president.

El president

Són els quinze dies que afecten de ple la campanya electoral, altra cosa és que ens posem d'acord que la compareixença prèvia a la campanya electoral políticament sigui..., no?, el més neutra possible, diguem-ho així, atenent alguna petició que he escoltat. Però això dependrà també dels grups.

Però jo faria la suspensió de dues setmanes, eh?, dues setmanes sense comissió, és a dir, i el 25 de maig tornem a reprendre, l'endemà de les eleccions municipals.

Senyor Vidal...

Marc Vidal i Pou

Sí, atès que sembla que hi pot haver consens al voltant del format de la proposta que els vam presentar quant al calendari, nosaltres vam acabar omplint divuit setmanes comptant que una la dedicàvem al debat de les conclusions, que pot ser intensiva i llarga i dematí i tarda si calgués. I es podria enllestir amb una setmana..., amb una setmana, amb una sessió, atès el temps de què disposem, tot i que és complex.

Jo el que proposo és que s'agafin també com a base la proposta que hem fet d'aquestes setmanes i que posem i traiem persones a partir d'aquest calendari que ja tenim amb persones com a base de treball. M'explico? Vull dir que no cal que partim de zero, tenim ja la proposta nostra feta, a partir d'aquesta proposta canviem cromos, posem i traiem alguna persona més. Entenent, a la nostra manera veure-ho, el que els he dit abans, que el 23 i el 30 és un llistat de tot un

seguit d'empreses que si vinguessin en conjunt ens dirien més o menys totes el mateix, que potser no cal que gastem, per dir-ho d'alguna manera, dues sessions només per aquestes empreses i que, per tant, aquí hi podríem afegir algun compareixent més específic.

Aquesta seria la proposta.

El president

Gràcies, senyor Vidal. A favor d'aquesta proposta també es podria dir que l'agenda programada per a aquest mes i per al mes següent afecta de ple el bloc 1, això també és així.

Home, l'altra és un marge limitat de confiança i demà els fem una proposta, no?, atenent el que hem escoltat aquí avui i agendem tot fins a finals de juny, atenent la proposta d'Iniciativa i l'opinió de tots els grups. I haurà de ser ratificada. Si és ratificada per correu electrònic perfecte, amb totes les esmenes, modificacions que calgui. I si no, haurem de convocar, no?, en un moment donat... Si volen, intentem fer-ho demà al matí o durant el dia de demà. També hi ha Ple aquesta setmana i que demà al migdia tinguin una primera proposta sobre la qual treballar en aquestes divuit sessions.

(Veus de fons.)

Amb noms, amb noms, amb noms, i agenda, dia i hora. Però entenent que ara tractaríem un subpunt d'aquest comissió, que és la petició del president de la Generalitat.

Meritxell Borràs i Solé

A l'hora de fer la proposta, president, insistir en un tema: que per la feina que ens representa..., vostè deia pel tema de l'afectació, o no sé com ho feia anar, però també per la feina que ens comporten a tots plegats les eleccions municipals, bé, nosaltres demanaríem, si convé, fer-ne dues en una..., o sigui, no perdre'n una, no perdre dues sessions, però fer-les en dues setmanes, per entendre'ns. M'explico?

El president

No ho he entès. Mantenim els quinze dies, però, aleshores, compactem la setmana anterior en dues sessions?

Meritxell Borràs i Solé

Sí, sí, fer això, és la proposta que jo posaria.

El president

No perdre sessions, no perdre sessions. Ho apunto, prenc nota.

Oriol Amorós i March

Estaria demanant que durant dues setmanes féssim dues sessions setmanals?

(Veus de fons.)

El president

Senyor Terrades...

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, jo posats...

El president

Senyor Arrufat, mantingui silenci, si us plau.

Jordi Terrades i Santacreu

... a compactar coses, tal com proposa la senyora Borràs, el meu grup parlamentari prefereix que les compactem el mes de juny, perquè ja sé que la campanya electoral pròpiament dita són quinze dies, però sí aquest és l'argument, clar, de feina fins a les municipals tots en tenim un munt.

El president

Senyora Borràs, accepta que es compactin la setmana del 25 de maig i la primera de juny, per exemple? O la primera de juny i la segona de juny.

(Veus de fons.)

Que recuperem les dues setmanes que es perden amb motiu de la convocatòria electoral.

Senyor Arrufat...

Quim Arrufat Ibáñez

És a dir, si ho entenc correctament, es demana que es respecti un mes de pausa de treball parlamentari per a les municipals; no em sembla en absolut lògic, no?, en una institució que res té a veure amb les municipals, entenem que els partits

polítics sí que tenen feina, però que es pugui respectar la campanya electoral de dues setmanes d'acord, però un mes sencer de pausa amb la feinada que hi ha justament, vull dir, aquelles dues setmanes. Nosaltres entendríem que dues setmanes pot ser lògic, entenent la feina que puguin tenir els partits polítics fora d'aquest Parlament, però no pas un mes i forçant a compactar en setmanes on hi hagi massa compareixences.

El president

Entenia que la proposta de la diputada Borràs era compactar aquelles dues setmanes que perdiem en altres dues setmanes, o sigui, manteníem quinze dies de pausa, no? No era un mes, ho ha retirat això del mes o no? *(Veus de fons.)* Ah, ho mantenia.

Oriol Amorós i March

La proposta era suprimir les comissions –està escrit, eh?– del 27 d'abril i del 4 de maig i ficar-les abans. Aquesta era la proposta, i a més està escrita.

(Veus de fons.)

Escolta, fem un terme mig –fem un terme mig–, canviem la del 4 de maig i deixem la del 27 d'abril. Jo entenc que parar un mes em sembla exagerat per unes eleccions.

També és veritat que aquí en el fons hi ha una qüestió política també, vull dir, aquesta comissió no és inerta respecte al període electoral. Jo crec que com que l'objectiu de tots hauria de ser arribar al fons i no d'altres en aquesta comissió, que es faci una pausa de tres setmanes jo també ho entenc. I per tant, movem el dilluns 4 de maig i ja està. És una proposta de terme mig, diguem-ne.

El president

Senyor Santamaría...

Sergio Santamaría Santigosa

Bueno, yo no sé si ya he perdido un poco el hilo del debate, básicamente, porque creo, y he hecho una propuesta que me da la impresión de que ha caído en saco roto, en el sentido de que primero veamos al final si van a comparecer todos los que están en esta relación. Porque yo creo que lo sensato y el criterio más

equilibrado sería previamente... (*veus de fons*) Déjeme, señor Amorós, que esta tarde me está boicoteando mucho las intervenciones y no permite ligar el discurso.

Lo que quiero poner de manifiesto que si compactamos, corremos el riesgo, y en esto estoy de acuerdo, se ha dicho por algún que otro portavoz, de que no vamos a poder preparar con intensidad las comparecencias, porque, evidentemente, yo creo que todo lo que sean más de tres comparecencias en una sesión, yo creo que eso va a distorsionar mucho la eficacia de los trabajos.

Por tanto, yo creo que eso es algo, en fin, que no deberíamos olvidar. Es que el objetivo es excesivamente ambicioso, que yo creo que es inabarcable. A mí me parece que lo sensato sería primero ver qué comparecencias podemos eliminar por lo menos en esta legislatura, en este período de sesiones y después, en todo caso, como se ha dicho, posponerlo para la siguiente legislatura y a partir de ahí con esa reducción significativa, que yo creo que debería ser significativa, de comparecencias, distribuirlos adecuadamente. A mí me parece que eso es más sistemático y más racional a la hora de establecer un calendario, porque ahora estamos hablando de condensar comparecencias y yo creo, y yo lo he dicho y lo ha dicho también algún otro portavoz, que es inabarcable.

Por tanto, a mí me parece que con independencia del tacticismo electoral, que seguro que está presente, lo suyo sería, primero, que revisáramos el listado de comparecencias y una vez reducido significativamente el número, que creo que se puede, distribuirlo convenientemente. Me parece.

El president

Senyor Santamaría..., harto arduo lo que nos sugiere..., diguem-ho en el seu castellà. Però una cosa, que hem dit que fèiem una proposta precisament demà d'això. Ja li dic jo per experiència simplement tècnica que saber qui compareixerà i qui no compareixerà és impossible, perquè havien de comparèixer cinc banquers d'Andorra i dos dies abans et diuen que no vénen, amb una carta dient que no vénen. Aleshores, saber dels seixanta-quatre o seixanta-cinc qui vindrà, jo ja demano disculpes per avançat, però al programa que avancem de calendari hi haurà moviments la setmana que ve; el fiscal anticorrupció, el senyor Fernando Bermejo no pot per una qüestió d'impossibilitat professional i ens ha demanat de canviar-ho a un altre dia; el senyor Sánchez Carreter, que estava confirmat el dia

9, avui ens ha trucat dient que té problemes mèdics, una visita mèdica inajornable i que li passem a...

Per tant, hi ha un marge de maniobra que és molt difícil. Ara, el que dèiem és que com operativament ara discutir entre seixanta i vuitanta noms, jo no tinc cap problema, eh?, podem ajornar..., podem continuar fins a les dotze, si ho veieu, seguim i ho fem un per un, però ho veig difícil, eh? Ho veig tècnicament complicat, atesa la pluralitat d'aquesta cambra.

Agafem el carril central, que és que tots els grups, i el seu també, han prioritzat el grup 1, no?, amb altres extensions cap al grup 2, fonamentalment s'ha dit això. Entenem que el bloc 3 i el bloc 4 cauen, és a dir, no parlarem en aquesta comissió de màfies i d'economia globalitzada, perquè no..., ja es parlarà a la propera legislatura. I, per tant, la proposta és que en vint-i-quatre hores tenen una proposta, una proposta precisament del que vostè indicava, quins noms, no?, es prioritzen. I això queda sotmès al grup de treball dels grups parlamentaris, que també els demanàriem si ens podem trobar divendres i acabar-ho de tancar, passat el Ple, doncs, molt millor que millor, com a mínim, per a la gestió parlamentària dels treballs d'aquesta comissió.

Alguna paraula més? (*Pausa.*) No? (*Veus de fons.*) Els faig una proposta, els faig una proposta intentant agafar... Una proposta, hi insisteixo, esmenable, matisable, sumable, suprimible, el que es consideri. I possiblement, haurem d'acabar la setmana que ve tornant a votar algunes coses, se'm fa obvi.

Dit això, queda un subpunt d'aquest segon punt que era el pla de treball, que és que hem tingut, hem rebut, no?, una comunicació expressa del molt honorable president de la Generalitat, el senyor Artur Mas, demanant de comparèixer al més aviat possible en aquesta comissió. I per deferència institucional, és obvi que mereix una...

Fitxer 18

una resposta en el sentit que els grups estableixin. I demanava, orientativament, el 9 o el 16 de febrer. I, per tant, demanaria als grups que es posicionessin. Com que

tothom es posicionarà, farem l'ordre de major a menor. Senyor Amorós, per Esquerra Republicana de Catalunya.

Oriol Amorós i March

Sí. Respecte al punt anterior, només com que hem estat els únics que hem dit que defensaríem que hi hagués el bloc 2, nosaltres farem arribar una proposta de les compareixences que ens semblen essencials del bloc 2.

El president

Perfecte. Ja està. Molt agraït.

Oriol Amorós i March

I respecte a la compareixença del president, a nosaltres que l'important és que comparegui. I, per tant, quan el president digui que vol venir, a nosaltres ens sembla bé.

El president

Senyor Terrades.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, jo crec que el president tenia una oportunitat magnífica per comparèixer quan ell considerés oportú si hagués atès la petició que reiteradament el senyor Amorós sembla que feia, de sol·licitud voluntària... (*veus de fons*), de sol·licitud de compareixença a la Comissió d'Affers Institucionals. Com que això no es produïa i va passar... Bé, i a petició d'Esquerra Republicana es va votar el que es va votar la setmana passada, el nostre grup parlamentari considera que, sent cert que el president hauria de comparèixer al més aviat possible, també dins d'una certa lògica, i des del nostre punt de vista aquesta lògica seria quan el president Pujol i algun altre membre de la família Pujol hagin passat per aquesta comissió d'investigació, hagin pogut formular les preguntes que tots els grups parlamentaris considerin oportú, per després demanar al president de la Generalitat la seva opinió, la seva posició, i què és el que coneix de les coses que s'han conegut fins al dia d'avui. Per tant, la nostra posició seria que comparegués després de la família Pujol.

El president

Il·lustre diputat Santamaría.

Sergio Santamaría Santigosa

Sí. Nosotros..., bueno, queremos argumentar que no podemos, en este caso, compartir que se atienda a esa petición. Y por razones que creo que son de peso. En primer lugar, estamos convencidos de que aquí hay una razón electoral inequívoca. El señor Artur Mas lo que quiere es dilatar, o, mejor dicho, separar en el tiempo su comparecencia de las elecciones que ha previsto para el día 27 de setiembre. Y en el ínterin, evidentemente, entendemos que pueden producirse acontecimientos que de alguna forma, bueno, pues, impliquen un mayor grado de responsabilidad en todo lo que se está sabiendo con relación a su persona y al entorno de la familia Pujol. Por tanto, nos parece fundamental que por razones de sistemática, de coadyuvar a la averiguación y al esclarecimiento de los hechos, que previamente podamos escuchar a los miembros de la familia Pujol, que, básicamente, pueden aportar o arrojar luz con relación a lo que nos ocupa, y, a partir de aquí, evidentemente, contar, como no puede ser de otra manera, con el concurso y con la participación del presidente de la Generalitat.

Por tanto, nos parece fundamental que por razones de sistemática no caigamos en lo que este portavoz se atreve a calificar de pura trampa el que la comparecencia se sustancie de forma inmediata, cuando ni siquiera hemos escuchado, hemos tenido la oportunidad de pulsar lo que tienen que decir al respecto los principales partícipes en esta trama corrupta, en este clan.

Y a partir de aquí, eso nos parece fundamental. Si no lo hacemos de esta forma, pues, lo que se conseguirá con esa comparecencia que se pretende hacer de prisa y corriendo es, insisto, tapar lo que es fundamental, que es poner sobre el tapete todo lo que afecta a este sistema corrupto en que la Generalitat de Cataluña se instaló durante tanto tiempo.

Por tanto, insisto: al señor Artur Mas prácticamente hay que traerlo a rastras a esta comisión. La prueba está en que han tenido que sustanciarse un cúmulo de comparecencias y solicitudes para que al final Esquerra Republicana accediera, en última instancia a que así fuera. Entendemos, por tanto, que dado que eso se produce, hagámoslo de la mejor manera posible, y no precisamente cuando más les conviene desde el punto de vista electoral, como digo, al señor Artur Mas. No

creo que sea la mejor manera de ayudar a clarificar una cuestión que es trascendental para la opinión pública, y que de alguna forma nos impone a todos tratarlo con la debida sistemática y sobre todo con la debida línea que una comisión de investigación debe seguir para que pueda, como digo, arrojar resultados que nos permitan esclarecer lo que ha ocurrido.

El president

Gràcies, senyor Santamaría. Com no he acabat d'entendre'l bé, aquesta Presidència... No, no... Dic: només s'ha posicionat en el sentit de que es donés resposta a la carta, des d'un punt de vista pràcticament protocol·lari de respecte institucional, no en cap sentit del contingut de la carta. És el que estem discutint. El contingut el decidirà aquesta comissió.

Sergio Santamaría Santigosa

Corrijame, ¿no?, si me equivoco, es que en esa carta, ya se..., o por lo menos con relación al plan que propone incluso Convergència se establece una fecha, ¿no?, de comparecencia...

El president

Sí, hi ha...

Sergio Santamaría Santigosa

...y en la carta también.

El president

Fa una sol·licitud concreta. Però jo he demanat als grups...

Sergio Santamaría Santigosa

Por tanto, bueno, yo me posiciono...

El president

Li estic demanant que d'aquesta comissió surti una resposta al president de la Generalitat. No en el sentit que ell diu, sinó que surti una resposta dient...

Sergio Santamaría Santigosa

Bueno...

El president

...«Doncs no, serà després de la comissió», com ha dit el senyor Terrades. O no, serà quan ell consideri oportú, com han dit altres grups.

Sergio Santamaría Santigosa

Parece claro que el posicionamiento es claro en el sentido de que nos oponemos...

El president

Per aclarir.

Sergio Santamaría Santigosa

...a lo que en la carta se contiene como fecha tasada y definitivamente determinada, ¿no?

El president

Gràcies, senyor Santamaría. Senyor Vidal.

Marc Vidal i Pou

Sí. Jo crec que per la importància que té la compareixença del president Mas, em sembla que és essencial que tingui l'oportunitat d'esclarir tots els dubtes que han anat planejant públicament sobre tot el que estem dient. I, per tant, no es podria esclarir massa bé si abans no hem sentit els autors d'aquests dubtes i, per tant, no hem sentit tota la família Pujol, que ha de venir aquí a declarar. Jo crec que és important que el president Mas ho aclareixi. Entre altres coses perquè no se l'ha citat com a president Mas, sinó que tots els grups, quan ho hem anat demanant, i fins i tot el darrer, Esquerra Republicana, va fer referència al que havia sortit darrerament sobre les converses d'Oriol Pujol i les ITV. Per tant, fóra lògic que primer sentíssim exactament la família Pujol. En aquest cas...

A més a més, nosaltres hem demanat una petició d'ampliació de documentació, que espero que després s'aprovi, que fa referència al document de diligències prèvies del cas 211 instruït pel magistrat Santiago Pedraz, que, per informacions que tenim, allà s'explica què passa amb els diners de Liechtenstein. I, per tant, fóra bo, també, que hagués pogut venir aquest document, precisament perquè es poguessin esclarir tots els dubtes que hi han.

Per tant, amb l'objectiu d'això, nosaltres proposem, en concret, que pugui venir tan aviat com sigui possible, que entenem que podria ser, per exemple, el dilluns 23 de

març. Seria ideal, perquè entenem que hauria vingut tota la família Pujol, segurament aquest document també hauria pogut arribar, i entenem que seria molt més efectiva la compareixença del president i els aclariments que ens poguéss fer a tots.

Gràcies.

El president

Gràcies, Marc. El senyor Carrizosa.

Carlos Carrizosa Torres

Gracias, presidente. Teniendo en cuenta que el señor Artur Mas fue conseller en cap del señor Jordi Pujol, fue conseller de Economía del señor Jordi Pujol, fue conseller de Obras Públicas del señor Jordi Pujol, y está en el ojo del huracán y en las escuchas telefónicas del señor Oriol Pujol y del caso ITV, y es el presidente de un partido que tiene la sede embargada por el caso Palau. Teniendo en cuenta todo esto y teniendo en cuenta que en esta comisión hablamos principalmente de estas cuestiones, en defensa del buen nombre del señor Artur Mas, yo creo que a él le conviene que veamos..., que comparezca aquí de forma que él pueda despejar todas las dudas que hayan podido quedar a esta comisión una vez comparezca la familia Pujol. Y que el propio señor Mas, yo no sé, él no ha fundamentado el por qué quería comparecer en las primeras semanas de febrero, pero probablemente, bueno, en defensa, digamos, de sus propios intereses, a él le convenga, para limpiar su buen nombre, hacerlo lo más tarde posible. Quizá su partido, es cierto, como se ha comentado aquí, que pueda tener intereses electorales, pero yo creo que para el propio interés del señor Mas, seguramente él, si pudiera decidir u optar, pues lo haría cuando haya podido escuchar todo lo que se diga acerca de esta cuestión con los comparecientes que comparezcan luego, y no que queden cabos sueltos que luego él nunca pueda despejar.

Por lo tanto, teniendo en cuenta que esta comisión, como decíamos hace un momento, la dignidad de esta comisión, la importancia de lo que hacemos y el objeto de la comisión tiene que verse reflejado en la autoridad de esta comisión, yo creo que por mucho que sea el presidente de la Generalitat, él expresa un sentir, un deseo o una circunstancia, pero que debemos ser nosotros quienes también estemos, digamos..., obtengamos la información de la forma que mejor la

podamos obtener. Y yo creo que es indudable que si el señor, el presidente Artur Mas comparece después de la familia Pujol, esta comisión podrá llegar mejor a conclusiones, y podrá preguntar debidamente y con todos los respetos al señor Mas por su relación con las cuestiones que aquí se pongan de manifiesto.

Por lo tanto, a nosotros no nos cabe ninguna duda de que la comparecencia del señor Mas debería ser a finales de marzo, sobre el 23 de marzo.

El president

Gràcies, senyor Carrizosa. Senyor Arrufat.

Quim Arrufat Ibáñez

Sí. I amb criteris similars als últims exposats en les darreres intervencions, nosaltres entenem que té tota la lògica que sigui la comissió qui determini quan ve un compareixent, encara que sigui el president, no pas el president que determini la data. Podem ser més flexibles o menys a determinar el criteri més lògic per a la comissió perquè comparegui, setmana amunt, setmana avall després de la família Pujol i després del que faci falta, però, en tot cas, que la sigui la comissió qui determini, d'acord amb les pròpies necessitats la data de compareixença i no pas el mateix compareixent.

El president

Gràcies, senyor Arrufat. I finalment, senyora Borràs.

Meritxell Borràs i Solé

Gràcies, senyor president. Miri, com vostè explicava, el president, una vegada, ell ho va expressar, doncs, que no tindria cap inconvenient a venir a la comissió si així s'aprovava per tots els grups de la cambra, ell s'ha posat a disposició per comparèixer quan abans millor. I, escolti'm, no vull entrar en el debat parlamentari més estricte. Uns diuen «lo tenemos que llevar a rastras», no? La que «no viene ni a rastras» és la presidenta del seu grup parlamentari, que encara l'esperem. I després, hi han altres grups, doncs, que diuen «com més tard»... (*veus de fons*), «com més tard millor». I jo crec que diuen «com més tard, millor» perquè saben que el president ha demanat «com més aviat millor», perquè abans que el president digués..., o sigui, que es posava en disposició per venir ben aviat, doncs el senyor Rivera deia..., exigeix que vingui «com més aviat millor». I, per tant, és

una mica un joc de disbarats. O sigui, si el president hagués dit «tard», haguessin dit vostès «d'hora», perquè haguessin pensat que ens anava bé no-sé-què. Per tant, escolti'm, nosaltres creiem que si el president s'ha posat en disposició per venir com abans millor, nosaltres, doncs, diríem el 9. A més, vostè ha dit que hi havien... (*veus de frons*), compareixents que no compareixen, per tant, doncs, creiem que seria bo que ho pogués fer valorar així.

(*Oriol Amorós i March demana per parlar.*)

El president

Senyor Amorós? Disculpi. Gràcies.

Oriol Amorós i March

Sí. Jo crec que durant moltes setmanes hem estat demanant al president que vingués. Nosaltres vam demanar que ho fes voluntàriament, i fa ja una pila de mesos. De fet, Ciutadans ho van demanar en el debat de política general, i li va demanar que vingués també immediatament. I nosaltres pensem que aquesta compareixença és necessària i que és bo que comparegui davant del Parlament i doni el màxim d'explicacions. No creiem que hi hagi una diferència fonamental en el que hagi d'explicar, abans o després d'altres compareixents, entre d'altres motius perquè els que s'han esmentat..., s'ha escrit i s'ha publicat molt sobre la relació entre Pujol i aquests compareixents. Aquests altres compareixents acaben de declarar, per exemple, en un jutjat i tot el que han declarat s'ha filtrat. Per tant, siguem seriosos.

El que sí que marca la diferència és el dubte i l'interrogant damunt de la figura de la Presidència de la Generalitat. Pot haver-hi grups que els interessi que aquest interrogant hi sigui durant molt de temps. Al Grup d'Esquerra Republicana no. El Grup d'Esquerra Republicana vol que aquest interrogant es resolgui quan abans millor. Que el que hagi de dir el president ho digui quan abans millor. Que el que s'hagi de preguntar al president se li preguntí quan abans millor. Perquè no ens sembla bo per a la institució i per al país que l'interrogant estigui penjat *sine die*. I escoltin, si queda alguna pregunta per fer, hi han mecanismes parlamentaris.

El president

Gràcies, senyor Amorós.

(Jordi Terrades i Santacreu demana per parlar.)

Senyor Terrades, un torn breu.

Jordi Terrades i Santacreu

Sí. Nosaltres no volem dilatar la compareixença del president, però sí, com s'ha expressat, amb una seqüència lògica. Si..., per tant, la proposta que havia avançat de calendari el Grup d'Iniciativa a nosaltres ens sembla lògica. Si no és així, el que sí que demanarem és una votació al voltant d'aquest tema. Per fixar si és abans o després que comparegui...

El president

Ah, no... Anàvem, senyor Terrades..., anàvem directament cap a aquesta, perquè no hi ha..., ateses les diferents sensibilitats. Entenc que hi ha cinc grups que demanen que sigui, no?, post la compareixença..., i una altres que demanen que sigui d'acord amb que sigui al més aviat possible. Per tant, entenc que hem de votar les dues propostes, entre el 23 de març que suggeria el diputat Marc Vidal, i he entès que el 9 o el 16, o 9 i 16, o el 9...

Meritxell Borràs i Solé

El 9 proposaríem nosaltres.

El president

...respecte a... Podem votar primer la del 9 de febrer, perquè òbviament és..., no? Una anul·la l'altra. Seria així? Tothom hi està

Fitxer 19

... tots els grups hi estan d'acord? Senyor Santamaría.

Santi Santamaría Santigosa

No, yo solo un matiz: recordarle a la señora Borràs que fue el Partido Popular el que solicitó la creación de una comisión de investigación sobre espionaje, i que evidentemente a ustedes eso nunca les ha interesado. Por tanto, establecer una comparativa entre la posición del presidente de la Generalitat y la presidenta de

nuestro grupo parlamentario es de todo punto improcedente, en una comisión que usted sabe que es la Comisión de Investigación sobre el caso Pujol. No derive responsabilidades, porque las responsabilidades única y exclusivamente le atañen en este caso al señor Artur Mas.

El president

Més paraules? Doncs, si els sembla, fem una votació en la qual el «sí» seria el 9 de febrer, i el «no» seria, no el 9 de febrer però seria el 23 de març, i l'abstenció seria l'abstenció.

Per tant, vots a favor de la compareixença el proper 9 de febrer del molt honorable president de la Generalitat?

Setanta-un vots a favor.

Vots en contra?

Cinquanta-dos vots en contra.

Queda aprovada la compareixença el... Sí, encara queda un punt. Queda aprovada la compareixença per al proper 9 de febrer.

Senyor Terrades?

Jordi Terrades i Santacreu

Sí, jo voldria suggerir, ja que demà ens farà arribar un calendari, que atesa la importància de la compareixença del president Pujol, que dilluns que ve –ai, del president Pujol, del president Mas, disculpin– la setmana que ve només hi hagués aquesta compareixença, perquè no quedés diluït amb altres compareixences.

El president

Tots els grups hi estarien d'acord? D'acord. Em sembla que hi havia una compareixença confirmada, però ja l'ajornarem.

Replantejament

de la documentació sol·licitada

Dit això, passem a l'últim punt de l'ordre del dia, que és el replantejament mateix en relació a la documentació, i ho explico breument. Al final, votarem una nova

sol·licitud de documentació, a la qual es referència el diputat d'Iniciativa, Marc Vidal, en relació a la instrucció 2011/08.

Saben que la secretaria del Govern es va posar en contacte amb la comissió, han entrat ja una bona part de la documentació requerida, i ens van dir que hi havia un tram de la documentació que era complexa en qüestions de format i suports que s'havia generat, sobretot d'entre el 80 i el 1996. La secretaria del Govern ha dit que està disposada a posar un equip de documentalistes i arxivers per trobar-la, però han fet una estimació econòmica que llinda els 600.000 euros, i, per tant, ens demanen també si això ho tirem endavant o no ho tirem endavant. No cal aprovar-ho avui, els remetrem el document i l'escrit, en quines casuístiques ho fan, però és així, és que hi ha formats molt diferents, sobretot els que són relatius a documentació en format de paper, inclús de format de fitxes, del 1980.

I ells diuen, els ho puc llegir. Crec que la tenen també enviada, on fan la relació del primer tram. Del 96 cap endavant no hi ha problema, o no hi ha problemes greus, en el lliurament de la documentació, però és en el tram previ al 1996, i el tram fonamental diu el següent: «En aquest sentit, i atès el període transcorregut des de les sol·licituds, el Govern lliura en aquests moments la documentació disponible», això va ser dimecres passat, «obtinguda a través de registres centralitzats i mitjans electrònics, corresponent majoritàriament al període que va des de l'any 1996 fins l'actualitat, així com tota aquella documentació anterior que fins el dia d'avui ha estat possible obtenir. Cal tenir en compte que bona part de la documentació sol·licitada, fonamentalment la que fa referència als anys compresos entre el 1981 i el 1986, es troba centralitzada en diversos arxius de documentació en format paper, motiu pel qual el Govern està estudiant la possibilitat de realitzar un encàrrec formal per tal que un equip de documentalistes externs realitzi la recerca intensiva necessària per poder donar una resposta exhaustiva a la petició de la comissió.»

No cal que ens posicionem avui, però sí que els ho comuniquem. Suposo que els elements de reflexió és si aquesta petició de documentació es podria acumular a una futura comissió en l'onzena legislatura, però aquesta és la... No sé si algun grup té preguntes que també els vulguin traslladar a la secretaria del Govern, però aquesta és la carta que # (0:04:27) dels blocs de documentació que hem rebut en relació a informes de fiscalització i de contractació de les empreses.

No cal decidir-ho avui, hi insisteixo. Ha arribat un primer bloc d'informació, arribarà més en aquests mesos, però sí que és veritat que en un període limitat de temps, anem a dir-ho així, hauríem de cursar resposta, o sol·licitar que acabin el pressupost, no?, que estimen al detall, per si realitzem aquesta despesa o no la realitzem.

Marc Vidal i Pou

A veure, sent raonables, el problema que tenim principal, a part dels diners, que s'ha posat sobre la taula, és el temps. És a dir, si s'ha de formar un equip de documentalistes que han d'escanejar i informatitzar tot això, quan ens arribi probablement s'acabarà la legislatura i encara no els haurem pogut veure. Per tant, busquem una manera racional de poder-los anar a consultar si estan en algun lloc determinat, que es faciliti que el diputat corresponent pugui anar-los a veure, i jo crec que això seria una manera intermèdia per no haver d'informatitzar tota aquesta documentació. És a dir, facilitar aquesta documentació, que està en diversos llocs, en algun lloc que permetés que si realment es vol buscar una cosa concreta, el diputat corresponent pogués anar i veure-ho. Penso que seria un pas intermedi, per entendre'ns, no? Això és una proposta.

El president

Sí, sí, això ja es pot fer. El que vam entendre d'una comunicació amb la secretaria del Govern era que precisament la quantia de la despesa era per agilitzar el lliurament, no? Per això el pressupost era, al meu parer, tan elevat, no?, perquè es tractava de fer-ho en un mes, no?, i lliurar-ho tot, però podem buscar aquestes fórmules intermèdies també. Reflexionin, i prenguem una decisió conjuntament a la propera sessió. Ens donem una setmana, i donem-ne resposta.

I finalment, l'últim punt que en altres comissions hem fet per assentiment, si es pot aprovar la nova petició de documentació plantejada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds – Esquerra Unida i Alternativa, en relació a sol·licitar a l'Audiència Nacional el document de diligències prèvies del cas 2011/08, instruït pel magistrat Santiago Pedraz Gómez, relatiu, com referia el senyor Vidal, als comptes de Liechtenstein.

S'aprova per assentiment? Doncs, s'aixeca la sessió. Gràcies a tots.

La sessió s'aixeca a